Jón Guðmundsson:

Tvisvar siöfalldt Missera-skipta-Offur...

Hrappsey 1794.

Tvisvar Siøfalldt

Misseraskipta-Offur,

edur Fiortan

Heil. Hugleidingar,

sem lesast kunna
á Fyrstu Siø Døgum

Sumars og Vetrar,

Til Gudrækelegrar Brwkunar
samannskrifadar
af Sira

Jone Gudmundssyne,

seinast Preste i Reikiadal.

Seliast almennt óinnbundnar 24. Skillding um.

Prentadar ad Hrappsey,
af Magnúse Møberg, 1794.

Naar Forstanderen for Rappsøes Bogtrykkerie Hr. B. Gottskalksen erlægger til Holum Domkirke "20 Rdr. "eller deres Valuta" i det ved Bogtrykkeriet sammestæds oplæggende saakaldede

Misseraskiptaoffur,

staaer det til Hr. Stiftamtmand Stephensen, som den forste Inspecteur for Holum Domkirke, enten at bevilge eller nægte bemte. Bogtrykkeries Forstander denne Frihed, dog jeg intet indseer, saalænge Bogtrykkeriet standser her paa Holum, at Domkirken lider herunder.

Holum Bispegaard den 21 Septembr. 1793

Sivert Stephensen.

Ovenanførte Hr. Biskop Stephensens Tilladelse, ratificeres herved af mig

Indreholm, den 12. Octobr. 1793

O. Stephensen.

Stoor-Gøfugre
og
Marg-Dygdumgiæddre
Høfdings-Kvinnu
Helgu Brinjulfs Dottur,
Konglegrar Majestatis Landþingskrifara
á Islande
Hr. Sigurdar Sigurdssonar,
Elskulegre Egta Hwss-Frw,
Minne Hiartkiærre Velgiørda Módur,
Oska eg underskrifadur, Naadar,
Fridar og gledelegs Sumars
Af Gude Fødur, og Drottne vorum JEsu
Christo med Stiórnan H. Anda.

Stoor-Gøfuga
Høfdings-Kvinna!
Elskulega Velgiørda Mooder!

Þau Ord Postulans Pauls, sem skrifud standa i hans fyrra Sende-Brefs til Corinth. 7. Cap. v. 9. eru þess verd, ad Menn hefde þau sijfelldlega i Huga og Minne; Þau hlioda þannig: Þad sege eg ydur, kiærer Brædur, ad Tijmenn er stuttur. ***) Post

Postulenn kvedur so ad Orde: Þad sege eg ydur, hvar med hann vill gefa til kyñna ad þesse Ord: **Tijmenn er stuttur**, sieu miked Eptertekta og Athuga verd, þvi med þeim bender hañ oss til ad taka Vara á oss fyrer allre Vanbrwkun Tijmanns, asamt eggiar ad brwka so hvern Tijma, sem ætte hañ ad verda vor Sijdarste. Marger hafa opt og tijdum bored Umhyggiu fyrer þeim Tijmum, sem þeir mattu vita þo fyrer vijst ad ecke mundu yfir sig koma. Þvi skylldu Menn þá ecke miklu helldur fyrer þeim, sem þeir bwast vid ad yfir sig mune koma, so ad þeim mege bæde vel lijda, og þeir lijka kunne vel vid Tijmann skilia, hvert sem fyrer kann ad falla. Enn eckert er Adgiætnes verdara hiá **Tijmanum** eñ þad, ad hann er **stuttur**, og er opt wte fyrr enn varer. Margur kiemst so af, ad hann þarf ecke ad sorga fyrer þeim Tijma, sem koma kann epter hañ lidenn. Enn fyrer Tijma sinnar Esi og hañs Endalykt hlioota aller ad sorga.

Moses ad sijnum Døgum iñelukte Tijma Æfiñar i nærsta þraungre Gyrdingu iñañ 70 edur 80 Ara, og þo eru þeir færster, er þeim Alldre naa, þvi Æfiñar Sool geingur under hiaa mørgum vm̃ Hamiddege; Amos. 8. Gud giører nærsta vel i þvi sem øllu ødru ad hann stytter Tijmann, þvi þar Manneskian er so Ostioornanleg, þar hun veit þo ad Tijmeñ Æfiñar er stuttur, hvad munde hun vera ef hun visse hun fenge ad lifa so lenge sem Fedurner i Gamla Testamentenu, þaa yrde sa Oguðlege eitt hrædelegt Skrijmsle i Oguðlegleikanum, villde nockur aminna hann til Umvendunar, munde hann segia noogu rwm Lijna være til Apturhvarfs; Sa Andvaralause giæter alldrei, sem hæfir, hver Tijme yfir hann kiemur, enn sijdur þess ad sa Tijme, sem nu̅lideñ er, wtheimter Ydran og Packlæte, eñ sa i Hønd fer Vøku og Bæn. Taked Vara a Tijmanum seger Paull, Eph. 5. Þvi þad er vond Tijd. Hvad þa? Er Tijmeñ vondur i sialfum sier? Laungt

fraa, hann er ein su betsta Guds Giøf, hvi fyrer hañ ødlunst vier øll tijmanuleg Giæde, og sæluhiælplega Peckingu a heim Eilijfu. Eñ a Tijmanum skiedur margt Vondt, og hvi kallar Paulus hann vondann, eige af sialfum sier vondann, helldur af hvi Vonda sem a honum skiedur. Þetta Tvent fañ Jacob ad Æfi sinne; Fæer sagde hañ og Iller eru mijner Lijfsdagar, Gen. 47. Þar eru tveir Veger nærsta slioter; Þeirra Farvegur finnst eige: Fuglarner laata eckert Spor epter sig i Loptenu, so seger Moses um Tijmann, ad þad sie so sem flirogum vier þar i fraa, Ps. 90. Eckert Spor finnst helldur epter Skiped a Sioonum; So er Tijme Mannsins Lijfsdaga; Þegar einn hefur vered, er sem hann hefde alldrei vered, kannig eru Fleirster. Tijmenn er eins og Straumur sem rennur i Jørdena, hverium Menn kunna ecke ad hamla, 2. Sam. 14. Eilijfden er eitt Stødu-Vatn sem alldrei uppþornar nie wtreñur. Skuggenn a Soolskijfunne geing-

ur fra einu Strike til annars, þo ei siae Menn hann bæra sig. Tijmenn lijdur fra einum Tijma-Mootunum til annara, fra einu Are til annars, fra einu Missere til annars, Meñ vita þad, eñ sia ei nie fiña til hañs. Skuggenn er nockud, þa Menn sia hann, enn Tijmenn finnst ecke, hann er einn Draumur, Job. 20. Af hverium þa Nabogodonosor vaknar, er hann allur horfinn, Dan. 2. Enn hvad giorer nu vorn Tijma stuttann? Allt þad sem Daudann orsakar, styttir vorn Tijma, og allt þad sem stytter Tijmann, orsakar Daudann. Þar er engenn sa Tijme til, ad Menn hlioote ecke a honum ad bwast vid Daudanum. So snart vier fæddunst so snart förum vier ad deya. So margar Svita-Holur sem eru a Mannsins Lijkama, so margar eru Dyr Daudans, þvi hliootum vier ad adgiæta hvern Tijma, ad ei kome Daudenn yfir oss i Otijma. Þvi er ecke eins hattad um Tijmann sem Flood og Fioru, sa sem forsoomar hid fyrra Siat-

*****) Siar-

farfall kann komast i Land med þvi Sijdara; Enn ſa Tijmann er ecke Ohætt ad gitſka fyrerfram̃, hvilijkur han̄ mune verda, hvert hann mune yfir oſs koma, eda hvenær hann mune enda; Allra ſijst a Tijma Naudarennar: han̄, ſem aller adrer Tijmar, eru i Guds Hende, og ecke vorre. Þar fyrer ſa ſem vill brwka hinn betſta Tijma til Gudrækelegra Hugleidinga, hann brwke þann ſem yfirſtendur. J Dag, J Dag, a medann vier heyrum hanns Rødd, þa forherdum ecke vor Hiørtu, Pſ. 44. Sa Tijme ſem nu er, er ſa þægelege Tijme nu er Dagur Hialpræderſins, 2 Cor. 6. Segium ecke hier nu̅ eins og Landsdoomarenn ſagde vid Paulum: **Eg ſkal heyra þig þegar eg hefe betre Tijma**, Act. 24. Ef vier hugſum ecke til Guds, a þeim edur þeim Tijma, kannſkie vier faum ecke ſleyre Tijma. Paull ſeger ad Tijmenn ſie ſtuttur, ja kannſkie þo opt ſtyttre enn vier ætlum; Sa ſem ecke foor ad hugſa til Guds fyrr enn i Dag,

hann

hann hefur þad æred lenge undanndreged; Enn sa sem vill lata þad bijda til Morguns, hann er enn Heimskare, þvi kannskie hann deye i Noott. Þad Ord at **Morgun** hefur þa alla sviked, er undann droogu ofleinge ad taka Vara a Tijmanum. A þetta minna oss aller Tijmar, med þvi þeir taka aller Enda. Morgunenn minner oss a Enda Næturennar, Kvollded a Enda Dagsins, Veturenn a Enda Sumarsins, og Sumarkoman a Enda Vetrarens. Þvi hefur þad vered, og er eñ nu allra Guds Barna Hattur og Venia, ad taka fyrer sig Gudrækelegar Hugleidingar, vid hver ein Tijma-Moot, og minnast med Ydran og Packlæte a undannfarna Tijd, enn med Bæn og Andagt a þa Epterkomande. Hvad mun þvi vallda, ad þau hallda fast vid þennañ Vana? Þad ecke sijdst, ad þau vita ad **Tijmenn er stuttur**, og tekur fyrr Enda enn varer, enn sw tijmalausa Eilijfd tekur vid, a hverre Menn munu uppskiera þad þeir i Tijmanum nidursadu,

und-

under hana eru þær forsialsu Jomfrurnar alltijd ad bwa sig, og þvi taka þær Vara a þeim Tijma sem Brwdgumeñ kiemur, Matth. 25. Menn lata ecke Vatned reña fram̃ hia Heimile sijnu til Leingdar, so þeir hafi ecke Gagn af þvi um̃ Leid. Guds Børn lata ei Tijmañ fliota so til Leingdar fram̃ hia, allra sijdst Timaña Um̃skipte, ad þeir ecke um̃ Leid bere Athuga fyrer siñe og siña Velferd, bæde Lijkamlegre og hellst Andlegre med Ugg og Otta, Phil: 2. Þau vita ad ef þau med gudrækelegum Hugleidingum byria þa Nyu Tijmana, þa sia þau i Vegeñ bæde fyrer sig og sijna þvi, er þau a þeim i Hønd farande Tijmum vilia uppskiera med Blessunar Farsælld. Og þesse er Meining Postulans, er hañ seger, Gal. 6: Giored Gott þa Stund þier hafid Tijmañ, so þier a sijnum Tijma uppskierid ann Aflaats. Þau forsooma eckert Tækefære sem þeim giefst ad miñast undañfareña Guds fødurlegra Velgiørninga med Þacklæte, og sinna Synda med hiart-

hiartanlegre Jdrau. Þau lata engen Uũſkipte Tijmaña ſo hiaa hlaupa, ad þau ei med bœnarfullre Hiartans Uppløptingu i Himeniñ, ſæe ecke þeirre Bleſſan i Vegeñ, er þau ſeinna meir vilia uppſkiera bæde i **Tijmanum** og **Eilijfdenne** epter **Tijmann.**

Þeſſara Ordſaka vegna er þad lofleg og chriſteleg Venia gudhrædda Hwſs bœnda, ad brwka þær Leſtra i Hwſum ſijnum, ſem hlijda vel uppa þær edur þa **Tijma**, ſem yfirkoma og fyrerfalla; Hveria og i vorum Poſtillum er ad fiña, og heilogum **Tijmum** hellſt vidvijkia. Eñ i Jñgaungu edur Utgaungu Sumars og Vetrar, veit eg ecke til vera hentugañ Leſtur, ad frateknum **Miſſeraſkipta Predikunum Sal. Meiſt. Biorns,** ſem þo ecke eru i hveriu Hwſe, og ei hafa vered aa mijnu Heimile. Þeſs vegna hef eg teked mier fyrer Hendur ad ſamanſkrifa "**Heilagar Hugleid-"ingar**," ſem leſaſt kuña aa fyrſtu ſio **Dogum** Sumars og Vetrar, mier ſiálfum og mijnu Húſe til Uppvakningar.

Enn

Eñ þegar eg opt og tijdum var ad hugsa um̃ med sialfum mier, hversu ad Pier "*Stór-Gofuga Hofdings-Kvinna!*" so stoorum og ydugleɡa hofdud bæde mier og mijnum til Gooda giört, og þeckti mig þañ allra Olijklegasta til ad láta med Verke asannast, hvert eg bære Þeckíng a, edur villde muna hvad opt Pier hafid riett mier Ydar Hialpar-Hønd i mijnum Vidløgum, þa vard sw mijn Alyktun, ad eg skylde til lijtillrar Packlætes Miñingar fyrer Ydar mier margbevijsadar Goodgiørder, tileinka Ydar Dygd-Ædla Kveñprijde, þessar einføllðu Hugleidingar, hvad eg og nu dirfist ad giora med þessum fáu Ordum. Og þo eg þecke vel Ydar Hoogværd og Giedgiædsku, þa ma eg þo fyrerverda mig, vegna mijns Eymdar-Stands og Vesllingsskapar. Eñ þegar eg lijt til þess, ad eg er þvi alkuñugur ad Pier og Ydar Hws vilied þioona Drottne, Jos. 24. og med Ydar Astvinum ædre og lægre erud alvanar ad gyrnast þeirrar heilsusamlegu Mioolkur Guds Orda,

2. Pet.

2. Pet. 2. Styrkest eg i þeirre Von, ad Þier munud ecke reidast mier, þo eg tileinke Ydur, framar nockrum ødrum, þesse einfølldu Guds Ord, so sem Teikn til þess, ad eg þecke mig Ydur um alla møgulega Þienustu margskylldugañ, þvi eg vil þar um segia sem Petur fordum: **Gull og Silfur hefi eg ecke, enn þad eg hefi af Drottne medteked, þad gief eg,** Act. 3. Ydar gudrækelegt Liwflynde hefur ei illa uppteked, þo eg hafi stundum sijnt Ydur nockrar Lijnur i bundeñe Rædu, þvi hugga eg mig vid þa Von, ad Þier munud lata þesse Obundnu Ord fa sømu Vidtekter. Og þar ed nu er nalæg Umskipte Tijmanna, **Ending Vetrarens** eñ **Uppbyrium Sumarsins**, þvi villda eg þetta litla Verk fenge ad heita **Ydar Sumar-Giøf.**

Eñ hañ, sem er Sool Rettlætesins, Drotteñ vor JEsus Christur, late nu med uppreñande Soolu hiñs **Nya Sumars**, upprenna yfir Ydur og øllum Ydar Stoor-Gøfugum Ast-vinum

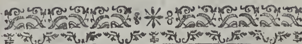
vinum sijna blessada Astar- og Nadar-Sool, sem alldrei formyrkvest nie undergange, helldur æ þvi fegur skijne sem Þier og aller Ydar nalægest meir þad eilijfa Sumar Dijrdarennar, hvar Þier munud Sialfar skijna sem Sool i Rijke Ydar himneska Födurs. Þess Oskar af einlægum Hug og hreinu Hiarta

Ydar

Dygd-Edla Kvennprijde

Reikiadal
d: 20. Apr. 1768.

Alls Góds ærnande Fyrerbidare til Guds
Jon Gudmundsson.

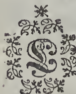
Siø Hugleidingar

sem lesast kunna í Inngaungu Sumars-

Inngaungurenn.

Gen. 1. v. 16. og Cap. 8. v. 22.

Og Gud giørde þan tvø stoorn Lioos, þad stærra Lioosed ad stioorna Degenum, og þad miña Lioos ad stioorna Noottuñe og Stiørnunnar. So lenge sem Jorden varer, skal Sæd og Kornskiera, Frost og Hite, Sumar og Vetur, Dagur og Noott ecke þverra.

of og Heidur, Prijs og Æra sie eilijfum og Odaudlegum Gude Fodur, Syne og heilögum Anda, sem af einskiærre fødurlegre Naad og Myskun sinne hefur lided oss under sinne alvijsu og giædskurijku Stiornan inn til nærlægs Tijma, og giefur ad vier med Glede og Fagnade yfir hanns nædarfullre Forsion og Fyrerhyggiu, faaum ad niota þeirrar Unadsem-

dar, ad siaa enn Þaa yfir oss upprenna eina fagurt lysande og blessada Sumar-Sol, aa þessum fyrsta Sumardags Morgne: og þar Ometanlegar Velgiorder Drottens, bæde þær sem hañ hefur veitt oss aa umlidnum Vetre, og þær sem hañ hefur tilbwed og fyrerhugad ad veita oss aa epterkomande Sumar-Tíma, eiga ecke med vanþacklætesfullre Þagmælsku ad medtakast; Þvi þike mier ecke einasta Lystelegt, helldr og einneñ Gagnsamlegt, jaa, Omissande ad laata med þeirre ny upprunnu Sumar-Sól, upprenna i vorum Hiortum heilagar Hugleidingar til Þacklætes fyrer Drottenns umlidnar aastrijkar Velgiorder, og til þess ad upporfa þess giædskurijka Giafarans elskufulla Fodurs Hiarta ad framhallda þvi sama vid oss; Somuleides til þess, ad oss mætti þeir epterkomande Tijmarner, þvi helldur blessast og farsælast, sem vier uppbyrium þaa med meire Gudrækne og Þacklæte, til vors Drottenns og Skapara. Skulu þvi i Nafne Drottens vorar heilagar Hugleidingar festa og grunndvalla sig hellst aa þeim Ordum Textans er Sumrenu tilheyra, so sem þessum: Sumar, Sool, Dagur, Lioos, Hite, Grøs, Regn.

„O þu blessada Sól þess eilífa Sumars, upp„renn þu nu siálfur yfir Sálum vorum i þínu Or„de, og gief ad þesse Ræda verde þier ein þægeleg „Sumar-Giøf; Og eins og Sólen dregur ad sier „Vøk

„ Vokvann af Jordunne, so drag til Þin frá vorum
„ Hiörtum ydrunarfullañ Bænar og Packlætes Vøkva.
„ Bænheyr Þad fyrer Þins blessada Nafns Saker, “
Amen.

I. Hugleiding,

af Sumrenu.

Luc. 21.

Skoded Fykin-Tried, og øll ønnur Trie, nær Þeirra Alldin tekur wt ad sprijnga, Þa vited, ad Sumared er nalægt.

Pad ny upprunna Sumar, skyllde uppvekia i oss nijar Huaarens Hræringar til Audaatar og Gudhrædslu. Blessadur sie Drottenn Zebaoth, hver alleina giører furdanlega Hlute! Þad helld eg vijst, ad eingenn hafe aflifad hryggelegre Vetur enn Riettlætes Predikarenn Noe, og hann helld eg feanastann hafa orded Sumrenu. Hann var um̃ Veturenn inneluktur i Ørkenne, vitande ei neitt hvert hrekiast munde, øllum Kuñingium og Astvinum, utann Sio, sviptur, horfande a Þad hrædelega Straff Drottenns yfir allre Verølldu, flækiandest innann um̃ Bylgiur og Boda Þess Oguarlega Synda-Flods i Stor-

mum og Striidvidrum. Pad var hryggelegur Vetur, Vetur Eymdar, Harms og Freistingar, Gen. 7 v. 7. Enn frelsadur og utgeingenn af Örkenne, byriade hann med storre Hugar-Kiæte eitt gledelegt Sumar. Þess vegna uppbyggde hann Drottne i Sumar-Giøf, eitt Packlætes Altare, offrande honum audmiukre Lofgiord. Byrium nu med sama Hætte þetta blessada Sumar i JEsu Nafne! Vier hofum ad sonnu ecke æ allar Siidur vered umgyrdter med Hörmunganna Flode, edur alldeiles vered innelukter i Örk Angistarennar, edur Harmkvælanna, sámt hofum vier þo ecke aller vered alldeiles æn alls Motlætes, so ad kannskie sumer af oss hafi þo haft Orsök ad klaga og kvarta med David: Æ! Drottenn, þu mettar oss med Harma-Braude, Ps. 80 v. 6. Eñ lofadur sie godur Gud, bæde fyrer bliidt og striidt, ad hañ temur vort giæliisa Hollð med einum og odrum Motblæstre; Eñ fra hvad morgum Naunum, Skada, Freistingum og Motlætingum hefur Drottenns millda Hond frelsad oss? Pad veit hann siælfur best, þad sæmm vier alldrei fullþackad; Þvi vier meigum nu med Noa Sigre hrosa yfir ollu Vetrarens Anstreime, og glader taka æ mote Sumarsins blessadre Bliidu fyrer Naad Drottenns; Þvi er skylldt ad vier med Noa uppbyggium eitt Packlætes Alltare. Af Fiorum Hælfum hefur

hefur Drottens Nædar-Straumur yfir oss flo-
ted. Af Himnenum, þadan eru þær andlegu
Gææfurnar. Af Loptenu, þadan er Temp-
run Vedurættunnar. Af Jørdunne, af henn-
ar Avoxtum hofum vier og vorar Skepnur
lifad; Og af Siónum edur Vøtnunum. Fiøg-
ur Ølltarn skulum vier þvi uppbyggia
Drottne, og a þeim offra vorum Sumar-
Giofum til hanns.

1. Hid Fyrsta heiter Yðrunar-Alltare. Lææt-
um oss reka Minne til med hvad margfolldu
Móte vier hofum ad umlidnum Vetre Gud
styggdann, og broted a móte hanns Logmæle
bæde vitanlega og óvitanlega. Hver sem villde
sierilage hugleida, hvad þúnglega, hvad opt, og
med hvad morgu Móte, hann hefde Gud stygg-
dann umm einn Dag, a hverium hinn Rettláte
fellur Siøsinnum, hvad opt þaa hinn At-
hugalause, hvad opt hinn Rææanglææte umm heillt
Missere? O! vertu oss nædugur lifande Gud,
og hefn þu ecke a oss, a eptertomande Sum-
ar-Tima þess sem vier hofum þig med módgad
a umlidnum Vetre. Vier jæætum vor Afbrot,
og drogum ecke Dulur a vorn Misgiorning.
Þu gafst oss Hiarta til ad elska þig, enn vier sne-
rum vorum Kiærleika til Heimsins hølldlegra
Gyrnda, og hiegómlegra Hluta. Þad er sa
mesta Hiartans Raun, þegar saa sem eg vil elska
foragtar edur hatar mig; Þetta hefur þu þe, o!

millde Fader, maatt af oss reyna; Þu hefur bodad oss Fadmenn, enn vier hofum snúed vid Þier Bakenu: Þu gafst oss Túngu til ad lofa Þig, og tala um Þínar Dæsemder, enn hversu opt hofum vier Þad forsómad? enn aptur æ mót ílla og ógudlega talad, skamarleg Ord, og sjifsleat Hial, sem Christnum sómer ecke. Þu gafst oss Hendurnar til ad giora Þad sem gott var, Þier til Dijrdar, enn oss og Naungarum til Þarfa; Enn, o! Þu rietlaate Domare! hversu opt hafa Þær hreist sig til ad giora hid Jlla, Þvi hinu sama afstad komed, enn vered later æ hid Góda. Sama er ad seigia um alla adra vora Lime og Skilningar-Vit. O! hversu margfolld Vanbrúkun æ Drottens Velgiorningum? Vier skomunst vor ad uppreikna vora Klæke, vier blygdunst ad framtelia vorar Jllgiorder; so eru Þær vidurstyggeligar! vier orkum ei ad samanreikna Þær, Þvi Þær eru fleire enn Sandur æ Siafar-Strondu, edur Hærenn æ Hofde voru. Og hvad skulum vier hier til seigia? skulum vier Þær i Syndunum blijfa so ad Naaden yfirgnæfi? fiærre sie Þvi; Vier heyrum eitt Hróp, og Þad er Þijns Sonar Raust, o! HErra Gud! hann kallar og seger: Komed til mín aller Þier sem Erfided og Þúnga erud Þiáder, eg vil endurnæra ydur, Matth. 11. Item, Hvern Þann sem til mín kiemur, skal eg ecke burtreka, Joh. 7. Jæ giarnan og fegner komum vier, HErra JEsu!

Vier

Vier komum bliwger og klockver, angrader og hrellder, underþryckter af þwnga Synd-anna, og hrædder fyrer Reide þess sem a Stólnum situr, og fyrer Reide Lambsins; Vier leggium vora Jatning fyrer þijnar Fætur, og segium: Fader! vier høfum syndgad i Himenenn og fyrer þier, og erum ecke verduger ad kallast þín Børn, Luc. 15. Þvi beigium vier nu Knie vorra Hiartna, og bid-ium þig um Naad: Gud vertu oss Synd-ugum Líknsamur: Myskuna þu oss. O Gud Fader Myskunsemdanna, kasta oss ecke fra þijnu Auglite! Þvi Syndugre sem vier erum, þvi stærre er þijn Naad ad þu fyrer-gefir oss; Enn vilier þu oss ei alijta, þa alijttu þo þinn elskulegann Son; Er hann ecke sa sem betalad hefur vora Skulld, og lided Kvol og Dauda fyrer oss, Es. 53. Heyrdu hann nu a Himnum fyrer oss bid-iande, þu sem bænheyrder hann a Kross-enum andvarpande; Hanns Under eru vor Læk-nisdómur, vort Hæle og Frelses-Stadur: J þær vilium vier a þessum fyrsta Sumardeige innstija, og i þeim a ollu þessu Sumre lukter vera fyrer Trwna; Þadann skal oss hverke draga Diofullenn nie Logmalsins Bolfan. JEsus er vor Endurlausnare, honum einum vilium vier alhaunga; Ecke muntu, o lijknsa-me Fader, wr hanns Undum under Straffed

oss nauduga draga. Vier huggum oss vid Þijna Naad, og af Naadenne framkomna Þijns Sonar Forþienustu, af hanns Forþienustu framkomna Naadar-Predikun Evangelii, og af Evangelio styrkest vor Trw og Von um Fyrergiefning Syndaña af Þiñe Hœlfu, oss aumum og vesœlum til Handa. Þetta er sa ferþætte Streingur, med hverium vier ætlum oss vid JEsum ad festa og binda, so vid honum alldrei sleppum. Leita þu siælfur ad oss, o Jesu, Þijnum tijndu Saudum, Þvi þu ert sendur til fortapadra Sauda af Hwse Jsraels. Vier erum af Jsraels Hwse, ef ecke ad Fœdingar-Rottenum, þa þo samt ad Ofta-Barna-Rettenum, leitadu Þvi ad Þvi tijnda, og ber heim Þad tapada. Vier mœnum sem adrer Rackar uppa Þitt Myskunar-Bord, lat falla ofann til vor ef ecke heillt Braud, þa þo Mola Þinnar Myskunar, og seig til vor: **Verde yckur sem Þid vilied, vered Hughraust mín Børn, yckar Synder eru yckur fyrergefnar.** Jeg hefe yckar Synd i burttekeð, alldrei skal eg yckar Synda ad Eilijfu minnast, med eilijfre Naad og Myskun vil eg yckur Myskuna. O! vor Gud, himneske Fader Myskunsemdanna, og mikellrar Þolenmœde; Vertu oss ollum Naadugur og Myskunsamur. O! JEsu Christe Guds Son, þu sem vakter Ungmenned af Dauda med einu Orde, Luc. 17. Uppvek oss og Endurlijfga dauda i Syndunum. Vijsa oss nu a Veg Naadareñar under eins og vier gaung-

um a Veg nijrra Tijmaña Umskipta, og seig til vor Fared aller i Fride, miñ Frid gef eg ydur, miñ Frid lær eg biá ydur; gief oss øllum þiñ Frid. O! þu H. Ande Hialpeñ trú, Huggareñ allra betste: Jñsiala þu i vorum Hiortum og Samvitskum þessa Raad, uñ Syndaña Fyrerlatning, helga þu vor Hiortu, so vier verdum hæfileger til ad taka a móte Drottens Nadar-Velgiorningum og blessudum Sumargiøfum, og gior þessa vora Ydranar-Fórn ylmande af Jurtum sañrar Gudhrædslu, og lifande Trwar, so hun verde vorum Gude þægeleg fyrer JEsum Christum.

2. Uppbiggium nu i aña Meata eitt Lofgiørdar-Altare edur Þacklætis-Altare. AE, hvad margt og miked hefur þu, Drottenn minn, oss til góda giørdt! Hvad dijrmætar Velgiorder oss i Tie lated a umlidnum Vetre, þu sem mattugur ert, og þitt Nafn er heilagt! Þad er ómogulegt upp ad reikna, og þo nockur kunni ad reikna til eiñrar Suñu, hvad morg Sandkorn væru a Siarfar-Strondunne, hvad morg Gros a Jordunne, og hvad marger Dropar i ollum Siónum, þar kynne hann þo aldrei ad telia hvad margar, edur ad meta hvad mikils verdar þijnar Velgiorder hafa vered, sem vid oss hafa framkomed bæde i andlegañ og lijkamlegann Máta; Þu hefur endurnært vorar Saaler a þijnu blessada Lijfsins Orde, mettad þær og dryckiad med Hoillde og Blóde

þijns elskulega Sonar, upplijst oss med þijnum H. Anda, og fyrergiefed oss ótelianlega margar og þwngar Synder; Þijner H. Englar hafa sett Herbwder i krijngum oss, og alla vora, oss til Verndar og Forsvars. Þu hefur geymt oss bæde og allt vort i Fride, so vier meigum þad játa, ad þad sem vier afhendtum under þijna Geymslu þa Veturenn kom, þvi so sem skilar þu oss nu aptur med Inngaunge Sumarsins, sumu jafngódu, sumu med Avexte margfolldum, og meire Blessan, og ef vier hofum nockud mist af þvi þu oss um̃ Stund lanader, þa hefur þu giefed og munt vissulega giefa oss an̄ad betra. Fra hvad morgum Haskasemdum Lijfs og Saalar hefur þu frelsad oss? Diofulsins, Heimsins og Holldsins samt allra vorra Ovina Vijgvielum hefur þu burtsnwed fra oss. Hver vakte yfir oss þa vier svafum? Þu Israels Verndarenn, hvern ecke sifiar. Hver vokvade oss þyrsta? Þu Brun̄ur allrar Giædsku. Hver sadde oss hwngrada? Þu sem ert þad himneska Lijfsins-Braud. Hver klædde oss nakta? Þu sem giefur þijnum Bornum Motul Rettlæte sins og Klæde Hialpræde sins. Hver giætte vor, so vorar Fætur skridnudu ecke til Skada? Þu sem ert Vegurenn, San̄leikurenn og Lijfed. Hver vaktade oss, so vier urdum ecke Braad þess helvitska Ulfsins? Þu

sem

sem ert sꝏ blessade Hyrder Saudanna. Jꝏ, hver umm̃wrade oss ꝏ allar Sijdur so eingẽn Olucka hefur oss nie nockurt vort fordiarfad? Engenn utann þu alleina þu elldlege Mwr og Adskilnadur millum vor og allra vorra Ovina; Og hvad vil eg leitast vid ad upptelia þad, sem alldrei verdur taled? Bæde Heilsu og Heilbrygde Lijkama vorra, góda og glada Samvitsku, Vellijdan vorra Astvina, og yfir allt ad segia, þꝏ hefur þu, o, vor góde Gud, breidt þinn Fadm wtyfir oss ꝏ allar Sijdur, ꝏ øllum Stundum, i øllum Stødum, yfer oss alla med allre Giædsku. Hvad skulum vier þier nu endurgialllda fyrer allt þad gott, sem þu hefur giort oss? Hvad á Snaudur fyrer ad giefa? Þo vier villdum giefa þier Himin og Jord med øllum þeirra Giædum, þꝏ være þad þo offlijtid, og þar til er þad eige vort, helldur þitt eiged. Kꝏlfa Vara vorra, Lofgiørd og Þacklæte, ættum vier aptur i Tie ad lꝏta, bædi med Hiartanu, Ordumum og Verkunum: Ordinn eru til allsfyrst. Lofadur og blessadur siertu eillijfe Gud, og himneske Fader fyrer þijna Vernd og Vardveitslu, og nꝏdarfulla Stiórnan yfer oss, i øllum þijnum Verkum og Dꝏsemdum. Lofadur og blessadur siertu HErra JEsu, hellst fyrer þad, ad þu hefur oss endurleyst, og trwlofad þig oss i Nꝏd og Myskunseme, i Riettlæte

læte og Dóme; Blessadur siertu fyrer oll þau Lijknar-Mælen, er þu hefur lagt oss vid þinn himneska Fodur. Lofadur og blessadur vertu, o, þu góde heilage Ande, fyrer þad þu hefur oss endurgieted, upplijst og helgad. Hæstlofud og blessud siertu, o, þu dijrdarfulla Þrij-Eining, fyrer Giæde Sæalarennar, med hverium þu hefur hana begæfad, fyrer Giæde Lijkamans, med hverium þu hefur hann miög dæsamlega prijddann, fyrer Giæde Luckunnar og Farsælldarinnar, med hverium þu hefur oss audgad. Fyrer bæde andlegar og lijkamlegar Astgiafer, lofe þig allt hvad til er a Himne og a Jordu, allt hvad andad hefer, lofe Drottenn. Gief oss Nææd til ad þacka þier so i Tijmanum, ad vier kunnum eilijflega ad þacka þier a þvi himneska Dyrdar-Sumrinu, Amen.

3. Þad þridia Altare sem vier skulum uppbyggia, er Hlidninnar-Altare; Þar a skal offrast þad Hiarta, sem hefur fullkomenn Asetning til ad bæta sitt Lijferne, og betur ad lifa. Hlidne er betre enn Offur, sagde Samuel: Ef vier vilium vita hvad ómissande er, ad offra þessu Offre, þa vitum fyrer vijst ad eckert duger Angur fyrer Syndernar, og alldeilis er Trwen daud, neina þar kome til Ny Hlidne: Enn hun er ecke helldur enn annad gott i voru Valldi. Þess vegna fijum vier enn a nij til þijn, o, þu lijknsame góde Gud, skapa þu i oss hreint Hiarta. Bu þu

Þu þetta Offur til Handa sialfsum þier, kridda þu það með Sætleika þijns Ords og Anda, so þess Ylmur lukte þvi betur fyrer þier; so sem þu ert riettlaatur til að straffa og myskunsamur i að fyrergiefa, so ertu og mættugur að endurnija. Margt er það i voru Faare, sem Lagfæringar við þarf, þu veist oll Fylsne Syndanna, tilbyrg þu þau, enn kasta þeim a Bak þier aptur. Vier kvijdum fyrer þvi, Drottenn, að vier munum enn þaa ónijta þaa Kvittun Syndanna, er vier af þinne Naad so opt þegeð hofum, með þvi að ydka og æfa somu Illgiorder a epterkomande Sumre, a hverium vier hofum þo Kvittun feingeð, og Uppgiof a þessum Dége. O hvað óvidurkvæmileg Synd er það, að burtkasta þvilijkre Sumargiøf, sem er Fyrergiefning allra undannfarinna Synda! Vardveittu oss, o! Gud, fraa þvilijkre Hrøsun, og styrk oss i þvi góda Verkinu. Vier gyrnunst að geima þitt Logmaal, giefdu oss þvi það Sinne, sem þig riettilega þecke, það Hiarta, sem þig heitt elske, þañ Vilia, sem þier fwslega hlijde, þaa Túngu, sem þig ydugleg lofe, þau Augu, sem ydugslega upp til þijn horfe, þær Hendur, sem þier þægeleg Verk framkvæme, þær Fætur, sem a þijnum Vege gange, þau Eyru, sem þitt Ord fwslega og með Eptertekt heyre, þann Likama og þaa Sál, sem sig flecklausa geyme, fraa Veroslldiñe, Dioflinum og Syndeñe, jaa þaa Sál, i hver-

i hverre engin Fordæming sie, helldur ſie i Chri-
ſto JEſu, ſo Chriſtur bygge edur bwe i henne
fyrer Trwna. O hvad mættum vier daglega
danſa og leika af Fognude, ef vier giætum þan-
nig lifad, þañig frambrunad vort Lijfſins Skeid,
og þannig Dioſulinn og alla vora Ovine under
Fótum trodad. Burt, burt, þier Sœlnanna
Svikarar, Dioſull og Heimur, þagna þu og
vert kyrr þu gamle Adam, þu giœlijfa Holld og
Blód, vier ætlum nu ad þióna Drottni trw-
lega, þvi vier erum Drottinns, enn aſſegium
ydar Þiónuſtu. Vijke nu allar Holldſins Gyrn-
der, þvi vier hofum Ydran giordt. Þetta ad
giora, þad er vor Vilie, o þu millde Gud, eñ
þad ad fullkomna, þar til legg þu oſs Lid og
Krapta. Nu ſo ſem þitt Riettlæte hefur upp-
orfad hiœ oſs Ydranena, þijn Miſkunſeme Trú-
na, ſo laat þitt Almætte verka i oſs Hlijdnena.
Þeim riettlœtaſta, myſkunſamaſta, og almœt-
tugaſta Gudi ſie Lof og eilijf Þackargiord. Þu
Drottinn lietſt oſs Syndernar þeckia, þvi þu
ert Riettlátur, þu fyreraafſt oſs þær, þvi þu
ert Myſkunſamur, og þu endurnijader oſs, þvi
þu ert Almáttugur. J frœ Uppgaungu Sól-
arinnar allt til hennar Nidurgaungu ſie lofad
Nafned DRottins!

4. Þad Fiórda Fórnar-Altared vort er Bæn-
ar-Altare: þeſs er æ meire Þorf þvi heitara til
Drottins ad andvarpa, ſem þeſſe Verolld tek-

ur

ar æ meir og meir til Horns ad hnijga, og þvi meir sem Tijmenn lijdur, þvi nælægare erum vier Ending vorra Lijfdaga. Hver af oss veit, hvort hann mune aflifa þetta Sumar? Er þvi beist ad bwa vel um sijna Hage. Allt gott hliótum vier til Drottuns ad sækia, um allt naudsynlegt eigum vier þvi hann ad bidia. Þess vegna flijum vier enn þa æ þijnar Nader, o þu Brunnur allrar Giædsku, og vilium gyrda fyrer alla þaa Olucku, er annars kynni uppa ad falla, og wtbrynia oss fyrer eina andrijka Bæn med Hiælpræde þijnu æ allar Sijdur. Þvi bidium vier þig audmiwklega, o! Fader allrar Myskunar, myskuna þu og blessa oss, upphef þitt Andlit yfer oss, og gief þinn blessadann Frid allt i krijngum oss. Vardveit oss med Hersveitum þinna voldugu Engla. Giæt þu sialfur alls þess, sem þijn Giædska hefur oss epter læted, blessadu og drygdu alla vora Biorg og Lijfs-Næring, so hun anægiannleg verde, bæde fyrer oss og vora. Vardveittu oll vor Efne fra allre Oblessan, enn legg yfer bædi oss og vora, samt yfer oll vor Efne og Erfide þijna marafalllda og nædarrijka Blessan. O JEsu Christe, þu einaste Lausnare og Sæluhiælpare, vardveit þijna Christne, samannsafna þijnu Fólke, vokva og planta þinn Vijngard, so þitt Nafn verde þvi fremur helgad, so þitt Rijke eblest, þinn Vilie framkvæmest, so æ Jordu sem a

Hunne,

Himne- og Hitt Blód hrijne at Heim Søfnude, Hvern Hu hefur endurleyst, med Hijnu Blóde til eilijfrar Farsælldar. O! Hu H: Ande, sem ert Uppsprettа til alls Fridar og Roseme, innhell Heirre riettu Samvitskunar Roseme i vor Hiortu vardveit oss i sꝏluhialplegre Heckingu Hess himneska Sannleika, og innsigla oss milldilega Hꝏ himnesku Rꝏd og Myskun ORotrins. O! Hu volldnga og blessada Hrij-Eining, blessa og vard veit nꝏdarsamlega Kongenn, og øll riettchristenn Yfervolld. Vardveit oss alla (a Sꝏlu og Lijfe, sun fra oss Hallære og Hwngre, Drepsottum, Strijde, Ofride og Ellds-Bruna, samt ollum Hꝏska og Olucku. Gief Heilsu og Heilbrygde, gief Vellijdan Astvinanna, gief hagstæda Vedurꝏttu: Gief anægianleaann Avoxt a Jordina, og god Not Hess sama Avaxtar. Gief oss Rꝏd og Frid: Auktu i oss Trwna, ebl med oss Kiærleikann, gief oss ad lifa godum, lastvorum og rosomum Lifnade, med allre Gudrækne og Sidseme.

Umfram allt, gief Heim, sem a Hessu Sumre burtkallast fyrer tijmannlegann Dauda, ad Heir sieu vel vidbwner, svipt eingum af oss i burt ad hꝏlfnudum vorum Lijf-Døgum, eingum i Hinne Reide. Vardveit oss fra Meidslum og wiog hastarlegum edur Ovidbunnannlegum Dauda, enn gief oss farsælann og fridsamlegann Dauda og eilijfa Sumar-

Sælu med þier i Himnarijke Medtak nu ë [illegible] [illegible]d, o! þu giædskurijke Fader, þessa vora S[illegible]ar-Giøf, og wtdeil oss aptur þinne margfall[illegible]e Blessan til allra vorra Athafna og Utriettinga. O! JEsu, gief oss þig sialfann i Sumar-Giøf, og þijna Forþienustu. O! H. Ande, gief oss þijna Helgun, Upplijsing, Huggun og Astgiafer allar i Sumar-Giøf. So befolum vier oss med ollum vorum Astvinum, Eytamokum, Bornum, Hiwum, Naungum, Hwsum, Heimilum, Gótze, Skiepnum, Ordum, Athofnum, Aforme og Utriettingum i nadarrijka Vernd og Forsvar Guds Fødurs, Sonar og H. Anda, i Voku og Svefne, a Nótt og Dege, i Medlæte og Mótlæte, i Sorg og Glede, i Lijfi og Dauda, allt inn i þad eilijfa Dijrdar og Fagnadar Sumared annars Heims. Sie Nafned Drottinns JEsu Christi blessad frá Eilifd til Eilifdar, Amen.

2. Hugleiding, af Soolunne.

Psalm 113

J fra Uppgaungu Soolarennar, allt til hennar Nidurgaungu, sie lofad Nafned Drottenns.

Þar er eingenn Hlutur so dijrmætur til a Himne eda Jordu, ad Gude hafe þókt hann ofgódur fyrer Manneskiepnuna. Joseph dreymde ad honum þókte Sólen, Tungled og allar Stiornur lwta sier, Gen. 37. v. 9. Sólen er sw fegursta af ollum Guds synelegum Handa-Verkum, hennar Sæte er i þeim haa Himnum, þo lwta hennar Verkaner nidur til vor ofaun a Jordena, oss til Gagns og Nytsemda. Ja, so fogur sem hun er, þa lætur Drottenn hana þo lijsa og renna yfir oss, so vonder og rangláter sem vier erum, eins og yfir hina Gódu, Matth. 5. Þegar Josua hade Bardagann vid þa fimm Cananita Konga, þa liet Gud fyrer hanns Bæn Sólena og Tungled standa kyrr, þangad til hann hafde unned Sigurenn, Jos. 10 Sa mædde Ferdamann, sem a ad strijda vid styrda Vedurátt, verdur nærsta fegenn, þa Sólena sier. Eins lijka, þa Dymmvidren ganga, verda Menn glader, nær fra Sólenne hefur, so hun er þa so sem i hvert sinn nij og fersk. JEsus vere oss i Dag og a ollu þessu Sumre, ein blessud Sumar-Sól, sem allzijd stadnæmest og hvijlest yfir oss, og hia oss, hvert helldur vier reynum Mótvidre Hormunganna, edur Hretvidre Freistinganna, og giefe oss a þvi ollu farsælann Sigur ad vinna.

vinna. Mosis Heudur mæddust ecke allt til Sólarlags, þa hann var ad bidia med þeim upplyptum til Drottenns, þviad Aaron og Hwr settu Steina under þær, Exod. 17. v. 12. Drottenn JEsus, sem er Kennemadur ad eilijfu, og einn himneskur Hyrningar-Steiñ, styrke nu vorar Bænar-Hendur til ad bidia, so heitt bæde fyrer oss og odrum, ad vier verdum bænheyrder, Þvi Drotteñ munu Meñ ottast so leinge sem Sólen og Túngled vara, seger David, Psalm. 72. Fyrst vor góde Gud veiter oss þa Nad, ad meiga enn þa sia sina nij upprunna blessada Sumar-Sól, þa ottustum med Sonarlegum Otta þann blessada Sólarennar Konung. Þu veldur þvi ad Sólen og Túngled hafa sinn vissann Gáng, seger David enn aptur, Psalm. 74. Lærum þad af þessum bædum Himensins Liósum, ad hafa vorn vissann Gang a Veige Drottenns Bodorda, a Veige Dygdanna og Mannkostanna, so þo þad kunne skie, (sem þvi verr fyrer er ad ottast) ad Sól vorrar Gudhrædslu kunne under ad ganga, a efterkomande Sumre, fyrer Otilheyreleaa Hrosun i Synder og Leste. þa sium til hun ydugslega aptur upprenne, fyrer vökvafullañ Morgunroda sannrar Idrunar; Þegar Sólen skein heitt, þa brádnade Himna-Braudet, Ex. 16. v. 21. Drottenn JEsus smelte Kraft

sinna blessudu Lijfsins Orda inn i vorar Sæler og Hiörtu æ þessu. Sumre, so ad hvenær sem vier þau lesum edur heyrum, þær mættu þau verda oss ad andlegu Himna-Brande, og Ilmur Lijfsins. Drottenn er Skugge yfir þinne hægre Hende, so Sólen brenne þig ecke, seger David, Psalm. 121 v. 6. O! vid hvad margfölldum Hæskasemdanna Bruna hefur hinneskur Nædar- og Verndar-Skugge Drottenns hlijft oss æ umlidnum Vetre, þar vier annars hefdum mætt klaga og kvarta med Brwdenne og segia: Horfed ecke á mig ad eg er so döck, þvi Sólen hefur brendt mig, Cant. 1. 6. Enn fyrer hanns Nædar-rijka Hiælp og Vernd erum vier nu wtvallder eins og Sól, sem hun aptur seger, Cap. 6. 10. Vier unnum til þess, ad vier hefdum ecke senged ad siaa Sólena, eins og Salomon seger um Otijmabærann Burd, Pred. 6. 5. ad hun hefde gienged myrk upp yfer oss og hefde ei haft sitt Lios, eins og skrifad stendur hiæ Esaiam, i 13. Cap. v. 9. helldur vered sijfelldlega þakenn med Skijum, eins og Drottenn hotade Pharao Egyptalands Konge, Ezech. 32. Enn Drottenns milda Næd hefur enn þær um heillt Missere giefed yfir oss Sólena, Deigenum til Upplijsingar og Túnglед og Stiörnurnar epter þeirra Gænge, Nottunne til Lioss, Jer. 31. v. 35. Lætum þvi Sól vorrar Lofgiordar og

Þack-

Þacklætis aptur upprenna Gude vorum goduns til Unadsemdar og verum fyrstu Dogum Sumarsins, og seigium med David, Psalm. 146. Sól og Túngl og allar lifande Skiepnur, lofed þier Drottenn. Jonam Spamann Omædde upp af Sólar Hitanum, Jon. 4, Lated um nu hinn gamla Adam verda aldeiles vanmættugann til Lastanna og Odygdanna; giorum Umbreiting til gods a Lijfernes Hættum vorum med Umbreiting Tijmanna, latum Varmann þeirrar blessudu Riettlætes Sólarennar, Mal. 4. JEsu Christi, sina Abl holldlegra Gyrnda og Tilhneiginga, þa mun hann giefa ad vier odlustum Hiealpræded under hans Vængium. Giorum sem Kvinnurnar er komu til Grafarinnar um Sólar Uppruna, Marc. 16 Skodum vort eiged Hiarta i hveriu JEsus a geymdur ad vera; sie hann þar fyrer, þa fagnum og verum glader, þvi þa er þad sw riette Sólarborgen sem Esaias umtalar, Es. 19. Enn ef vier hofum honum þadann med Uggleyse og Ydkun Syndanna wtvijsad, so leitum hanns, og lockum hann þangad inn aptur med heitre Bæn, og alvarlegre Hiartans Ydran, þvi hvad gagnar oss þad fyrer Salena, þo sw natturlega Sólen skijne skiært yfir oss, ef Ilur og Varme JEsu Christi Astar og Elsku, vermer ecke og endurnærer Hiortun og Saler vorar; Latum ecke Sólena undergaanga yfir

vorum Lostrum, Eph. 4. helldur verum eins og Kvinnan sw sem iklædd var Solunne, Apoc. 12. þad er, Christi Rettlæte, hvert med Krwnne medteked færer þann Avoxt med sier, ad ef vier a epterkomande Sumre kunnum burt ad kallast, þa munum vier skijna sem Sól i Rijke vors Fodurs, Matth. 13. 43. Rækium og stundum Orded Drottenns; biddium Gud ad Hiortun vor lijkest eige þeirre vokvalausu Jordu, i hverre Sæded skrælnar, þegar Sólen geck upp, Marc. 4. v. 6. helldur heyrum þad so nu a hinum fyrstu Sumar-Dogum, ad vier færum af þvi Avoxt i Þolenmæde a epterkomande Sumar-Tijma. Þann Gang sem Sólen siundest hafa a hennar fyrsta Skopunar Deige, hann hefur hun enn, og mun hafa til Enda Veralldar; Byrium nu i JEsu Nafne a hinum fyrstu Sumar-Dogum allan vorn Gang i Otta Drottenns med Bæn og Akalle til hanns, bæde um vorar og allra Sann-christenna Naudsynjar, og holldum oss fast vid þann Veg allt til Sumarsins Utgangs, edur þangad til vier hofum a Enda geinged Skeid vorra Lijfdaga. Sólen giefur af sier Byrtu um alla Verolldena; einsetium oss ad lata Sol Gudræknennar og christelegs Lifernis lijsa fyrer vorum sannchristnum Brædrum, so ad, eins og vier sium gloggt til ad framkvæma

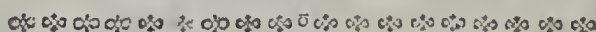
vorar

vorar Athafner vid hid blessada Solar-Lios, eins mætti þeir sig speigla i vorum Giordum og epter voru Dæme lockast til Dygda og Dæda, og dyrka siidann vorn Fodur sem er a Himnum, Matth. 5.

Sólen vermer og endurnærer Natturu Diiranna, Urtanna, Triaanna, etc. Laatum Kiærleikans og elskulegra Godgiorda Il, leggia til allra riett-trwadra Guds Barna sem vier til naaum, sierdeilis Guds Voladra, so mun Drottenns Naadar og Elsku Ilur, verda stadfastur yfir oss og hiaa oss, epter siinu Obrigdanlegu Loforde: Hver Fátækum mysknnar, hann lánar Drottne, hann mun hønum þad ríkuglega endurgiallda, Prov. 19; Hver hann giefur Fátækum, þañ mun ecke bresta, Prov. 28. v. 17. Sæler eru Mysknnsamer, seger HErrann sialfur, þeir munu Myskun hlióta. Matth. 5. Sólen er i Mided Plaanetanná, JEsus sem i Mided stod hiaa siinum Læresveinum, og oskade þeim Fridar, sie nu midt i vorum Hiortum, og giefe oss Frid Samvitskunnar og Saalarennar, hann sie i Mided i Christnenne, og wtbiite Fride Eindrægnennar og Kiærleikans til allra sinna Barna, hann sie i Mided hiaa oss, þaa vier leitum vorar Atvinnu og Næringar, og wtbiite sinne Blessan a baadar Hendur, yfir alla vora Liifs Biorg og Utriettingar hvar sem vier erum stadder,

hvert vier vokum eda sofum, þa sie yfir oss hanns blessadur Fridur til Verndar og Forsvars mote ollum Vijsvielum allra vorra Ovina. Sólen upplijser hin onnur Himentunglen, af hverium sum mundu annars eingva Byrtu bera; nema Drottens Náadar Lios upplijse Skilninga vorra Hugskota, þa eru vor Hiortu formyrkvud i þvi ad þeckia vorn Gud oss til Saaluhiaalpar, og nema hanns liomanda Lijferne upplijse vort Athæfe, þa eru allar vorar Giorder ecke utann eintom Myrkranna Verk. Sólen er þad fegursta Lios Himensins. JEsu Christi blessud Asiaana skein sem Sól þaa hann ummmyndadest aa Fiallenu Tabor, hann er saa fegurste medal Mannanna Sona, Psalm. 45. Hanns Augu eru Þusundsinnum skiærare enn Sólen, þeim hinum sonnu sijnum skiæru og mysk-amarfullu Elsku Augum lyfte hann til vor aa þessu Sumre, og laate upprennaaa hverium Deige yfir oss sijna Náadar og Giædsku Sól, sem burtdrijfr oll Syndanna, Sorganna, Ettrafssins, Skadsemdanna, Freistinganna, Ossoknanna og Fordæmingarennar Myrkur. O! JEsu! þu blessada Riettlætes Sólen! gief ollum þeim, sem aa þessu Sumre burtkallast, þaa Farsælld og Blessun, ad þegar vier ei sia-um leingur þaa naatturlegu Solena, þaa mætte upprenna fyrer vorre Saalar-Sion, sw blessada Fagnadar Sol eilijfrar Dirdar og Unadsemdar,

femdar, og leid oss inn i þad fagurblómaada Sumar eilijfrar Dijrdar, hvar oss mun hverke hwngra nie þyrsta, hvar eingenn Hite nie Sol mun brenna, hvar ed þu vor Mysktunare munt oss leidseigia og leidbeina til Bruña lifande Vatns, Es. 49. v. 10. þar munum vier niota Oendanlegrar Sumar Sælu i þeirre Borgenne sem hverke þarf vid Solar nie Túngls, ad þau lijse henne, þvi Guds Dijrd upplijser hana, og hennar Lios er Lambed, Apoc. 22. v. 5. Þad ertu minn HErra JEsu, hid saklausa Lambed Guds, sem burt tokst Heimsins Synder. Þier sie Lof og Dijrd ad eilijfu, Amen.

3. Hugleiding,

af Lioosenn.

Psalm: 43 v. 3

Drottenn send þitt Lioos og þijna Sannleika, ad þau leidtoge oss.

Þau enn þycksu Skyen adskilia sig so ad heidbiart verdur, og hanns Lios skin gegnum Þokuna, seiir Job 37. þegar hann er ad vijdfrægia Verkenn Drottenns.

 Þad

Þad eigum vier nu og alltijd ad þacka Guds fodurlegre Giædsku, ad hann liet ecke vegna Mannkynsins Synda vera sijfelldann Vetur um̃ allann Heims Alldur, helldur nidurskickade so Tijmanna Skiptum, ad vier skylldum alltijd fa Liosed Sumarsins, efter Myrkur Vetrarens. Þetta miog dasamlega Almættes Verk Drottenns, sem er **Liosed**, skijn enn þa gladt yfir oss med þessu nij upprunna Sumre; Lofadur sie Gud! Þvi skulum vier med Hiálp Drottens utdraga oss nockrar heilagar Hugleidingar til Þacklætes vid hann, ef hann af Naad sinne villde þad af oss þiggia, so sem i Sumar-Giof (hvar um̃ ei vilium efast) og vier þar med kynnum ad leggia godann Grundvoll vorrar Farsælldar, a i Hond farande Sumre; Þar til giefe hann sijna Naad i JEsu Nafne!

So er **Liosed** veglegt Handaverk Drottenns, ad sialfur JEsus verdur **Lios** kalladur, Joh. 1 og hanns Elskuleger eru kallader **Liossens** Born, Eph. 5. **Liosed** skapade Gud til þess ad vier skylldum gieta skodad adrar hanns Skiepnur, dádst ad þeim, og fært oss þær i Nyt, þvi ef ecke hefde **Liosed** vered giort, þa hefdum vier ecke kunnad ad dæma um̃ hina Osynelegu Hlutena af þeim synelegu, eins og Paulus adkvedur, Rom. 1 19. Þess vegna þa vier skodum Byrtuna eda **Liosed**, þa eigum

eigum vier ad vidurkienna hversu stor Velgiorningur Drottenns þad sie, og honum þar fyrer ad þacka. Þad er vijst, ad hefde ecke Liosed vered, þa hefdu hverke Menn nie Skiepnur kunnad ad lifa, edur þeirra Lijf hefde vered miøg eymdarlegt, þo lifad hefdu, hvad audsiaanlegt er af þeim i þria Daga varande Egyptalands Myrkrum, Ex: 10. v: 22. Þess vegna lijker Ande Drottens Kvolum Fordæmdra vid Myrkur, Matth: 25. v: 3. Med Fegurd Liossens verdum vier aaminter ad yfirvega þaa glausande Fegurd þess himneska Liossens, i hveriu Gud bijr, 1 Tim. 6. hvers vegna hann og so kallast Fader Liosanna, Jac: 1 17. Þar fyrer aastundum alltijd ad fordast Verken Myrkranna, so vier alldrei komum i hin eilijfu Myrkur, Eph. 5 11. 2 Pet: 2. 7. So sem eingenn Hlutur kann ad siaast aan Liossens, so kunnum vier eckert ad sia edur skilia i andlegum Efnum, nema fyrer Upplijsing H: Anda, Eph. 1 v. 18. Hvad Þu aasetur þier, þad mun hann laata luckast og Liosed mun skijna aa þijnum Veige, sagde Eliphas vid Job. C: 22. Siaaum til ad allur vor Asetningur og Athafner aa þessu Sumre, sieu Liossens Verk, og i Gude giordar, þaa mun hann laata Lios Luckunnar og Farsælldarennar skijna aa vorum Veige. Med þessare sinne veglegu Skepnu, begaafade hañ

hann oss aa umlidnum Vetre. O! hversu laungsamur og Oskiemtelegur hefde hann annars vered, ef vier alldrei hefdum Liosed sied, enn vier meigum nu hanns fodurlegre Mylskun þad þacka, ad hann hefur begaafad oss bæde med Liose Solarennar, Liose Tunglsins, Liose Augnanna, Liose Elldsins, Liose Dagsins, Liose Skilningsins, og þvi allra dijrmætasta Liose sinna Orda; blessad sie hanns H. Nafn ad eilijfu. Seigium þvi med Job Cap: 29 3. Hanns Lios skeyn yfir minu Höfde, og eg gieck vid hanns Lios i Myrkrenu. Drottenn hefur naadarsamlega upphafed yfer oss Lios sijns Andlitis, eins og David seger i Ps: 4. 7. Hañ hefur frelsad Saaler vorar fraa Daudanum, og Fætur vorar fraa Hrösuninne, so þad vier meigum nu gaanga fyrer Gude i Liose lifande Manna, i Vonenne efter þvi eilijfa Liosenu, Psalm: 56 v: 10. Þad fegursta Lios sem medal vor skyned hefur, er blessad Orded Drottenns, hvert ed hefur siñ Biartleika af þeirre blessudu og gagnskiæru Rettlætes Solunne HErranum JEsu Christo. Til þessa Liossens hefur vor gode Gud kallad oss naduglega fraa Myrkrum Andvaraleysesins og Syndanna, 1 Pet: 2 9, med Hræringu sijns goda H: Anda, og fyrer openbera Ordsins Predikun, annars hefdum vier faalmad aa Lioslausu i Myrkrunum, Job: 12 25

þañ-

Þannenn hefur sia vered vort Lios, Es: 60 v: 19, i hia hverium er einunges Lios, Dan: 2. Latum oss nu a efterkomande Sumre ganga i Liose Drottenns, Þad er, latum hanns Ord vera Lios a vorum Vegum og Lampa vorra Fota, Ps: 119. Logum efter Þvi allann vorn Lifuad og Giorder: Notten Veturfins er umliden, enn Dagur Sumarsins er komenn, leggium Þvi af Verken Myrkranna, enn isfriidunst Herklædum Liossens, sem eru christelegar Dygder og Mannkoster, Rom: 13, yfirklædder med JEsu Christi Rettlæte. O! hvad fagur Sumar-Skrwde er Þad? Ef vier hofum giort Verken Myrkranna, Þa tokum oss nu fyrer Hendur ad ganga so sem Liossens Born, Eph: 5, Þar mun vort Lios, (Þad er Lucka og Velgeingne) frambriotast sem Morgunrode, Es: 58, og Liosed Heimsins, sem er JEsus, mun giefa ad vier gaungum ei i Myrkrunum, helldur ef vier honum efterfylgium, mun hann giefa oss Lios Lifsins, Joh: 8 12, og giora oss skapfelldlega til Arfskiptes heilagra i Liosenu, Col: 1 12. Ja, hann mun vera vort Lios i allrahanda Myrkrum, Mich. 7. Þeir sem nu ei sæta Þvi ad sneiþa Þetta Liosed hia sier, a Þessum fyrstu Sumarsins Dogum, Þa er ecke hræddur um, ad Þeir munu burtrekner verda fra Liosenu i Myrkred, eins og Job segier um hina Oguudhræddu, Job: 18, Þvi hver hann illa giører, sa hatar Liosed,

segir

seger Herrann, Joh: 3 19, og ef þad Lios, sem i þeim er, er Myrkur, hvijlijk munu þa Myrkren sialf? Matth: 6 23. Flijum þessara Selskap, og fordunst þeirra Dæme. Gaungum helldur medann vier hofum Liosed, so ad Myrkuren hondle oss ecke, Joh: 12. Medann vier hofum Liosed JEsum hia oss, þa trwum a hann, uppa þad vier sieum Liossens Børn. Gud er Lios, segier Johannes, 1 Pist: 1 5, og eingeñ Myrkur eru i honum. Ef vier gaungum i Liosenu lijka sem hann sialfur er i Liosenu, þa hofum vier Samfielag innbyrdes, þa mun oll god og oll fullkomenn Giof koma ofann til vor fra Fodur Liosanna, Jac. 1 17. Drottenn wtsende nu sitt Lios og sinn Sannleika, ad þau leidtoge oss, Ps: 43, hann late oss upprenna Liosed i Myrkrunum, Psalm. 112. 4, sierdeiles late hann sijfellt Glede og Fagnadar Lios vera i vorum Samvitskum, so ef nockur Hormunganna Myrkur kunna ad byrgia fyrer oss Lios Velgeingnennar edur Medlætesins, þa snwe hann vorre Sorg i Glede, og hugsvale oss og gledie epter vora Hormung, Jer. 31, hañ blesse oss i allre vorre Iñtekt og ollum vorum Handa-Verkum, Devt. 16, so vier verdum glader, late hann oss heyra Fognud og Glede, so þau Beinen gladvær verde, hver hann hefur sundurmared, Ps. 51, hann upptendre i vorum Hiortum skiært Trúar Lios, sem færer þann Avoxt ad vorra

God-

Godverka Lios lijse fyrer Monnum, so þeir siae þar, og dijrke vorn Fodur sem er a Himnum, Matth: 5. J einu Orde ad seigia, Gud Vonarennar uppfylle oss med ollum Fognude og Fride i Trwnne, so vier hofum gnoglega Von fyrer Krapt heilags Anda, Rom. 15, og faum med Fognude ad uppausa ilmsætt Hugsvolunar Vatn, wr himneskum Hiælprædes Brunnum Drottenns, Es. 12, hvenær sem oss aliggur. Umfram alla Hlute, þegar Daudans Myrkur yfer oss falla, og vier siaum ei leingur þetta fagra Heimsins Lios, upplwktu þa, o! JEsu, fyrer oss þeirre blessudu Liossens Borg, þeirre himnesku Jerusalem, sem hverke þarf vid Solar nie Tungls, þvi þu sialfur, o! þu Lambed Guds, ert hennar Lios, Apoc. 21, upplijs vor Augu so vier sofnum ecke i Daudanum, helldur gief oss þad eilijfa Dijrdar Lios, i hveriu vier faum ad sia þig Auglite til Auglites, þad eilijfa Sumar-Lios, hvert eingenn Vetur mun burt taka; þad eilijfa Gledennar Lios, hvers Byrtu eingenn Sorg mun deyfa; Þad eilijfa Riettlætes Lios, hvers Lioma eingenn Synd mun byrgia; Þad eilijfa Skilnings Lios, hvert eingenn Vanskilningur mun slockva; Þad eilijfa Kiærleiks Lios, a hvert eckert Hatur mun skiggia; Þad eilijfa Heilbrygdennar Lios, hvert eingenn Sott mun kiæfa; Þad eilijfa Lifsins Lios, a hvert eingenn Daudanns Pitur

mun

mun blaasa, helldur mun eilijflega lifa, Amen.

* *
* *

4. Hugleiding,

af Degenum.

Joh. 11. v. 9.

Eru þar ecke toolf Stunder i Dege? Ef nockar geingur um̃ Dagenn sa sreiter sig eige, þvi hann sier Lioos þessa Heims.

Slepptu mier nu, þvi þad Dagar, sagde Guds Sonur vid Jacob er hañ fieckst vid hann, enn Jacob sagde: Jeg slepp i þier ecke fyrr enn þu blessar mig, Gen. 32 v. 26 og Moses seger hann hafi blessad hann. Sæll er sa Madur, sem med Trwar- og Bænar-Ormum so hondlar Christum a hverium Morgne, ad hann leggur Blessan yfir hann og oll hanns Verk, sem hver honum liggur ad fram̃kvæma a þeim Dege; Enn mege Madur kallast sæll fyrer eins Dags Vellydan, hvad miklu framar mættum vier kallast Sæler, ef vier med vorum andlegu Hugleidingum, orkudum þess a himum fyrstu Dagum þessa Ny-Jüsengna Sumars, ad aller þess Dagar yrdu

vis

oss blessader, vier sialfer blessader, og oll vor Verk blessud. Gud giefi oss þar til Naad sijns Anda i JEsu Nafne. J Dag er hinn fiórde Dagur þessa Sumars, þar fyrer skulum vier a honum sem og sierhverium odrum Dege minnast sierdeiles a fióra Daga, og af þeim taka oss andlegar Hugleidingar. Hinn Fyrste er vor Fædíngar-Dagur: Hañ hafa Magtar-Menn og Stór-Herrar Veralldarennar i mikelle Vyrdingu, Pharao Kongur hiellt sinn Burdar-Dag, Gen. 40. So giorde og Herodes, Matth. 14. Ecke einasta a þeim Dege Arsins sem ber uppa vorn Fædíngar-Dag, helldur og a hverium Dege eigum vier ad minnast vors Burdar-Dags, med þvi Móte, ad offra Gude hiartanlegu Þacklæte, fyrer þann Velgiorning, ad hann af einskiærre Naad, og fodurlegre Hiarta Giædsku, an þess hann þyrfte vor vid i nockru sijn vegna, skapade oss skinsemdarfullar Manneskiur, so vier kynnum fyrer Upplijsing H. Anda, ad fa hann þecktann oss til Saluhialpar, og noted þeirra Giæda, er hann bæde hier og sijdar hefur oss veitt og tilbwed; Þviad alla Hlute, so vel þa Himneskn i Lopteinn, sem þa Jardneskn a Jordunne, hefur Gud fyrer Mannenn giorda: Af þeim hefur Madur Not, Ynde og Epterlæte, einna hellst fyrer þad, ad hann er skinsemdarfull Skepna, og þa yfir

gnæfa Þau eilijfu Giæden, til hverra hañ hefur oss wtvaled, ædur enn Grundvollur Veralldarennar var lagdur, Eph. 1, og Þad ædur enn hann giorde oss Manneskiur. A Þeññañ Dag eigum vier med Þvilijku Þacklæte ad minnast, ad vier brwkum alltijd vora Skinseme, og vora Limu, Gude til Dijrdar og Þocknunar, oss til Velferdar, og Næungannum til Gagns og Adstodar: Þad kallar Paulus ad liꝛ sijna Limu til Þess Offurs sem lifande er, og heilagt og Gude Þacknæmt, hvert ad er vor skinsamleg Þiónusta, Rom: 11. Og enn aptur kiemst hann so ad Orde: Liáed ydur siálfa Gude, og ydar Limu, Gude til Rettlætes Hervopna, Rom. 6 v. 13.

Sá annar Dagur, æ hvern vier eigum sijfelldlega ad minnast, er vor Skírnar=Dagur, Þvi so dædsamt Guds Verk sem Þad var ad skapa oss, so miklu dædsamlegra var Þad, ad endurskapa oss, ad giora oss, sem af Nattúrunne vorum Reidennar Börn, Eph. 2. og i Syndenne gietner og fæddꝛ, Ps 51, ad Guds Börnum, og Erfingium eilijfs Lijfs. Þessa Velgiornings minnest Paulus, er hañ seger, Gal. 3 Þier erud aller Guds Børn fyrer Trúna á JEsum Christum, Þvi so marger af ydur sem erud skírder, Þier hafed iklædst Christo. Sæ sem nu villde med Athuga yfirvega, hver Giædamunur æ Þvi er,

ad vera Guds Barn, edur Satans Þræll, hann munde under eins faa þeckt, um̃ hvad miked Packlæte hann sie Gude skylldugur, fyrer sinn Skírnar-Dag, og hvad naudsynlegt, jaa omissande, þad sie ad minnast sijfelldlega aa hann. Enn allra hellst eigum vier, ad min̄ast þess Sattmaala sem vier vid Gud giørdum i Skijrnenne: Hann hefur oss helgad og hreinsad fyrer Vatns-Laugena i Ordenu, Eph. 5, þvi eigum vier ecke ad ata oss i Oklarendum Illgyrnes Syndanna, þvert aa móte þeim Sattmaala, vier vid Gud giørdum i Skijrnenne. Postulenn Petur seger: 1 Pist: 3. Ad Skijrnen sie Sáttmále gódrar Samvitsku vid Gud: Pad skil eg so: Ad vor Sattmaale vid Gud i Skijrnenne giørdur, skulldbinde oss til ad varast allt þad ad giora edur fram̃kvæma, sem ordsakar vonda og órólega Samvitsku epter aa: Saa þessa giæter og vill þad giora, fær þvi af Stad komed, þo Hollde og Blóde þike þad Torvellt, þvi han̄ megnar alla Hlute fyrer þan̄ sem han̄ Maattugan̄ giører JEsum Christum, Phil. 4. Da þeir sem Christo tilheyra krossfesta i Krapte Skijrnarennar, sitt Holld, med þess Gyrndum og Tilhneigingum, Gal. 5. Saa sem þess vegna vill alltijd vera Guds Barn, hann skal aa hverium Dege minnast aa þennann Dag, keppast vid ad endurnija sin̄ Skírnar Sáttmála,

fyrer heita Ydran og Lifnadarens Betran: Endurnijast i Anda sijns Hugskots, iklædast þeim nija Manne sem epter Gude er skapadur i Rettlæte og Heilagleika Sannleikans, Eph. 4.

Sá þridie Dagur, hvers vier eiaum sijfelldlega ad minnast, er vor Andláts-Dagur. Þad maa sijnast undarlegt, ad Manneskian gietur nockurn Tijma gleymt Daudanum, þar vier þo daglega deyum, og hvert Augnablik bender oss til Daudans; Þvi meir sem vorer Dagar fiolga, þvi meir fæcka þeir: Þess vegna ætte vort Lijf, ad vera sijfelld Umþenking Daudans: Og hier ad auke er Daudans Von a hverium Dege. Vier vitum ecke nær Hws-Herrann kiemur, hvert um Kvølld, edur um Midnætte, edur nær Haneñ galar, edur ad Morgne, Marc. 13. Hver af oss veit, hvert vær aflifum þennann Dag? Æ! ad vier vissum, edur villdum vita hvad til vors Fridar heyrer, þa mundum vier a þessum Dege þar Vaktan a hafa, Matth. 21. Þess vegna minnunst vier rettelega vors Andláts Dags; Ef vier byrium so hvern Dag, ad vier væntum hann verde vor Sijdarste, og færum so eingu fram a þeim Dege, nema þvi sem óhætt være, þo Daudenn yfirfielle oss i þvi Starfi; Sæll er sá Þión, nær hanns Herra finnur hann so giørande, þá hann kiemur, Matth. 24.

Sa

Sá fiórde Dagur, sem oss er ætijd i Minne ad vera, er hinn sidarste Dagur edur Dagur Allsheriar Dóms. Hañ er eins alltijd viis og óviis sem Daudans Dagur; Hver þorer ad segia fyrer viist, ad Hofud Engelsins Baasuna mune ei kveda vid i Skyum Himens, ædur enn þesse Dagur er wte, 1 Thess. 4. Enn þvilijkann sem hinn sijdarste Dagur fiñur þig, þvilijkañ og so er sig komeun, hefur hann þig fyrer Dóminn, muntu so odlast epter þvi sem þu hefur adhafst i Lijkamans Lijsi, hvert þad var Illt edur Gott, 2 Cor. 5. Þvi þa mun hverium sem einunr Losstijr skie af Gude, 2 Cor. 4. Verum þvi strax i Dag vakande, og varer um oss, bæde fyrer Dauda og Dóme. Og þo ad oss kunne ad sifia (þvi lijka sifiade þær forsiælu Jomfrwrnar) þa voknum i Tijma. Hver einn Dagur, sie vor Vokudagur, hver ein Nott, vor Voku-Nott, so vier gietum teked Vara a þvi, ad hafa vora Lampa tendrada, og vera alvaknader, fyrer eina hreina Ydran og lifande Trw, ædur enn Brwdgumenn kætur aptur, Matth. 25. Giætum nu þessa alls a hinum fyrstu Dogum þessa Sumars; Hveria þo vier afliſum, þa vitum vier samt ei nema þetta verde vort hid sijdarsta Sumar: Eg er viss um, ad marger þeir sem lifdu hinn fyrsta Dag þessa Sumars, munu ei lifa þann seinasta

asta; Enn hvert eg, edur Þu, verdum i Tolu Þinna Fyrre, edur Siidare, Þad veit hverke eg nie Þu, Gud veit Þad: Enn hitt veit eg, ad ockur er Þad eins vijst og ødrum hier vid ad skilia; Þvi vil eg ecke varbwenn vera, helldur nu strax mig i Vagt taka, og fyrer heita Ydran og hræsneslausa Lijfernesins Betran, mier a Veg til Himnarijkes snwa, so ad ef Daude og Domur koma, Þa vil eg mæta Þeim med sama Hugarfare, med sama Andvarpe sem Simeon, med JEsum a Trwarennar Ørmum i Hiartanu, Eph. 3, og med Þetta Andvarp i Munnenum: **Nu lát Þu Drottenn Þión Þinn i Fride fara.** Hver sem nu ydulega og a hverium Dege, hefur i Huga, Þessa fióra Daga, med sannre Gudhrædslu, hanns Dagar verda aller blessader, og betster Þeir siidurstu; Sæll er sá sem **Þess giæter, og giører Þar epter.**

Fleyre eru ad sonnu Dagar Þeir, hveria H. Ritning hefur Þess vegna uppteiknad, ad vier meigum Þeim ecki alldeilis gleyma, helldur Þa i Minni hafa, til ad dijrka med Þeim Gud, og giæta vorrar Velferdar. Þar er 1. Vor **Drottinns Dagur**, sem og sierhvor annar helgur Dagur af Gude og Konunginum heilagre Pionustugiord tileinkadur. **Minnstu ad helga Hvildar-Dagenn Drottinns Guds Þins**, stendur i Løgmalinu. A Þennañ **Dag** minnist Lucas i Postulanna Giørningum, 20. Cap.

Cap. v. 7. er haun seger ad Lærisveinarner hafe komed samann a hinum fyrsta Dege Vikunnar ad briota Brauded. Eirninn sa Johannes i Opinberingunum, Ap. 1. 10. Guds Son a Drottins Dege millum þeirra 7 Liosa-Stiakanna. Þennann Dag eigum vier med hinne stærstu Gudrækne heilagann ad hallda, og a hinum Vikudogunum ad yfervega þad, sem oss a þeim helgu Dogunum i Guds Orde kennt og predikad var: Enn allra hellst helgum vier þennann Dag, ef vier a honum byrium nijtt Lijferne, med, nijrre Viku hvorre, og færum þannig Avoxt af Ordsins Heyrn i Þolinmæde.

2. Sá Annar er Nádarennar Dagur, hvern Paall kallar Dag Hiálpræðisins, 2 Cor: 6 v. 2. Þennann sama Dag nefner Esajas þacknæmilegt Ar Drottinns, Es. 61 v. 2. Fyrer þennann Dag a ad skiliast Tijme Guds Nadar i Evangelio frambodennar, med hverre oss er frambođen Saaluhialpen og Rettlæted fyrer Trwna, vegna Christi Forþienustu: Þetta sannar Paulus, Rom: 3. segiande: Vier verdum út af hanns Nád án Verdskulldunar rettlátir fyrer þá Endurlausn, sem orden er fyrer JEsum Christum, hvern Gud skickade til eins Nádar-Stóls fyrer Trúna i hanns Blóde. Þesse Dagur er sa eine Glede-Dagurenn vor i þessum Heime, ad glediast i og af þeirre Nad, sem Gud hefur oss giefed i

Drottne vorum JEsu Christo. Og ef rett er ealited vort Stand, þaa er þesse eine Fognudur hier stadfestur, enn einginn annar, þad vitnar Paulus, er hann i odrum Stad talar um þennann Hiaalpræðis-Dag, Phil. 4, segiande: Gledied ydur i Drottne alla Tíma, og enn aptur sege eg, gledied ydur þvi Drottenn er nálægur, þad er Guds Naad, er nu i Evangelio fyrer JEsum Christum fram̄boden; Þessa Hiaalpræðisins og Naadarinnar Dags eigum vier so med Packlæte ad minnast, ad vier eige forsomum Naadarinnar Tijma, eige briotum hann af oss, helldur tokum med sann-ydrande og trwudu Hiarta, mote fram̄bodenne Naad, so vier af JEsu Christi Fyllingu medtokum allir Naad fyrer Naad, Joh. 1 v: 16.

3. Sá Þridie, er Dagur Reidennar, hvern Zophonias Spaamadur fyrersagde Gydingum, Cap. 1, er hann spaade um̄ þeirra Eydeleggina, segiande: Sá same Dagur er Reidennar-Dagur, Hrygdar- og Angistar-Dagur, J em seger Paulus, Rom. 2 v. 5, Enn þú epter þinn forstockudu Hiarta safnar þier siálfum Reide uppá Reidennar-Dag, og Opinberunar Guds Rettlætis Dóms. Fyrer þessum Degi eigum vier ad Ottast, og egna hann ecke yfer oss med vijsvitande Jllgyrnis Syndum; Enn lofadur vere Guds Sonur, sem oss hefur frelsad fraa tilkomande Reide, 1 Thess.

x, og med sijnu Blod-Regne slockt Guds Reide-Eld, enn þar a mot hefur hann med sinne Arnan og Forþienustu upptendrad i sijns Fodurs Hiarta eitt Oslockvannlegann Astar-Eld til allra hanns vet-erwadra. Barna, Jer. 31.

4. Sá fiórde Dagur, er Dagur Mótlætisins. Fáer og iller eru míner Dagar, seger Jacob: Þesse Dagur-ninner giarnann sialfur a sig, þvi hann er Guds Bornum nærsta fylgesamur. Ezechias Kongur kallar þad Neydarennar-Dag, 2 K. B. 19. Um hann talar so Job, Cap: 7. Hlítur ecke Madurenn ad vera i sifelldu Stríde á Jørdunne, og hanns Dagar eru sem eins Daglaunara. Þennann Dag eigum vier ad umbera med Þolinmæde, þvi hann er þo alltijd kriddadur med himneskum Huggunum, Sæler eru þeir sem harma, þvi þeir munu hugghader verda, seger vor Frelsare, Matth. 5, hann þienar Guds Bornum til hins Besta. Gott er ad hafa Samfielag med JEsu i Hormungunum. Ef Heimurenn hatar ydur, seger hann, þá vited, ad hann hefur hatad mig fyrre, þvi sagde hann vid þa tvo Reisendur til Emaus, Luc. 24. Hlaut Christur ecke þetta ad lída, og inngánga so i sijna Dijrd. Laatum oss þess vegna ei undra, þo vier eins og hann og hanns Elskendur, hliotum fyrer margar Hormungar ad inngannga i Guds Rijke, Act. 14. Hier um

talar Paulus miøg huggunarsamlega, 2, Cor. 1, er hann seger: So sem Christi Piisler yfergnæfa til vor, so yfergnæfer vor Huggun fyrer Christum. Hann liettter af oss þa best giegner, og lijdur ei ad vier freistunst yfer Megn fram̃, 1 Cor. 10, helldur giefur hann þad, ad vor Hrygd, sem stundleg er og liettbær, giører oss eina eilijfa og yfermæta mikla Dijrd, 2 Cor. 4.

5. Er Dagur Medlætesins, edur sem Petur, 1 Pist. 3 v. 10 ad Orde kiemst, Þeir gódu Dagarner, æ þeim er oss eingu sijdur vandlifad, enn þeim bægu, ad ei upphrokum vier oss, edur gleymum Gude, enn festum ofmiøg Hiartad vid þad Stundlega. Pæll reiknar alla Hlute Dreck ad vera, so hann ævinñe Christum, Phil. 3. Brwkum þvi so Tijma Medlætisins, ad vier alldrei sieum varbwner ad taka æ mote Dege Motlætesins. Ef vier nu ydugslega hugsum epter øllu þessu, þa munu oss aller Dagar, bæde a þessu Sumre, og so leinge vier lifum, verda farsæler; Þa mun vor Dauda-Dagur verda oss betre enn vor Fædingar-Dagur, Predik. 7 v. 1, og vor Lijfs-Vegur mun verda sem eitt skijnande Lios, sem fram̃geingur og lijser yfer oss allt til Hædelgis, Prov. 4. 18. Gud himneskur gefe oss og ollum vorum Næungum og Astvinum alla Daga og Stunder farsælar og blessadar, hann læte a þeim

þeim tilkomande Dogum Jacob fra Rætur, og hinn andlega Jsrael blomgast, Es. 27, og innleide oss alla til þess eilijfa Gledi-Dags a Himnum! Honum med Syninum og H. Anda sie Lof og Dijrd, fra Eilijfd til Eilijfdar, Amen.

5. Hugleiding,

af Hitanum.

Jerem. 17 v: 7. 8.

Blessadur sie sa Madur, sem reider sig uppa Drottenn, og Drottenn mun vera hanns Athvarf, hann er eins sem þad Trie hia Vatne er plantad, og sem utbreidir sijnar Rætur hia einum Læk, hann mun ecke Ottast þo Hitenn kome.

Af þvi Hiteñ er hellst um̃ Sumar-Tijmañ, þvi skulum vier nu taka oss ut af honum andlegar Hugleidingar. Hormungum og Motlætingum Guds Barna er opt i heilagre Ritningu vid Hitann lijkt, bædi i þessare Grein Jeremiæ Spamanns, so og hia Postulanum Petre, er hann seger, 1 Pist. 4, Láted ei þann Brun-

ann

ann Hörmunganna undra ydur. Þú ert einn Skugge þess Fátæka fyrer Hitanum, seger Esajas, Cap. 25. 4, Horfed ei á mig eg er so døck, þvi Sólen hefur brendt mig, seger Brwduren i Lofkvædinu, Cap. 1 v: 5. Eins og Þad Jonæ Spamanne vard æred Omodt, og hann vannmegnadest af Hita Solarinnar þa Lundurenn visnade, sem skijlde hønum Jonæ 4. So er og fyrer Þvi ad Ottast, ad a epterkomande Sumre kunne oss ad verda Omodt af Hita Hormunganna, nema vier med Hiaalp H: Anda i Tijma uppbyggium yfer oss einn Hijsldar-Lund, hvørs Nætur ad grodursettar sieu i Orde Drottinns, og hvørs Lauf-Blod ad sieu H: Anda Hugganer, nærsta skiolsamar til ad bera af oss Brunann Freistinganna. Giætum vier nu Þessu vel og gudrækilega i Verk komed, Þa er eg viss um, ad eins og Gud kom til Abrahams i Dalnum Mamre, Þa Dagurenn var sem heitastur, Gen: 18. Eins mun Drottenn, Þa hønum Þocknast, ad laata oss reyna Hita Motlætisins a Þessu Sumre, vera hiaa oss i Neydinni, oss Þadann wtrickia og oss vegsamlega giora, enn Þo med Þvi Mote, ad vier berum Þann Hita og Þwnga Dagsins retteliga; Þvi skulum vier taka oss vissar Reglur fyrer til Hugleidingar, sem vier nu a hinum fyrstu Dogum Sumarsins skulum læra, enn brwka Þær sijdar Þa a Þarf ad hallda.

Og

Og er hin Fyrsta þesse: Ad hafa ecke Hiartad fast vid Heimenn, eda þad, sem i honum er. Þvi fastara sem toller nidur i Saurinu, þvi meira Kvalræde er ad þola, þa rifed er upp wr þvi; Þvi fremur sem einn hefur fest sitt Hiarta vid þetta Stundlega, þvi meire Atok þarf sa himneske Jsraels Grædare, ad rijfa þad fra holldlegre Ahyggiu. Þar fyrer, þegar oss i Sumar þyker vænst um vort Stand, þa lætum oss vænst þykia um þann, sem so þæga Medlætis Sol giefur, og hofum alltijd Hiartad og þess Elsku a honum fasta. Elsked ecke Heimenn, nie neitt þad sem i honum er, ef nockur elskar Heimenn, i honum er ecke Kiærleike Fødursins, seger Johannes, 1 Pist. 2. Þo Madur villde flija undann Hita Hormunganna i Forsælu Veralldarennar, edur stundlegra Muna, þa er þad til ad jafna, sem einn villde flija undann Hita Solarinnar og kasta sier i brennande Ellds-Glod. Lijdum helldur med Þolinmæde, ad Drottenns Hond þricke oss, so vier af Velgeingnenne ecke ofmiog ugglauser, edur upphrokader verdum. Guds Orvar eru saarbeittar og stijnga, þess vegna dempa þær og holldlegar Girnder. David gaf sig fra Lostasemenne med Bersabe, þegar Barned vard siwkt, 2 Sam: 12 v. 16. Børnen eru afvanen med þvi ad eitthvad ramt er bored a Briost Modurennar; Gud afvenur sijna Trwada

ada' af Briostum Veralldarennar, so kalla eg Vellvstingarnar, med beiskre Krossins Malurt. Po Gud kunne ad giora vorn Sumargáng i einhvern Mata ordugann med Klwngrum Motlætingaña, edur hrioftugann af Þyrnum Freistingaññ, þa giorer hann þad til þess, ad vier skulum þvi helldur lata oss langa til hañs Mykunar og Dijrdar-Hwsa. Skorturenn og Kromen sneru þeim fortapada Syne til Fodur Hwsanna aptur, Lúc. 15. Ástvinar Hormungen rak þa Canversku Konu fra Tyro og Sidon, Matth. 15. So sem Smidurenn hreinsar wr Malminum Soraun med Elldsins Hita, so hreinsar vor godur Gud af oss Sællifisins og Syndanna Saur i Krossins Ofne; Þvi seger hann hia Es. Cap. 48, 10. Siá eg hefe hreinsad þig sem Sylfur, og útvaled þig i Ofne Eymdarennar.

Önnur Reglan er, ad under eins og vier tokum til ad reyna bagt, þa flijum til Christum; Giefum oss i For med ollum þeim, sem þad hafa til Bragds teked, þegar ad hefur þreyngt. Ef vier reynum Heilsu-Brest a siálfum oss, þa verdum samferda hinum Lijkþraa, sem uñgietur hia Matth: 8. Ef reynum Bol og Motlæte a Bornum vorum, giefum oss i For med Fodur hins Twnglsiwka, Matth. 9, og med Jairo, Marc: 5. Ej a Hiwum vorum, þa med Hundrads-hofd-

Hofdingianum, og so framvegis. Pad slær alldrei Feil, ad hia honum faaum vier Bot a ollu Bole. Pvi meir sem Vatned óx i Nóa-Flóde, Þvi meir hæckade Örkin upp; So skulum vær og lata Þau heitu Hormunganna Vorn hefia Ork vors Hiarta til Drottins og honum nalægiast Mijn Augu hef eg til Drottinns, seger David i Psalm: 25. Item i Psalminum 120, Eg hiellt mier til Drottinns i minni Neyd, eg hrópade og hann bænheyrde mig. Hiorturenn af Hundum elltur flijr stundum sialfkrafa til Mannsins; So reka og Mótlætingarnar margan Þann til Christum, sem eckert adur um hann skeitte; Pvi hvert skylldum vier annars flija? Hann rekur eingann Þann fra sier sem til hans kiemur; Hann hefur og alla Hlute nóga, hvad sem oss brestur: Sieum vier nakter, Þa vill hann klæda oss Kyrtle Rettlætisins og Mottle Hialpræoisins, Es: 61. Erum vier hungrader, Þa er hann Þad sanna Lijfsins Brand, sem af Himnum er ofann komed, og Heiminum gefur Lijf, Joh: 6. Erum vier Þyrster, Þa er hann Brunnur Hialpræðisins, so hvor hann dreckur af Þvi Vatne, sem hann giefur, hann mun ei Þyrsta ad eilijfu, Joh: 4. Erum vier fatæker, Þa er hann Gud alleina rijkur sem a Himin og Jord og allt hvad Þar er inne. Erum vier veiker, Þa er hann

Drott

Drottenn vor Grædare, Ex: 15. Erum vied sem villuraafande Sauder, þaa er hann Vegurenn, Sannleikurenn og Lijfed, Joh: 14. Erum vier ecke neitt i neinu, þaa er hann allt i ollu. Leitum þvi Drottenns strax i Mótlætinu medañ hann er ad finna. Es: 55. Hanns Hondur eru sem Segul-Steinn, er med Krossinns Aþreifingu sigrar og dregur vor Jaarn-Hiortu ad sier.

Þridia Reglan; Verum Audmiúker; Medkiennum strax sem Mótlæted kiemur, ad vier sieum þess makleger; Segium med David, Ps. 119, Fyrer góðu vard mier þad Drottenn, ad þú lijtelæckader mig, so ad eg lærde þijnar Rettlætingar. Marger mundu reisa hærra Kambenn, ef Farg Krossinns þrickte þeim eckí nidur, og giordi þaa vanmegna til ymsra Synda, med Hita Hormunganna. Hvar fyrer lijdum vier? Vegna Syndanna, þad er þaa nóg Orsok til Audmyktar, ad vier lijdum fyrer Glæpe vora. Gud straffar vorar heimuglegar Synder med opinberum Krossinns Svipum. Þad er ecke æred gott Merke ad vera fyrer utann Aga Drottinns. Þar slepper ecke Faderenn Barne sijnu órefstu, sem hann stijgur frañ yfer Glæpe Prælsins, einkum siaae hann ei Laafærinaar Von. Enn hvar fyrer? Af þvi hann hefur meire Rækt a Barninu; Hvørn þann Son sem Fadirinn elskar, þann agar hann og tiptar, enn ef vier erum án

Tipt-

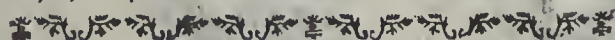
Tiptunar, þá erum vier Hiá-Børn, enn ecki Syner, seger Paall, Ebr. 12. Þvi audmiwkare sem vier lijdum, hvert sem þad er Heilsu-Veike ꝏ oss edur Astvinum vorum, Orbyrgd, Grasbrestur, Ovedurꝏtta, edur hvad annad, þvi fliótari verdur Fader Giœdskuñar ad lietta af oss Hrijsinu, og hiꝏlpa oss sem fyrst wr Hita Angistarinnar, og giefur oss ad meiga bwa sijdar vid Forsœlu og Svolunar-Blæ Vellijdunariñar. So hardna nu þesser audvyrdelegu Tigul-Steinar i Ofni og Elldi Mótlætinganna til lifande Steina, 1 Pet. 2, ad þeir verda ecke fyrer nockurt Hormunganna Regn aptur sundur losader.

Fiórda Reglan, epter hvorre vier skulum skicka oss, ef Drottne þocknast ad lꝏta oss reyna Hita Mótlætingaña ꝏ þessu Sumre, er, ad bidia og andvarpa til Guds; þegar þu typtar þꝏ, þꝏ hrópa þeir, seger Esajas, Cap. 26 v. 16. Strax sem Lærisveinarner komu i Lijfs-Hꝏskann, þꝏ hrópudu þeir: HErra hiálpa þú oss, vier forgaungum, Matth. 8. Þvi hafa hiner Gomlu sagt: Hvar ecki er Kross og Mótlæte, þar er eingin rettskickud Bæn. Sꝏ sem er Meistarenn til ad hiꝏlpa, Es. 36. 1, vill þo vera bedeñn uñ Hiꝏlp, og mꝏ þad sijnast minnst verdt ad leggia þad til af siñe Hꝏlfu sier til Hiꝏlpar, ad bidia Gud uñ Hiꝏlp,

Þar hann hefur lofad ad bænheyra a Neydarinnar Tijma, og hanns Myskunseme er sem Regned a Þerre-Tijmanum, Syr. 38. Enn so vier verdum vissare um Bænheyrsluna, skulum vier læra fyrerfram ad bidia. 1. Skynsamlega; So sem oss er ónuissande ad lijda Mótlæted, so er þad og ecki verdt ad afbidia þess Hita, nema logd sie under eins Bænheyrslan i Valld og Vilia Guds. Bidium þvi helldur optar um Þolinmæde og gott Umburdarlynde, Kraft og Styrk til ad gieta þolad Gude til Dijrdar og oss til Velferdar; Enn um Linun og Lietter skal Madur med Fororde bidia, so giorde JEsus sialfur: þo ecke minn, helldur verde þinn Vilie. 2. Bidium audmiúklega, þvi audmiúka Önd agtar Gud mest. Þier hefur alltijd þocknast ad bænheyra þa Audmiwku og Lijtelatu, sagde Judith, Cap. 9. Eg voga ad tala vid Drottenn, eg sem þo er Molld og Aska, seger Abraham, þa hann var ad bidia fyrer Sodoma, Gen. 18. Þier Drottinn, heyrer Nettlætid til, enn vier meigum skamast vor, seger Daniel, Cap. 9. 7. Audmijkium oss under volldugu Guds Hond, so hann upphefie oss a Vitiunar Tijma, 1 Pet. 5. 6. 3. Bidium heitt og alvarlega. Gude misliijkar sw Bæn, sem er aan Andagtar: Hvad stodar þad Bulldur, Varanna, ef, Hiartad þeger, seger Aug-

Augustinus. Þu heyrer ecke til þijn sialfur, og þo villtu ad Gud heyre þig. Vered glóande i Andanum, seger Paulus. Bidium so heitt, ad vier gietum ei betur: Ef Guds Hiarta a ad komast vid, þier til Mysktnnar, af þiñe Bæn, so laat þitt Hiarta komast vid af Hita Bænarinnar. 4. Bidium med stødugre Trú um Bænheyrsluna. Þijn Efaseme i Bæniñe giorer mestann Undanndraatt a Hiaalpinne; Þad sigrade hinn ósigranda Gud i Christo, ad hin Kanverska var so trwud, þvi sagde hann: Mikil er þín Trúa; Trwen er Saal Bænarinnar, sie hun daud, þa er Bænin Ablaus, Bidium i Trúnne eckert efande, þvi sá sem Efasamur er, hann er líkur Siáfar-Bylgiu, sem er æst og uppvægd, seger Jacob, Pist: 1. 6. Hvad hellst sem þier bidied, ef þier trúed, munud þier þad ødlast, sagde Frelsarenn, Marc: 11. 5. Bidium óaflátañlega. Þraakelkne sw, sem Eckian hafde i Bænenne, vann a hinum ranglaata Dómara, Luc: 11. Paulus bijdur ad vier skulum bidia a ollum Tijmum, Eph: 6 18. Breitum epter Jacob, sleppum ecke Gude fyrr, eñ hañ blessar oss, Gen: 32. Vere nu so til, ad Drotteñ laate Hita Mótlætinganna verda oss so heyskañ a þessu Sumre, ad oss take til ad Omæda upp, eins og Jonam, þa grijpum til þessara R[illegible]: Skijum under þennann Fiórkvijslada

Jonæ Lund, sem Gud i sijnu Orde hefur oss plantad til Hlijfdar, vid Ofhita Hörmunganña. 1. Hættum ad elska hid fallvallta Epterlæte Veralldarinnar. 2. Holldum oss einásta til Christum. 3. Verum Polinmóder og Audmiwker. 4. Bidium skynsamlega, audmiwklega, alvarlega, med stødugre Trw, og þad Aaflaatannlega. Hitenn æ Sumrum er af Sólunne, allar vorar Mótlætingar koma fra Gude, enn hann er Fader Myskunsemdanna. Menn flija i Forsæluna undann Hitanum; Flijum, þaa Mótlætis Hitenn Omæder oss, i Naadar Skióled Drottinns, þar er hin hægasta Sæng ad liggia siwkur, þar er ad finna hina bestu Saalar Svolun; Þar er JEsu Sakleysis Abreida; Þar eru Lyknar Lijndwkar Drottinns; Þar er Underdijna Drottinns Elsku og Astar; Þar er Hægende Guds Naadar Fyrerheita; Þar er fullkomenn Bata Von æ øllum Lijfs- og Saalar-Meinum. Gud unne oss ad afstødnum Hita tijmannlegra Hörmunga, ad ødlast hiaa siaalfum sier eilijfann Il og Varma himnesfrar Glede og Huggunar fyrer JEsum Christum, Amen.

6. Hugleiding,

af Sædinu edur Bloomstrunum.

Matth.

Matth. 6. v. 28. og 29.

Hygged ad Akursins Liliu-Grøsum, hverninn þau vaxa, þau vinna ecke nie spinna; Enn eg sege ydur, ad Salomon i allre sinne Dijrd var ecki so skrijddur, sem eitt af þeim.

Þad fyrsta Efne til allra Urta, Grasa og Blómstra er Sæded, sem annadhvert fyrer alvitra Raadar Forsjón Guds, sæest i Jordena af sialfu sier, edur þvi verdur af Moñum saad, rotnar so þar um̃ Vetrar Tijmann, enn fyrer lifande Anda edur Lijf, sem Næatturunne fylger, uppvaxa þar af æ Voren adskilianleg Gros og Blómstur, efter hvers eins Sædes Tegund, so þad mañleg Skynseme maa stórum forundra sig þar yfer. Laatum oss þetta gior hugleida, og andlegar Hugleidingar hier wt af draga.

1. Af Grøsunum maa berlega sia Almætte Drottenns, ad hann af þurre og ævaxtarlausre Jordu framleidde i Ondverdu Jardarennar Avexte, hefur þeim so morg þusund Ar, i gegnum so marga kallda og harda Vetrar Tijma vid Magt hallded i Næatturunne, ad saa Avoxtur, sem spratt af Jordune i þvi fyrsta Sköpunar-Verke Drottenns, sprettur enn nu med sama Hætte til sömu Gagns,

semda hentugur. Þetta vitnar JEsus, talande um sijns Fodurs Almætte, Joh. 5. Fader minn erfidar allt híngad til. Hann endurniar Asind Jardarennar, seger David, i Ps: 104. Hann bænheyrer Jørdena, seger Hoseas, Cap: 2. Hann klæder Grased á Akrenum, seger vor Endurlausnare, Matth: 6. Gud giefur Grasenu Líkama, sem hann vill, og hveriu af Sædenu sinn eigenn Líkama, seger Paulus, 1 Cor. 15. Hann koronar Ared med sinne Giædsku, seger David, Ps: 65, og lætur Grased vaxa á Fiøllunum, Psalm: 14. 2. Siaum vier hier af Guds Alvitsku, ad hann hefur skapad so margar Grasategunder, ad eingenn Nattúru-Spekingur hefur enn þar gietad uppgotvad, hvad Margslags Grasa-Tegunder til eru, jafnvel þótt þeir hafe þad stórum Kostgiæft. Hver sem vill athuga allann Grasanna Lit, Løgun og Nætturu, hann mun samþyckia þad David seger, Ps: 104, Drottenn, hversu eru þín Verk so mørg og stór, øll hefur þú þau med Speke til sett, Jørden er full af þinne Myskunseme. 3 Minner Jardar Avøxturenn oss á Naad og Giædsku Drottenns, sem allt þetta hefur giordt, og því ærlega vidhelldur Manneskiunne til Gagns, Glede og Epterlætes. Eg vil giefa þínum Fenade Gras af Haganum, so þier skulud eta og verda sadder, seger

seger hann fyrer Mosen, Devt: 11, og i Ps. 104, seger David: Þú lætur Grased upp-spretta fyrer Fenadenn, og Jurter Mønnu-num til Nytsemdar. So meigum vier nu all-er enn Einusinne yfer þessare Giædsku Drott-enus i Inngange þessa Sumars, segia med Salomone, Prov: 27, Heyed er uppraxed, Grased er fyrer Hende, og Jurternar safn-ast á Fiøllunum, og med þessare sinne giæd-skuriikre Forsión og Fyrerhyggiu, sedur hann allar lifande Skiepnur, og þad allt vegna Mañe-skiunnar. 4. Skulu Grosen minna oss a, ad brwka Gafur Drottenns med gódre Sidseme, Audmykt og Þacklæte, enn ecke med Ofneytslu, edur Drambseme, so sem vær giætum teked þetta hia sialfum oss; þvi annars er fyrer þvi ad óttast, ad Drotten, vegna vors Oþack-lætes og illrar Medferdar a Gafsum sijnum, mune svipta oss sinne Blessan, og ecke einasta þad helldur og lata oss sialfa so straffast, ad a oss framkome þad hann þeim Ogudlegu og Vanþacklatu hótad hefur, hia Esaiam, Cap: 37, ad vier verdum lijker Twn-Grase, þvi, ed-ur Heye, sem er a Ræfrum uppe, sem snar-lega uppvisnar; og David seger, Ps: 37, ad þeir Ogudlegu mune verda snarlega upphoggner sem Gras, Item, seger hann i Ps: 92, Hiner Ogudlegu grænka sem Gras, og þeir Ill-giørda-Menn blómgast þar til þeir asmáder

verda. 5. Skulu Grösen minna oss a, ad vier blómgunst sijfelldlega i ollum Dygdum og Dædum, sierdeiles i Hlijdnenne og Packlætenu fyrer þessar og adrar Drottenns Velgiörder; ad vier, eins og Arons Vondur, Num. 17, berum Mandel, þad er, Avexte sannrar Gudhrædslu, sem er til allra Hluta nytsamleg; þvi sómer ei vel, ad þesser hiner daudu Hluterner blómgest og fære Avoxt, og þad allt oss til Gagns og Nota, ad vier þa sieum eitt avaxtarlaust og kaled Tre, edur þad Tre, sem ber vonda Avexte, hveriu i Elldenn mun kastad verda, Matth: 3, helldur eigum vier ad blómgast sem Pálma-vidur, Psal: 92, og standa þyckvaxner af Avoxtum Andans, Gal. 5, og sannrar Gudhrædslu; so mun Drottenn lijsga Sæler vorar med þeim andlegu Blómstrum, Cant: 2, sinnar Blessunar, Nadar og Myskunar. 6. Skulu vor Sumar-Blómstur, minna oss a þad blessada Blómstred i Saron, Cant: 2, HErrann vorn JEsum Christum, þvi hann mun enn þa a þessu Sumre standa blómlegur fyrer Sálum vorum i Alldengarde sinnar Christne, og Lystegarde sinna blessudu Lijfsins Orda, af hveriu edla Blómstrenu, ad himnesker Hunangs-Dropar hans blessada Blóds, og Forþienustu Kraptar til vor flióta. Þess vegna, þa vier sieum þann hvijta Farva a Grösunum, þa minnunst hán

Var

var færdur i hvijtt Klæde, sier til Hædungar, enn er þo raunar hvijtur i sijnu Sakleyse, so eingenn kunne ad straffa hann um̃ nockra Synd, og hefur so þetta blessada Sælar-Blomstred vort JEsus med sijnum hvijta Liliu Farva, afrekad oss og giefed þad retta Sakleyse Sælarennar, og hvijtann Skrwda Dijrdarennar. Nær vier siæum hinn rauda Grasanna Lit, þæ minnumst æ vora blessudu og raudu Sælar-Ros Endurlausnarann vorn, sem allur vard raudlitur af sijnu Blode, so hann med þvi sama Blode þvæde af Sælum vorum allar vorar blodugar Synder og Illgiørder, og ad vier skylldum ei fyrer Guds Dome þurfa ad standa nakter af Ovirdingu, vegna vorar Blodskulldar, helldur ad Sæler vorar kunne so sem ad synda i Blod-Hafe JEsu Forþienustu, til Sæluhafnar og Fodurlands, þess eilijfa Gledennar Sumars. Enn sæ blæe Litur Blomstranna, skal minna oss æ þad, ad vor Lausnare var blær og blodrisa undann Fiøtrum og Svipum Kvalaranna, vegna vorra Illgiorda, so vier fyrer hanns Beniar skylldum verda heilbrigder, Es: 53. Kieppustum þvi vid, ad kasta fræ oss Saurfarva Syndanna enn taka æ oss Himenblæan Farva, þad er ad breita epter blessudum Lijfs-Reglunum Lausnarans, sem af Himnum ofann til vor komenn er, so vier kylldum gænga i hanns Fotspor, so hañ sijdar

ar meir giore ofs ad einu dijrdarlegu Himen Blomstre, i Alldengarde eilijfrar Paradijsar. 7. Skulu Grosen minna ofs a, hvad veikt og fallvallt þetta stundlega Lijf er, þvi seger David, Ps: 103, Madurenn er um sina Lifdaga, lika sem annad Gras, lika sem Blómstred á Mørkenne, og Esaias Cap: 40, seger: Allt Holld er Hey, og allur þess Góde sem Akursins Blómstur, Heyed uppþornar, Blómstred visnar, þvi ad Ande Drottenns blæs á þad. Þess vegna skulum vier alltijd aalijta, a hvad veikum Fæte þetta vort Lijf stendur, ei upphroka ofs, ei lifa ugglauslega, ei fara Ovarlega med vora Heilsu og Lijf, þvi alldrei veit nær enn Daudanns hvasse Liaar uppskier ofs fra Rotum, og ættum vier þa ad vera so underbwner, ad ofs yrde sasnad i Kornhlodu Drottenns og Bindene Lifendra a Himnum, 1 Sam: 25. 8. Skulum vier laata Grosen miña ofs a hvad Eymdarfullt þetta Lijf er. Grosen mæta Storme og Hretvidre, og þa beigia þau sig til Jardarennar, sem vilie þau flya þangad, hvadann þau hafa sinn Uppruna; so erum vier og morgum Eymdum og Andstreyme underworpner. Gud hefur skapad Bloden og Jurternar til ad bera af Avoxtunum Hrijdernar, og Menn hlada Girdingar krijngum Alldengardana, Grosunum til Skiols. Vernd og Hlijfd hiñs almattuga Guds er vort Skiol og Girding

mote

mote ollum Haska, Slisum og Boda; Skil mier under Skugga þinna Vængia, seger David, Psalm: 17. Mannanna Børn hafa Traust under Skugga þinna Vængia, seg-er hann enn aptur, Psal: 36. Fra honum erum vier i Ondverdu komner, þvi hann hefur skapad, endurleyst og helgad oss: Til hanns skulum vier einnenn flya, og oss hallda i Storm-vidre Hørmunganna, og audmijkia oss under hanns volldugu Hond, enn upphefia oss med Bæn og Bon til hanns Hiaalpræde, huggan-de oss vid þad, ad fyrer margar Hørmungar hliotum vier inn ad gaanga i Guds Riike. 9. Minna Grøsen oss a Upprisu vorra Lijkama; Þvi so sem Sæded rotnar og fwnar i Jorduñe, aadur enn þad skal hentugt til ad gefa af sier Blomstred aptur, eins verda vorer Lijkamer ad rotna og fwna i Jordunne, aadur enn þeir skulu verda hentuger til ad verda Blomstur þeirrar eilijfu Paradysar. Þetta vitnar Pau-lus, 1 Cor. 15, segiande: Þad sem þú sáer, lifnar ecke nema þad deyr, so er Upprisa Framlidenna, þad verdur sád i Forgeinge-legleika, enn upprís i Oforgeingelegleika, þad verdur sád i Vansemd, enn rís upp aptur i Vegsemd. Og sialfur Endurlaus-narenn vor seger, Joh: 12: Sannlega, sann-lega, sege eg ydur, nema Hveite-Kornid falle á Jørdena og deye, blífur þad eine-

samallt, enn ef þad deyr, ber þad mikenn Avøxt. 10. Ad sijdurstu skulu Grøsen minna oss a þeirra Utvolldu Asigkomulag; O! hversu lysteleg eru þau fogru, og allavega litu Blomstur, so Salomon i allre sinne Dijrd, var ei so skrijddur sem eitt af þeim: O! hversu lystelegur mun verda Liome og Fegurd allra þeirra Utvolldu a Himnum! Grøsen lifna og rettast vid, af hægum Varma Solarennar, sierdeilis ef þau fa Vøkvañ med: Þeir Utvolldu hafa hid mesta Epterlæte, af Elsku og Kiærleika þeirrar eilijfu Rettlætes Solareñar, vors HErra JEsu, sem dryckiar þa med Straumum Vellystinganna; Hier eru þær hvijtu Liliur; Þeir Utvolldu klædast hvijtum Skrwda þess himneska Sakleysis og Fegurdar. Hier eru þær raudu Rosir; Þeir Utvolldu eru klædder þvi rauda Rettlætes Klædenu JEsu Christi. Hier eru þau Gros, sem kallast Solseqvia, edur Sólfylgendur, af þvi þau snwa sier epter Solunne; Þeir Utvolldu fylgia epter Lambenu, hvert sem þad fer. Øll Grøsen med sinne Fegurd, so sem dansa og leika fyrer Øndvege Sumarsins; Þeir Utvolldu dansa i kringum Stolenn Guds og Lambsins, a þvi eilijfa Dijrdarennar Sumre; Allskyns Gliédfære hlióma þar. O! þú blessada Blómstred i Saron, HErra JEsu! Gief oss, ad vier a Haustyrkiu-Dege vors Dauda, siñunst

so

so blomgader med Avoxtum sannrar Gudhrædslu og lifande Trwar, ad verduger finnast mættum, ad verda innplantader i þann eilijfa Paradijsar Alldin-Gard. Bænheyr þad, fyrer þijna Forþienustu, Amen.

7. Hugleiding,

af Regnenu.

Es: 30 v. 24.

Drottenn mun gefa þijnu Sæde Regn, hvar med þu munt sa Jordena.

Med Sijdurstu, skulum vier nu draga oss andlegar Hugleidingar af Regnenu, sem er ein hin betsta Gæfa Drottenns, af hanns lijkamlegum Velgiorningum. Og er þad fyrst athugaverdt, ad eg finn i h. Ritningu, gieted um tvennslags Regn, nefnelega: Regn Reidennar, og Regn Nádarennar; Þvi hinu fyrra spaaer David þeim Ogudlegu, er hann seger: Hann mun rigna láta yfer hina Ogudlegu, Leyptran, Ellde og Brennesteine, Psalm. 11. Þvilijkt Reidennar Regn, utvegade Samuel med Bæn sinne, til Straffs yfir Folked, fyrer þad, ad þad hafde beded um Konung, 1 Sam. 12. Þannenn liet Drottenn rigna yfir hina

fyrstu Verolld, i Noa Flode, til ad dreckia ollu syndugu Hollde, og fyrer hid sama hanns Reide-Regn, Ellds og Brennesteins, fyrerforst Sodoma og Gomorra. Vid þetta Guds Reide-Regn ꜳ þad skyldt, þegar honum þocknast ad lꜳta koma Oꜳran Þerreleyses, og ydugleg Vetvidres, yfer Avoxtu Jardarennar, edur Abla Siꜳfarenns, so hann verdur ei verkadur til Notkunar, kiemur so tijdum ꜳ epter Hwngur og Manndaude, sem og skied hefur i voru Lande, og optar enn eitt Sinn. Hin hellsta Orsok til þessa, eru Glæper og Illgiorder Mañaña: Þegar Meñ hafa so lꜳngvaranlega þꜳd og medteked þessar Gꜳfur Drottenns, ad þeir ecke einasta leggia honum þær alldrei Einnsinne vel i Þock, eins og þeim være þetta eingenn Gode, edur og Gud være skylldugur ad gefa so almenna Velgiorninga, þo alldrei fꜳe hañ þar fyrer eitt Ord til Þackar; helldur og þar ad auke, eru sumer so Gudlauser ad þeir lasta þessar Gꜳfur Guds, hæda ad þeim, og formæla; So þad er stor Nꜳd Drottenns, ad hann lætur ecke rigna yfir þꜳ Haale og Elldingum, er þannig forágta og lasta hañs nꜳdarfulla Stiornan ꜳ hanns Skepnum. Lijted þenkid þesser epter þvi, þꜳ Gud slo med Ovedre, fim̃ Konunga Amoritarum, med ollum þeirra Her-Fylkingum, Jos. 10. Edur þꜳ hann hrædde og slo Philistæos, er

þeir

þeir striiddu mote Israels Bornum i Samuelis Tijd, 1 Sam. 7. Edur þa hann slo Egyptalands Avoxtu, Tre, Folk og Fenad, þeirra sem foroatudu Ord Drottenns, fyrer Mosen talad, Ex. 9. Ad eg nu ecke tale um sannferdug Dæme Drottenns Reide-Regns, sem optlega hafa siidann skied; Þetta ætte nu allt ad koma oss i Hug, med Inngange þessa Sumars, ad þad uppvekte hia oss audmiwka Idran, fyrer Vanþacklæte vort, sem so margfalldlega hefur af oss, vid vorn goda Gud, framkomed; So ef skie kynni, ad Drotten hefde oss fyrerhugad ad lijda Refsingar med Oaran nockurre a epterkomande Sumre, fyrer undanngenged Oþacklæte og Illgiorder, ef hann þa kynne ad snwa fra sinne Reide, vegna vorrar Idrunar og Yfirbotar, og lata oss mota siins Sonar Arnanar og Forþienustu, þvi hann er Gud mikellar Þolenmæde og Langlundar Geds, og snarlega ydrar hann Straffsins, Ex. 34. Einsetium oss ad þyggia alldrei so Velgiorder Drottenns, ad vier ecke leggium þær vel i Þock, þvi so seger hann sialfur; Hver hann offrar Þacklætenu, hann heidrar mig, og þad er Vegurenn, ad eg sine bønum mitt Hialpræde, Ps. 50. Og ef vier so gioerum, þa er Gud viis ad stiorna Hofud-Skiepnunum oss so i Hag, ad Jardarennar Avexter verde oss til Blessunar og godra Nota, bæde

fyr-

fyrer oss, og vorar Skiepnur. Gud, fyrer JEsu Christi Skulld, vardveite oss fraa Ofaacklæte og allre Synd, og laate ei koma yfir oss vort forþient Straff, helldur yfirdøggve oss, med siinu blessudu Naadar-Regne!

Nu vilium vier athuga Náðar-Regned Drottenns; þad er og tvennslags, Andlegt og Likamlegt; Um hid Fyrra talar Esajas, Cap. 34, Eg vil blessa þá, og allar mínar Hæder allt um kriing, og láta rigna yfir þá i rettann Tijma, þad skal vera ein Blessunar-Døgg. Epter þessu Naadar-Regnenu laangade Esajam innelega, og þvi seger hann: Driúpe þier Himnar hier ad ofann, og Skyen rigne Rettlætenu, Es. 45. Item seger hann, Cap. 64, Æ! ad þú sundurslíter Himnana, og kiæmer hier ofann. Þetta Naadar-Regn, er siaalfur HErrann vor JEsus Christur, med øllum siinum Naadar Velgiørningum: Þvi seger David, þar hann talar um Christi Hijngadkomu i Hollded: Ofann mun hann koma, sem Døgg yfir Ullar-Reifid, Psalm. 72. Og þetta sagde hann af þvi, ad Christi Getnadur var fyrermyndadur med Naattdøggenne, sem kom yfir Giæru Gedeonis, Dom. B. 6. Þetta himneska Naadar-Regned, yfirdøggvar þaa godu Jørdena, sem er gott og gudhrædt Hiarta, med blessudum Naattdropum himneskra Huggana i Guds Orde,

Orde, sem aller hafa sinn Uppruna fra Þeim vokvamiklu Skyum blessadra JEsu Christi Blódrigninga, Þvi hann hefur sitt Blód til Þess wtgiefed, ad oss skylldu Guds Naadar Fyrerheit predikast, og Þau hafa oll siñ Krapt af JEsu Blóds Uthellingu, og i honum eru Þau oll Jaa og Amen, 2 Cor. 1. Fyrer Þessa himnesku Naadar-Dogg, uppspretta i Mannanna Hiørtum allrahanda Dygdanna lysteleg Blómstur, so sem eru: Riærleike, Føgnudur, Fridur, Langlundar-Gied, Góðgyrne, Góðsyse, Trú, Høgværd, Bindinde, Gal. 5. Þessare Naadar-Døggenne rignde fyrst, Þa Drotteñ sagde vid vora fyrstu Forelldra: Rvinnunnar-Sæde skal i sundurmeria Høggormsens Høfud, Gen. 3. Siidann framepter Olldunum rignde heñe eins og añare Naatt-Døgg, med Uthellingu Fórnfæringanna Blóds, og i Huggunum Fyrerheitanna um̃ Messiam; Enn i Christi Hingadkomu, fiell hin mesta Steipe-Dogg Drotteñs Naadar og Elsku yfir allt Mannkyned. Þar byriadest Dag-Rigning, JEsu Christi naadarfullu Daadsemdar-Verka, og huggunarfullu Kienninga, asamt med Blód-Skwrum hañs Uñskwrnar-Saara, sem voru so sem heilnæmar Morgun-Skwrer, tempradar med Hita og Varma hanns guddomlegrar Elsku til vor. Sw Dagrigning hielltst vid i allre hañs Pij-

nu, og varer enn þar, i andlegann Mæta, i Hiortum allra Guds Barna, fyrer Predikun Orda Drottenns, hvar af oll sorgmædd Hiortu, sa blessada Sælar-Svolun, og Leskíng i Hita Hormunganna. Lofad og blessad sie Nafned Drottenns, og giefe oss æ fyrstu Døgum þessa Sumars, sem alltijd, sijnar blessudu Nadar-Skwrer i Sumar-Giof, sem vokve so rijkuglega Alldingard vors Hiarta, ad i þvi mætte, honum til Epterlætes, enn oss til Farsælldar, uppspretta Blómstur Trwarennar, Urt Bænarennar, Alldine Polenmædennar, Lilia Lijtillætesins, Rós Gudhrædslunnar, Eple Elskunnar, Mandel Þacklætesins, og Dudaim Vonarennar.

Pad annad Drottenns **Nádar-Regn**, er vort nætturlega Regn, sem hann gefur yfir vora Akra og Engiar, Alldine og Gros, þeim til Friósgunar, og Skepnunum til Fódurs og Voxvunar, þvi seger Paulus, Post. G. B. 14, Ad hann veite oss miked Gott, og giefe Dogg af Himne, og frióssama Tijma, uppfyllande vor Hiortu med Fædslu og Fognude; Hvar fyrer og Drottenn lijker sinne Myskunseme vid þvilijka Dogg, hia Hoseam, Cap. 6. **Sú Nád sem eg vil veita ydur, skal vera sem eitt Daggar-Sky um Morguneun, og sem Døgg sú sig árla útbreider.** Og i Cap. 26, seger hann: **Ef þier gánged epter**

min-

minum Setningum, og halldeð min Boð-
orð og giøreð þau, þá vil eg giefa yður
Regn á sinum Tíma, Jørden skal og giefa
sinn Gróða. Um þetta Naadar-Regneð kiemst
Moses so að Orðe, Deut: 28, Drottenn
mun uppliúka sinum góða Fiesióð Himne-
num, til að giefa þínu Lande Regn á sinum
Tíma, og blessa øll þín Handaverk; Og
með þessum Greinum verður oss yfir bevijsað
að það er Naað Drottenns að þacka, þaa
hann gefur Regn aa Jorðena. Þessa ættu þeir
að giæta, aa hveria eg fyrer skomm minnetst,
sem giarner eru að mogla aa móte Veðuraat-
tunne, og jafnvel einne Skwr, ef hun fellur
ecke þeim i Hag, og vita skulu þeir það, að
þo laangvarande Urfelle óniite vora Lijfs-Biorg
og Jarðar Avøxt, þaa orðsakast það vegna
Synda þeirra, og ógudlegs Vanþacklætes;
Jaa, þesser orðsaka það, að Drotteñs naatt-
urlegs Naadar-Regns Brunnar, verða stund-
um so uppþurkader, að ecke rigner i hei-
laanga Tijma, so Jorðen sprijngur i sundur,
af þvi það rigner ecke aa hana, eins og þar
seger hiaa Jeremiam, Cap: 10 4, Þeir seg-
ia ecke Einuginne i sínu Hiarta: Látum oss
óttast Drottenn vorn Guð, sem giefur oss
Morgun-Døggena, og Kvølld-Regneð i
rettann Tíma, Jer. 5. Þess vegna tekur
Norðann-Vinðurenn burt, Regneð, seger Sa-

lomon, Prov. 25. Ja, þad hefur skied, jafn-vel hiaa oss i þessu Lande, sem Drotten hótade Israel, ef hann þverskalladest, og villde ecke hlijdnast sijnum Gude, Ad hann skyllde gefa yfir Landed Rik og Ösku, fyrer Regn af Himne, Devt: 28. Hefur so Himenenn innehallded sinne Dogg, og Jorden sijnum Groda, Hagg. 1. Þaa hañ hefur boded Skyunum, ad ei rigndu þau yfir hina Ogudlegu Es: 5. Stundum hefur hann laated yfir eiñ Stad rigna, enn ecke annann, So einn Akurenn fieck Regn, og hinn annar fieck ecke Regn, eins og Amos Spaamadur ad Orde kiemst, Cap: 4. O! hversu dijrmæter hafa þar orded Daggar-Droparner, þeir, hverium gudlauser Syndanna Prælar, skirrast ei vid ad formæla, þegar þeim þikia þeir ecke falla sier i Hag. Mikel er Naad og Giædska þess millda Myskunsemdanna Fodurs, er samt sem aadur lætur sitt blessada Friofgunar-Regn, rigna so vel yfir Vonda sem Góda, Matth: 5. Fordustum þessara Dæme, giætum helldur ad þvi, ad þad eru fleire enn þusund Blessaner, i hverium Daggardropanum sem Drottenn veiter oss, og dijrmætt þiker Regned aa Veturnar, þegar Jorden er yfir þaken med Svell og Snió. Fylgium þvi Raadum Zachariæ Spaamanns, Cap: 10, er hann seger: Þar fyrer bidied um Kvølldregn af Drottne, so mun Drottenn

gief-

giøra Sky, og giefa ydur nóga Døgg til allo Gróda á Jørdenne. Þá munu vorer Akrar og Enge medtaka Blessan af Drottne, Hebr: 6. Vyrdum sijfelldlega fyrer oss Tilgang Drottenns i ollum Efnum, sem er sa, ad hvert sem oss finust blæsa med edur, mot, hvert sem yfir oss rigner Hagl edur heilnæm Vor-Skwr, þa giorer hann þad allt oss til betsta, og hanns Asetningur er alldrei annar, enn ad bera Umsorgun fyrer sinna Barna tijmannlegre og eilijfre Velferd.

Samlikingar, sem hier wt af mæ draga eru margar og miøg eptertakannlegar, eins og þad, ad Regned er til þess giefed, ad þad skule vokva Jordena; so vokva og hugsvala Nædar Fyrerheit Drottinns hrelldum og ængrudum Sælum sem epter honum þyrsta. Krapa-skwrernar eru ad sönu kalldar, en Solar-varmen giorer þær haagkvæmari til Grodursins; Blessud Næd og Forþienusta JEsu Christi þijder og vermer þær hordu Hret-Skwrer Logmalsins straungu Hotana, fyrer nædarfullann Varma sinnar Elsku og Evangelii Predikunar. Regned ad ofann komed seidest i Jordunne og fyrer Krapt Solarinnar dragast þvi meire Vessar upp i Lopted, sem aptur verda ad frioffsomu Regne; Þad blessada Orded Guds, sem Sonuren wr Fodursins Skaute hefur oss opinnberad, uppdregur fyrer Krapt h. Anda, (hvern Sonur-

enn hefur oss giefed) Yrmar og Vænar Vokva, sem aptur afrekar oss yferfliotanlega Dogg Guds fodurlegrar Myskunar og Velgiorninga. Skwrunum fylgia Skinen a mille, og eptir Skúr kiemur Skin; So blandar og temprar Drottenn opt og tijdum Medlætis Skyn sinna Barna med Motlætinganna Skwrum, þvi Sorgen og Gleden verda opt samferda; Krossinn er alldrei af honum so uppalagdur, ad þar fylge ecke einhvor blessud Lijnkinde med til Vægdar. Regnenu fylger opt Stormur; Motlæt inu fylgia opt Freistingar, so ein Eymd bídur annari heim. Þa siest hvad god og avaxtarsom Jorden er, þa hun fær nog Regn; þa siest hvad eiñ er trwadur, þolinmodur, bænrækenn, kiærleiksfullur og dygdugur, þegar Steipi-Dogg Hormungarennar lemur a honum. Þvi leingur sem einn Hlutur rigner, þvi hreinni og hvijtare verdur hann; þvi leingur sem einn reynist i Motlætenu, þvi fremur hreinsast hanns Lijferne fra saurugum Syndanna Verkum. Grösen þwngud af Regn-Vætunne lwta nidur og svigna; Krossenn giorer Mannenn audmiwkann og kienner honum ad lijtelæcka sig under vollduga Guds Hond. J Regninu leita Meñ Skiols og Hwsa, i Augisteñe leita Meñ Drottenns. Þad er vid Vindenn þurkad, sem i Vætunne voknar; Hugsvolun Drottinns Anda huggar þau af Hormungunum hryggvu Hiortu.

Þar

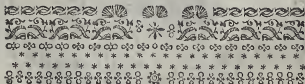
Þar verda Votu i Regninu sem aadur var þurr Jord; Krossiun kiemur wt þeim Taarunum, sem aadur villdu ei graata sijnar Synder fyrer Gude. Solen uppþurkar þad vota, sem i Regninu fiell; Gud þurkar Sorgar-Taaren af sinna Barga Augum. J Dalverpunum nemur Regned hellst Stadar, i lijtelaatum Hiortum nema Guds Naadar- og Myskunar-Straumar hellst Stadar. Epter laangvarande Votvidre, er Von a laang-varande Liettvidre og Solskine; Epter laangsamlegt Veralldar Volæde, meiga oll Guds Born bwast vid sijfelldu Selar-Skine þess eilijfa Lijssins. Epter nærst aflidenu Vetur er nu komed gledelegt Sumar; Epter allar vorar auma Hiervistar og Hormunganna Vetrar Horkur, mun Dendanlegt Blijdvidre þess himneska Dijrdar Sumarsins bada ad vorum Saalum. Þar mun ei Steipi-Regn Angistarennar ois væta, ei Hagl Heimsins Offokna lemia, ei Stormur Freistinganna aabilia, ei Kulldi Hatursins kiæla, ei Hite Mannraunanna brenna, ecki Svækia Veralldarennar Vastnrs syreralepia, helldur mun af ollum þar komnum, ollu Angre liett verda. Þar kiemur loksins þad kvijdalausa Sumar, sw stoduga Sælan, þad skwralausa Skined, þar eru þau Blomstren, sem alldrei fçlna, sw Sol, sem alldrei undergeingur, þad Lios, sem alldrei slocknar, sa Elskunnar Elldur, sem alldrei kolnar, sw Gleden, sem alldrei dvijnar,

sw Audlegden, sem alldrei Þverrar, sw Heil-brygden, sem alldrei krenkest; Þar er feingenn Klæduadur fyrer Nakleikann, Hite fyrer Kulldann, Svolun fyrer Þorstann; Sadning fyrer Hwngred, Audlegd fyrer Fatæktena, Hvijld fyrer Lwann, Lios fyrer Myrkred, Fodurland fyrer Utlegdena, Frelsed fyrer Fangelsed, Heilsa fyrer Siwkdomenn, Æska fyrer Ellena, Lijsed fyrer Daudann, og eilijf Oendannleg Sæla, fyrer stundlega Eymd og Armædu.

O JEsu! Þu blessada Sumar-Sól! verm Þu oss! Þu blessada Sumar-Liós! upplijstu oss! Þu blessada Sumar-Blómstur! endurnær Þu oss! Þu blessada Sumar-Døgg: svala Þu oss. Medtaktu nu i Naad Þessar vorar lijtilfiorlegar Sumar-Gaafur, og gior Þær Þackuæmilegar fyrer Þijnum himneska Fodur. Gief oss ad wtenda so allar vorar Æfi-Stunder, ad oss sie Þvi vijsara, ad fa ad niota Þess eilijfa Dijrdar-Sumarsins, sem vier erum nær Daudanum.

" Þier eilijfe Gud og himneske Fader, sie Lof " og Dijrd! Þier JEsu Christe! Guds Sonur! " sie Heidur og Þackargiord! Þier o! Þu gode " heilage Ande sie Prijs og Vegsemd. Blessud " sierttu heilog Þrenning, og Þu Odaudlega " Eining i fra Þessu og um alla Eilijfd A-" men, fyrer JEsum Christum, Amen."

Sio Hugleidingar,

sem lesast meiga i Inngaungu Vetrar.

I. Hugleiding,

af Vetrinum.

Ps. 104. v. 24.

Drottenn! hversu eru þijn Verk so morg og stoor, øllum hefur þu þeim med Vijsdoomi nidurskipad, Jørden er full af Guds Myskunseme.

Forsion og Fyrerhyggia hins lifanda Guds, sem hann lætur oss sia og formerkia i allre sinne Stiornan, er so daglegur og sannleiksfullur Vottur hanns Giædsku og fodurlegrar Þolinmæde vid oss Mennina, ad eckert Manns Hiarta, sem þad rettilega og med Gaumgiæfne athugar, kiemst hia þvi ad uppbropa af stærstu Forundran þar yfer med framsogdum Davids Ordum: Drottenn! hvorsu eru þin Verk so mørg og stór. A þessa hañs guddomlega Forsion minner oss næalægur Tijme,

ad hverium vier meigum medkienna, ad hann vijsdomslega hafe þvi nidur skipad, ad vier hofum enn Einusinne uppbyriad einn Vetrar Tijma, epter afstadenn gledilegann Sumar Tijma. Enn hvad er i þessu hellst adgiætande? Guds fodurleg Forsion og Fyrerhyggia, sem berlega hefur auglijst sig ad ollum Hlutum bæde ad Himne og Jordu ad þessu Sumre; Þvi Himininn og Jorden standast fyrer Guds Krapt, seger Petur, 2 Pet. 3. 5. Og so sem hañs blessud Forsion hefur nu ollum Hlutum stiornad oss i Hag, so lætum vort Þacklæte i Inngaungu þessa Vetrar vera medal annars hellst i þvi innifaled, ad yfervega oss til Þacklætis Upporfunar, hvilijka Umsorgun hann hefur bored fyrer oss ad undannfarande, ber enn þad fyrer oss ad yferstandande, og mun bera fyrer oss ad epterkomande Tijmum. Gud styrke oss hier til med sinne Naad i JEsu Nafne, og læte þetta verda sier til Dijrdar, oss til Farsælldar og Blessunar andlegrar og lijkamlegrar, tijmanlegrar og eilijfrar, Amen.

Ef vier viljum athuga Guds fodurlega Forsion vid oss ad undannfornum Tijmum, þa lijtum lengra fram, enn til þeirra Tijmaña sem nærster hiad lidu. 1.) Hvor var Umhyggiu fyrer oss adur enn vier vorum til? David svarar hier uppa og seger: Þin Augu sáu mig þeg-

þegar eg var enn nu ecke skapadur, og þesser Hluter voru aller skrifader i þina Bók, Psalm: 139, Þad er, hann hefur laungu fyrr, ædur enn Grundvollur Veralldarennar lagdur var, uppteiknad og ælyktad i Bok sinnar eilijfu Forsionar, ecke einasta hver vera skyllde sa seinaste Dagur vors Lijfs, helldur hvad yfer oss skyllde koma a hverium Dege, hvenær vier skylldum mindast i Modur Lijfe, hverstu oss skyllde þar lijda, hvenær þadann wtfara, hvad a vora Daga skyllde drijfa i þessu Lijfe; hvert vier skylldum verda Rijker, hvert Fatæker, hvert og hvenær bwa vid Medlæte edur Motlæte, hvad Langlijfer, hvad Skamlijfer vier skylldum verda, þvi sagde hañ vid Kongenn Cyrum, Es. 45, Eg kallade þig med þinu Nafne og nefnde þig, þá ed þú enn þeckter mig ecke, Þad er ad segia, ætlade ad læta þig verda Konung, og þesse Spadomur segia þeir Lærdu, ad hafe vered framflutur af Esaia, 200 Arum fyrer Cyri Fæding; 300 Arum ædur eñ Josias Kongur fæddest, kallade Gud hañ med sinu Nafne, og sagde hann skyllde aptur helga Alltared i Bethel, 1 Reg. 13. So hefur þa Gud i Himnenum fyrer laungu ælyktad, ad Þad skyllde yfer oss koma, sem vier hofum a umlidnu Sumre reynt, hvert oss þokte þad blijdt edur strijdt, þar fyrer er gott ollu þvi ad taka, sem hañ vill vera lata.

2)

2.) Eins bar hann Umhyggiu fyrer oss i Fædingunne, þvi seger Salomon: Aller Hluter hafa sinn vissann Tima, Time er til ad fædast; Þú minn Gud útleidder mig af minnar Módur Life, Pred: 3. Þad Dasemdar Verk Guds Forsionar hofum vier opt mætt sia og tilspyria a ulidnu Sumre, yfer hveriu oll Verollden ma dadst, og falla i Forundran, jafnvel þo þad sie ad litlu lagt, af þvi þad skiedur daglega. Enn hver er so blindur, hann siae þar ecke augliosa Guds Tilhlutan? Hvad gietur Moderen tilhialpad? og flestar a medal vor til þeirra Starfa kosnar, kunna litt ad þvi Verke, so allt fare vel; Hver er þa Lioss-modur Honden hollust? Þad er þijn Hialpar- og Mysknnar-Hond minn HErra og minn Gud! Rachel do af Barnburde, þo var Beniamins Ættlidur sa hellste, Gen: 35. Hversu mikla Asokn mun Diofullenn ecke hafa ad drepa þau Börn i Fædingunne, sem hann gruna munde ad Guds Christne kynn verda til Uppbyggingar? Hversu munde fara ef Guds Forsion sæe þa ei best til? Honum einum er þad ad þacka, ad þa er allt vid Hondena sem medþarf handa Barnenu, og hanns Englar ad taka þa Skiepnu strax i Voktun, hveria þeir eiga ad bera a sijnum Hondum, ad ei steite hun Fot sinn vid Steine.

3.) Oh! hvad nœkvœmlega leit Hanns blessud Forsion til vor i Ungdomenum og Uppfostrenu, þar um meigum vier aller segia med Job, Cap. 10, Þitt Tillit (Adgiætne) hefur vardveitt minn Andardrátt. Einnenn seger David i Ps. 22, Þú varst mitt Hiálpar-Traust, þ i eg var enn nu á minnar Módur-Brióstum, þú ert minn Gud allt i frá minnar Módurkvide, Guds Myskunseme var sw Lioss-Moder sem tok oss fyrst i Skaut, og æred skamt nade Forsion vorra Forelldra, ad vakta oss fyrer e n Diofulsins Skadsemdum, er hañ lagde i Feigenn fyrer oss a Skeide vorrar Æsku. Sa ad minnast þessara Guds Velgiorninga eiga sierhver Tijmanna Umskifte ad upporfa k s, so vier med þess hœttar h. Hugleidingum, þockum fyrer og endum vel þa umlidnu, er i helgum og blessum þa epterkomande Tijma.

4.) Þessare sinne blessadre Umsorgun hefur hann sijdann allt til nœlægs Tijma framhallded vid oss, og enn þa a nærst umlidnu Sumre, breitt vid oss, sem einn elskulegur Fader vid sijn astkiær Born. Hann ol Oss fyrer Sœlum vorum, ad þær skyllde alldrei a Bord bresta, helldur skyllde þeim sijfelldlega svalad verda af hanns Myskunar-Straumum, og þær skylldu verda endurnærdar med þvi himneska Manna, hanns blessudu Lijfsins Orda; Hanns For-

sion

sion var yfer vorre Næringu, Hondlun, Ut-rettingum, og ollu þvi vier tokum oss fyrer Hendur ad giora; hann sende oss Blessan af Himnenum, hann gaf Avoxt a Jordena bæde fyrer oss og vorar Skiepnur, hann sende oss Blessan gegnum Hafed wr odrum Londum, hañ færde og flutte hvern eiñ af oss til þess Stadar, hvar vier sǫfnudum hanns Blessan til vor; hañ flutte oss og sijnar Gææfur med oss yfer allann Hæiska og Torfærur slisalaust Dag epter Dag. Hversu margur hefur yduglega med vodaleg Verkfære hondlad; Ia, og þad stundum miog Ovarlega? Enn alls engenn edur [illegible]og fææer skadad sig: Munde þad vera vorre Varfærne ad þacka? Nei, lææugt fra; helldur Guds fod-urlegre Forsion og Adgiætslu, og þad midt i þvi vier vorum ad modga hann og styggia, bæde med vitanlegum og ovitanlegum Ill-giørdum vorum. Hver skyllde ei komast vid i sijnu Hiarta af Yfervegan þvilijkrar Guds Giædsku og fodurlegrar Fyrerhiggiu, andvarpa af Hiarta og segia: **Minne er eg Drottenn ǫllum þínum Myskunsemdum, er þú læt-ur fram vid oss koma.** Item: **Hvad skyllde eg Drottne endurgiallda fyrer allt þad Gott sem hann hefur giørt vid mig, Lof seig þú Ønd mín Drottne.**

5.) Nu, ef vier athugum þann yfer-standande Tijma, þa byrium vier eiñ Vetur i Dag

i Dag; Enn i hveriu Asigkomulage edur Standе? Eg svara, under nædarfullre Stiornan hinns giædskurijka Fodurs, aller Heiler og Heilbrygder, asamt aller vorer Astviner; vor Hws og Heimile eru eun Þ.n, og allar vorar Skiepnur under hanns blessadre Vernd og Varatekt. Þvi sem hann wtdeilde oss i Sumar, hosum vier safnad i vorar Kornhlodur; blessad sie Nafned Drottens! Hier yfer meigum vier fagna, ad hann er Ouinbreitanlegur i sinne Godgyrne og Myskunseme; eñ ef nockurn brestur, so hann hefur ei allt fyrer Augum sier, Þad hann fyrer sitt Hws med Þarf til Vetrarens, Þæ er gott vid Þad ad una, ad Gud vill so hafa Þad; verde hanns Vilie! vorpum Þvi allre vorre Ahyggiu uppæ hann, hann mun Þvi ollu vel til Vegar koma. Vor himneskur Fader veit, ad vier Þurfum alls Þessa vid; Þad er vel, Þo hann geyme vort Biargræde, Þar til vier Þurfum æ ad halda; hanns hægre Hond er ecke so stutt orden ad hann kunne ecke, og hanns Myskunar Hiarta ecke so hardt, ad hann vilie ecke hiælpa: æ Dege Hiælpræðesins hiælpar hañ oss; Þad er miklu betur geymt hiæ honum enn oss, sem hann ætlar oss og vorum ad lifa af; verum ad eins ænægder med Þad sem yferstendur: Engenn af oss er so orbyrgur ad hann eige ecke Gud ad, og Þad riidur æ mestu,

mestu, þvi nær vier ad eins høfum hann, þá hyrdum vier hverke um Himin nie Jørd, Ps. 73, medann hanns Hond helldur fastlega med ofs, og hanns Armleggur styrker ofs, Ps. 89, þa er nog: þvi þad kiemur ecke af Austre nie Vestre, ecke helldur af Fiøllunum i Eydemorkunne, Ps. 75, sem vid eigum ad biargast vid, helldur kiemur þad ad ofañ fra Fødur Liosanna, Jac. 1, og vor Hiaalp kiemur af Drottne, sem skapad hefur Himen og Jørd: Ef vier ottustum hann, þa lætur hann ofs ecke lijda Skort til lengdar, Ps. 34.

6.) Hanns Forsion mun og lijta til vor a efterkomande Vetre: Engen Ordsok er til þess ad vier berum Kvijda fyrer honum: Sa konunglege Spamadur David, hefur oft, og i einum sijnum Psalme, 26. Sinnum itrekad þesse Ord: Hanns Myskunseme varer eilifflega, Ps. 136. Ecke giører David þetta af Rædleisu, helldur af asettu Rade heilags Anda, so aller skule hafa i Minne þesse Ord a øllum Tijmum og Tijma-Motum: Hanns Myskunseme hefur varad, varer enn, og mun vara, yfer Ungum og Gømlum, Rijkum og Fatækum; Eins og þad Solen hefur skined, skijn enn, og mun skijna, og breitest ecke, helldur gledur sig ad hlaupa sinn Vea, Psalm. 19, so er Guds Myskunseme, hun er hvern Morgun fersk og ny: Þad skal vera min Glede ad giøra

giøra þeim gott, seger hann hiá Jeremiam, Cap. 32, sá Straumur þverrar alldrei, þad Liós slocknar alldrei, þesse vor Gud hann er vor Gud alltíd og æfennlega, Ps. 42. Hvar fyrer kvijdum vier þa Vetrinnm? Þo vort Ástand kuñe i nockru, Ja, i morgu hiá sumum, lijta ut til Vesælldar; hvar fyrer syrg-er þu þa? hvi kvijder þu þa? fyrst Guds Myskunseme varer eilijflega. Þegar eg yrde þess var, ad Gud liete af ad vera myskun-samur, liete af ad stiórna, vernda, hiálpa og blessa, þa villda eg fyrst kvijda fyrer Alvoru, þa villda eg bera mig hørmulega. Þar fyr-er, þar þu, o! Madur, hugsar fyrer Vet-renum, þa seg eins og Abraham: Gud mun siá fyrer Fórnenne, Gen. 22. Eins geck þad Jacob, þa hann kveid fyrer Dijrtijden-ne; hann visse þa ecke ad Gud var bwenn ad setia Joseph i Vollden, so hann giæte hiálpad uppa hañ, Gen. 42. Guds Son-ur spurde: Hvar kaupum vier Braud, so vier fáum þá mettad? enn hann visse vel hvad hann villde giøra: Gud veit nóa Raad til ad hiálpa þo vier vitum ecke. Þesser og þvilijker Þankar eiga ad koma upp hiá oss, þa vier forum ad kvijda fyrer seinne Tijmu-num. Þegar eg hugsa til Vetrarens og hver-su lijtenn Forda eg hefe fyrer mitt Hws, þa ætla eg ad segia med David, Ps. 31. Drot-

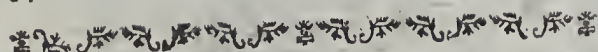
 tenn

tenn, hverfu mikil er þín Gódgyrne, hveria þú hefur geymt þeim sem þig óttast. Giædska Guds er opt og tijdum hulen i laangañ Tijma fyrer oss og þar af ordsakast vor Kvijde, og Vijlseme, enn a sijnum Tijma áuglijser hun sig so lystelega, ad þad er Unun ad reyna og siaa. Þu seger opt: Hver mun vellta fyrer oss Steinenum af Grafar-Munnanum? Enn þaa sa Tijme kiemur, sem þu kveidst mest fyrer, þaa sier þu ad Steinnenn er afvelltur. Hverium villtu befala þijna Saal i Daudanum? Þu seger: Mijnum HErra JEsu Christo. Þu svarar rett; Eg befala mína Sál i þínar Hendur, þú trúfaste Gud, seger David, i Ps. 31. Ef vier vogum ad befala honum i Daudanum so dijrmætañ Fiaarsiód, sem Saalen er, þvi vogum vier þa ecke ad aabyrgiast honum i Lijfenu, þad miklu minna er verdt; Þar fyrer, sa Gud sem hijngad til hefur aled Oss fyrer oss, og greidt alltijd daasamlega wr vorum Vandrædum med siñe guddómlegre Speke og Almætte, hann mun og vel sia fyrer voru Raade a efterkomande Vetre; þvi skal eingu kvijda, þo óvænlega þyke aahorfast i einhveriu: Þockneft honum ad laata oss lifa, þaa lifum vier fyrer þad Medal, sem hann finnur fyrer gott ad hiaalpa oss med; Enn þockneft honum ad laata oss deya, þaa deyum

vier

vier Drottne, so hvert vier lifum eda deyum, þa erum vier Drottenns. Kome þad uppa sem koma vill; hann vill þar so hafa þad; þad er best sem hann vill; Læarum oss nægia þad Tilstand, sem Gud setur oss i, hvert sem þad verdur Medlæte edur Mótlæte; spyrium ecke eins og Petur: **Hvad skal þesse?** helldur segium med David: **Eg vil þeigia, og ecke minum Munne uppliúka, af þvi þu giørder þad,** Ps. 39, helldum med Gude, enn móte sialfum oss; siįngium og segium af Hiarta: **Verde ætid hvad vill minn Gud,** edur med Paule, 2 Cor. 12. **Fyrer þvi em eg med gódu Trauste** (þad er, vel ænægdur) **i Breisklei̇kanum, i Forsmánenne, i Neydenne, i Offóknenne;** Item med David: **Befala þú Drottne þina Vegu, og vona á hann, hann mun þvi vel til Vegar koma.** Sa same Myskunsemdanna Fader gefe oss, ad þesse epterkomande **Vetur** verde oss øllum blessadur og farsæll, snwe fra oss allre Olucku bæde Lijfs og Salar, enn sende oss Heppne og Hamingiu til allra Utrettinga vorra, hañ uppfylle alla vora Naudþurft, epter sijnum Dijrdar Rijkdóme i Drottne vorum JEsu Christo, Amen.

2. Hugleiding,

af Tunglinu.

Psalm. 136. v. 1. og 9.

Packed Drottne þvi hann er goodur, og hans Myskunseme varer eilijflega, honum sem giørde Tungled og Stiørnurnar ad stioorna Nottunne, þvi hanns Myskunseme varer eilijflega.

Med Vexte og Byrtu, er Tungled þad Himen-Liós, sem Sólunne er lijkast fyrer vorum Siónum, hvar fyrer Moses seger, ad Gud hafe giørt tvø Stór-Liós, þad stærra Liósed ad stiórna Deginum, enn þad Minna ad stiórna Nóttunne, hvar hann can Esa meinar Sólena fyrer þad stærra, enn Tungled fyrer hid minna Liósed. Gude sialfum lijke eg vid Sólena, og so giorer Malachias, Cap. 4, þvi hann er lœngtum fegre og dœsamlegre, enn allar þær Skepnur, sem hann skapad hefur, jafnvel þo þær sieu allar harla gódar af honum giordar. Enn nærst honum kalla eg ad gœnge sanngudhrædd Manneskia, og þad fyrer þœ Ordsok ad Ritningen kallar

kallar þa Gudhræddu Brwdur Christi, Joh. 3. Born edur Syne Guds, Joh. 1. Erfingia Guds, Rom. 8. Samarfa Christi, 1. Pet. 3. Brædur Christi, Joh. 20. Lide og Lime Christi, 1. Cor: 12. Mustere heilagrar Þreñingar, Joh. 14, og fædder af Gude, Joh. 8. Eiñeñ fyrer þessar Samlijkingar.

Þess vegna er Tungled eitt hid fegursta Lios, ad Solarennar Birta stijgur ofann til þess og yfirlijsir þad; Mañeskian er þess vegna ein veglegasta Skiepna Guds, ad sw blessada Riettlætes Sol JEsus, stie nidur i heñar Holld, og samteingde þvi sijna guddomlega Natturu. Og vilie nockur segia, ad Englarner gange nærst Gude ad Vegsemd og Soma, þa hefur þo Christur ecke þa, helldur Abrahams Sæde uppa sig teked. Túngled er eitt hid miñsta Himen-Tungl, eñ sijnest stort sokum þess þad er so nalægt oss; Hvar fyrer skylldum vier ecke alijta, og athugasamlega yfirvega vort eiged Asigkomulag, sem erum nærster sialfum oss, og giæra þar ad, ad vier, vegna Adams Syndar, vorum ordner su minnst verda og vidurstyggelegasta Skiepna fyrer Guds Augsite, og þad erum vier enn þa af Natturunne til, Born Reidennar, Eph. 2. Syndarennar Þrælar, Joh. 8. Ef vier nalægium oss Orde Drotteñs, þa siaum vier oss, fyrer Christi Forþienustu, nærsta storann Veg

og Virding hloted hafa, þar vier nu fyrer Trwna at hann erum Guds Börn ordner og Brædur Christi, Hebr. 2. Samborgarar Heilagra og Heimamen Guds, Eph. 2. Syner Liossins, Eph. 5. Heilög Þiod, konunglegur Kiennemannskapur, 1 Pet. 2. Og Siaalldur Guds, Zach. 2. O! hvilijkur Vegur og Virding er þetta! Túngled hefur sijna Byrtu af Solunne; ef hun skyne ecke á þad, þa være þad olldunges dimmur Lijkame; Engenn fær vorn Skilning upplijstann i saaluhiaalplegre Þeckingu Guds og hanns Orda, nema Sol Rettlætesins JEsus, sem upplijsir alla Menn er koma i þennann Heim: Hvad Loflegt er, hvad Gøfugt, Astwdlegt og Gott er, i, med, og hia oss, þad er af honum, og af hanns Fyllingu hofum vier þad medteked, og fenged Naad fyrer Naad, þvi i honum eium, lifum og hræaunst vier, Act. 17. Og hann er oss af Gude giordur og giefinn til Vijsdoms, Helgunar og ellijfrar Endurlausnar, 1 Cor. 1. Túngled upplijsir þaa myrkvu Nott: Gott Nafn og Lijferne eins sanngudhrædds christens Manns, er sem eitt Skridlios, epter hveriu hiner adrer eiga ad regla sijnar Giörder. Túngled vex og mijnkar, edur rettara ad segia, þess Liome og Byrta: Christnen Guds hefur fraa Upphafi ymest mijnkad fyrer Ofsoknernar, edur vaxed fyrer naadarfullt Yfirskyn gud-

gudlegrar Hiælpar og Vidurkienningar; Hvad hid sijdara vier eigum hiartanlega ad þacka þeim himneska Liosanna Fodur, ad enn nu til nælægs Tijma vidhelldur hann sinne Christne hiá oss med rettre Kienningu Guds Ords, og reglulegre Tijdkun Sacramentanna; Blessad sie hanns Nafn ad Eilijfu, og giefi ad hun lijde eingva Formyrkvun Offokuanna nie Villu-Lærdomaña á þessum Vetre, helldur ad hun blomgest sem einn plantadur Guds Vijngardur, allt til Veralldarennar Enda! Eckert Himen-Tungl gengur fliotara til Austurs eñ Túngled á mote Solarennar Uppruna; Ferum nu oll vor Fotspor Hugrenninganna, Verkanna og Ordaña á Veg fyrer blessada Rettlætes Solena JEsum Christum, á epterkomande Vetrar-Tijma, og byrium þann Gáng strax i Ondvege Vetrarens, so hann verde alltijd á Vege fyrer oss, oss til Hiálpar og Hamingiu, hvad sem oss áliggur. Hann er Vegurenn, Sannleikurenn og Lifid, Joh: 14. Bidium hann ad greida vorar Fætur fram á Veg Fridarens. Verum hradfætter á Vege Dygdaña og Mañkostanna: Ferum fwser og vilinger til þeirra Stadanna, hvar Guds Ord er kieñt og predikad, þá mun JEsus upprenna oss sem ein blessud Nadar-Sol i sijnu Orde, og ver dofen og Jskolld Hiortu, med sijnum Nadar-Jl, og Varma sinna huggunarfullu Fyrerheita mijk-

unsamlega þijða og verma, og upp af þeim draga heitañ Jdrunar- og Bænar-Bokva og Varma. Túnglsins Formyrkvan ordsakast þar af, að það geingur inn i Jarðareñar Skugga, verður so Jörden midt a midle þess og Solarennar, hvar fyrer hun getur ei a það skyneð: Læatum ei það Jarðneska og Forgeingilega byrgia fyrer oss JEsu Náðar-Lioma: Þegar Hiartað er fullt af Gyrnd og Lysting til þess Jarðneska, þa er það rett formyrkvað, so sw Sæal sier ei Fegurð sijns Lausnara: Allra sijst skylldu vor Hiörtu verða formyrkvuð af Gyrnd og Lysting til Myrkranna Verka, helldur sijfelldlega vera upplijst með skylausum Jðranar Anda: Þegar Túngleð geingur Austur uñ, a bij við Solena; þa beiger það Gang sinn til Jarðarennar, so sem það vilie veita henne Lotningu uñ Leið: Verum alltijð lijtillæater fyrer Auglite Mannanna, enn allrahellst auðmiwker i Auglite Guðs, auðmykium oss under hanns vollduga Hond, so hann upphefie oss a Vitiuuar-Tijmanum. Hvenær sem vær ncalægiunst hann i hanns Hwse under Guðs Orða Heyrn i vorum Bænum og Andvorpunum, þa kemum fram under eins með einn sundurknosaðann Anda, og harmþrwnged Hiarta. Þo Túngleð sie i mesta Maata upplijst, þa er það þo alltijð hælft myrkt og dimt: Ætlunst ei til, að gefa Gude hælft Hiartað vort, enn læta

það

þad hælft vera yfirſkyggt med ſvartre Bwkforg, og Ahyggiu þeſſa forgeingelega Lijfs, helldur elſkum hann af ollu Hiarta, allre Ondu, ollu Hugſkote, Matth. 22. Þvi ecke gietum vier under eins Gude þiönad og Mammona, Matth. 6. Túngled verkar miklar Umbreitingar, bæde i Vedrenu, Sionum, og lijka a Jordunne, og optaſt ordſaka þær Kullda og Mykendaleyſe: Enn Solen þijder þad allt og temprar med ſinni Verkan: Vort tijmannlega Lijf er alldrei ſtodugt, helldur hefur a ſier ſijfellda Velltu, og optaſt til Anſtreymes og Baraattu: Enn JEſus, med ſijnum ſtoduga Nꜳdar Varma og kroftugre Lyknar Verkan, mijker og linar oll vor Bꜳgende, og gefur Freiſtingum og Mannraunum þann Enda, ad vier faum ſtadeſt, 1 Cor. 10. Hann læger Sio og Bylgiur Motlætinganna: Hann þijder Kullda og Hretvidre Heimſins Offokna: Hañ haſtar a Storm Freiſtinganna: Hann ſefar allt Anſtreyme med ſinne Hiꜳlp og Huggun. Drottenn ſiꜳlfur giefi nu, ad Tunglſens Verkaner allar ſtiornest oſs i Hag og til Bleſſunar a epterkomande Vetre, bæde fyrer oſs og vorar Skiepnur, ſo vier verdum af ollum Guds Handaverkum bleſſader: Hann mijke og tempre alla Ovedurattu, og væge oſs fyrer Hagle og Hrijdum, Stor-Hardendum og Land-Plꜳgum, Skruggum, Elldingum og Vatns- edur Snio-Flod-

 um,

um, samt allre annare Oaran. Hann vere lofadur og blessadur fyrer nadarsama Stiornan þessa Himen=Tungls a umlidnu Sumre, og fyrergiefi oss Oþackleted vort og Hyrduleysid, i þvi ad taka a mote hanns Velgiorningum, med skylldugre Vidurkienningu hanns Myskunar og Dadsemda, sem hann hefur i þvi og ollu odru oss Gott giort, og late oss ecke a epterkomande Vetre giallda vors stora Oþackletes med þvi ad svipta oss þvilijkre sinne himnesk re Nadar=Stiornan, helldur vyrdest ad framhallda þeirre somu Nad og Giædsku epter Rijkdome sinnar Dyrdar i Drottne vorum JEsu Christo, hverium ad sie Dijrd og Vald ad Eilijfu, Amen.

3. Hugleiding,
af Myrkrenu.

Joh. 12. v. 35.

Gaunged þa Stund þier hafed Liosed, so Myrkred hondle ydur ecke, hver sem geingur i Myrkrunum, veit ecke hvert hann geingur.

Eg tilbij Liósed og skapa Myrkred, seger Gud fyrer Esaja Spamanns Munn, Cap: 42. Sva er Nadstofun hins alvitra Guds, ad sa myrkve Vetur skal arlega fylgia a epter

þvi

þvi biarta Sumré. J Vör heýrdest þar eitt Gledi Hrop a medal vor: Veturinn er umliðinn, enn Sumared tekur ad nálgast, Cant. 2. v. 11. Enn nu er þad umbreitt i þessa Sorgar-Klogun: Sumarid er hiálided, enn hinn dimme Vetur er ýferkomenn, sem færer med sier margann þann Oheutugleika, er Sumarid ekkert af visse, enn þo sierdeilis Myrkred og Dimmuna; Þar fyrer, so hættulegt sem þad er fyrer hinn Heilskigna, ad ganga i Myrkrinu an Liossins, og so skadvænlegt sem þad er fyrer hinn Blinda an Leidsagnar-Manns, þvi þar sem hinn vantar Dags-Liosed, þar vantar þennann Augna-Liosed, so er þad bædi hættulegt og skadvænlegt fyrer oss ad inngauga þann myrkva Vetur an Lioss og Leidsagnar þess Ords, sem er **Liós á vorum Vegum**, og **Lampe vorra Fóta**, Ps. 119. Upplijsum þvi hinar fyrstu og dimmu Vetrar Nætur med þessu Liose, so munu allar adrar, ef vier þvi sama framhólldum, oss upplijstar verda af himneskum Lioma Guds nadarfullrar Nálægdar, sierdeilis, ef vier þa ei forsomum ad upplijsa þær med Lestre Guds Orda og Bænenne, þvi hiá honum eru ecke **Myrkuren Myrkur**, og **Nótten** má lisa sem **Dagurenn**, Ps. 139. Og hann er siálfur þad **Liós**, i hverium eingen **Myrkur** eru, 1 Joh. 1. Þa gietum vier sagt eins og David sagde: Þú

Drottenn ert minn Lampe, Drottenn mun upplísa mín Myrkur, 2 Sam. 22. 29. Þa Israels Folk var a Ferd i Eydemørkenne, þa upplijste Drottenn þess Nætur-Myrkur med Elldstolpanum, Exod. 13. Hann upplijse og a þessum Vetre bæde þessa Nott og allar adrar med sinne Vernd og Naadar Naalægd, so mununm vier ei þurfa ad Ottast fyrer þeirre Drepsottenne sem i Myrkrunum lædist, Ps. 91. 5. Marger hrædast Myrkuren eins og þeim sie ji þeim meire Hæske bwenn, enn i Byrtuñe; Enn þar eru Tvennslags Myrkur, a hverium Menn skulu hellst taka Vara, ad þau skade þa ecke.

Hin Fyrstu eru Syndanna Myrkur; Hvi hrædast Menn þau ecke? J þeim bwa þo þær Vofur, sem mest er ad Ottast fyrer og orsaka eilijfann Saalar Skada. Enn þetta geingur so andsælis, ad Menn Ottast fyrer þeim Myrkrum, sem ecke færa meira Jllt med sier, enn Byrtan; Hvíad so sem þar er til sw Drepsott, sem i Myrkrunum lædist, Ps. 91, so er þar og til sw Drepsott, sem um Middeiged fordiarfar; enn þau hin somu Myrkur, sem þar mest skada og leida epter sig eilijfa Drepsott bæde Saalar og Lijkama i þeim eilijfu og ytstu Myrkrunum, Matth. 25, þau hin sömu, sege eg, elska Menn meir enn Liosed, Joh. 3, og hafa so Samfelag vid Ofrioffom Verk Myrkraña,

Eph

Eph. 5. Nu ef vier viliúm ad þesse nijkomne Vetur verde oss blessadur og farsæll, þa ydrunst þeirra Myrkranna Verka, sem vier giordum a umlidnn Sumre, ad ei kome yfer oss i Vetur þad David spaer þeim Ogudlegu, segiande: Þeirra Vegur mun verda harla myrkur og sleipur. Item seger Job, C. 12. Ad Gud láte þá fálma so sem i Myrkre, þad er: Þeir ana rædlauslega fram, þvi hann slepper af þeim sinne Verndar Hende Guds Englar erú Englar Liossins, wtsender þeim til Þenustu, er Sæluhiælpina erfa skulu, Ebr. 1. Enn Hreiner þeir flía Synd, ef siá, so sem Bíflugur Reiknum frá. Þeir sleppa sinne Voktun af þeim, sem segia hid Vonda Gott, og hid Goda Vondt, sem giora Myrkred ad Liose, og Liosed ad Myrkre; Enn ef Gud tekur fra oss sijna Vernd og Voktun sinna H. Engla, hversu biart mun þa verda i kriijngum oss? Mun ecke hann sem er Myrkra Stiornare þessa Heims, Eph. 6, sæta þvi Tækifære, og kappkosta ad koma oss i þau ytstu Myrkur. Þess Vijsa Augu eru i hanns Hofde, seger Salomon, Eccl: 2. 14, enn Dærenn geingur i Myrkrenu, þad er, blindt æfram i Andvaraleysinu og Myrkrum Syndanna og Blindne Holldsins. Einsetum oss þvi ad læta vor Verk og allar Athafner a þessum Vetre vera i Gude giørdar, Joh. 3. 21. Eg em Liós Heimsins

seger

(seger JEsus, hiá Joh. 8. 12.) hver hann fylger mier epter, hann skal ei gánga i Myrkrunum, helldur skal hann hafa Liós Lífsins. Enn hvernig er hann Lios Heimsins? Auk þess, að hann með Liose sinna blessudu Orða upplijste alla Menn, sem koma i þennann Heim, Joh. 1. hefur hann lijst oss með sijnu blessaða og heilaga Lijferne, ecke einasta að votta þar með sitt syndlausa Lijferne (þar eingenn kunne að straffa hann um nockra Synd) edur með sine Hlijdne uppfylla vor vegna Logmaalið, helldur einnig er hann Lios Heimsins til þess, að hanns Lijferne sie oss til Efterbreitingar; þar fyrer seger Petur, að hann sie settur oss til Fyrermyndar, að vier gaungum i hanns Fótspor, 1. Pet. 2. þvi sagðe hann við Lærisveinana, þa hann hafðe þveigeð þeirra Fætur: Eg hefe giefeð yður Epterdæme, að eins sem eg giørde yður, so skulud þier og giøra, Joh. 13. 15. Þess vegna, ef vier setium oss hanns Dæme fyrer Sioner, til Efterbreitingar, þa erum vier þau rettu Liossens Born og Dagsins Syner, 1. Thess. 5. þa gaunaum vier ecke i Myrkrunum, giorum og eige Myrkranna Verk, helldur frelsunst fra Verdlaunum Myrkranna. Skeitum þvi ecke, þo oss sijnest þeir Oguðleau komast vel af með sitt Myrkra Athæfe, þvi þessa Heims Tijme er þeirra Tijme og Magt Myrkranna, Luc. 22.

Hvað

Hvad seger Esajas, Cap. 29. 15. Vei þeim sem søckva sier diúpt frá Drottne, ad hylia þeirra Asform, og hverra Verk eru Myrkranna Verk, og segia: Hvør sier oss? hver þecker oss? helldur tökum Vara a siálfum oss, ad ei gaungum vier i þeirra Fot-Spor. Lætum helldur vort Lios lijsa fyrer Mönnum, so ad þeir siae vor Godverk, og dijrke vorn Gud, sem er a Himnum, Matth. 5. Þar munu Liossens Englar vera hia oss og vardveita oss fra Myrkrana Hofdingia þessa Heims, og ollum hanns Slægdar og Viela Myrkrum; So munu vor Vetrar Myrkur verda af þeirra dijrdlegre Nalægd og himneskum Lioma upplijst.

Hver sem nu þessa giæter, hann þarf ei ad kvijda fyrer hinum odrum Myrkrunum, sem askyggia opt Guds Born i þessum Heime, sem eru Hørmunganna Myrkur; A þeim skulum vier eirnin Vara taka, so ad ei giorum vier Christi Kross ad Næningians Krosse. Gud veit hvad uppa kan ad falla fyrer oss a epterkomande Vetre! Skied getur ad vier missum vora Heilsu, og þa þyker morgum askyggia, þegar so sellur. Falla ma, ad vier annadhvert reynum bagt a vorum Astvinum, hvad morgum sellur ecke liettara, enn þo a þeim siálfum læge, þad a þeirra Astvinum liggur, edur kannskie vier hliotum ad sia a Bak þeim, og missa þeirra

yndiſlega Sambwd; þat er ecke ſtundum lein-
ge þeſs ad biijda, ad Elldur, Vatn, Vinds-
ur, edur onnur voveiſleg Tilfelle granda vor-
um Eignum edur Skiepnum, og hvør kann
þad allt ad upptelia, ſem ad vill ama, þegar
Vetrar Tijme Hormunganna yfirſtendur? Ve-
rum þvi eij varbwner! Kannſkie eitthvad af
þeſſu hitte oſs. Hvør mun nu upplijſa þeſſe
Myrkur? Hvada Sol edur Lios mun þeim
afvenda? Men brwka Lios i Hwſuin a þeim
dimma Vetrar Tijma; Enn hvad ſeger Gud
fyrer Davids Munn: **Par mun upprenna
Lioſed fyrer þá Frómu i Myrkrunum**, Pſ.
112. Hvad fyrer Myrkur meinar hann hier?
Hann meinar Hormunganna Myrkur; Enn
hvada Lios meinar hann? Hann meinar Lios
gudlegra Huggana, þvi ſeger hann i odrum
Stad, Pſ. 97. **Par er ſád einu Lióſe fyrer
þann Rettláta**, þad er, hann er alltijd glad-
ur i Motlætinu, af þvi, ſa Gudhrædde og
Frome huggar ſig alltijd vid Guds Myſkun-
ſeme. So er þad þa almáttugur godur Gud,
ſem upplijſer Hormunganna Myrkur med Rad
og Hiälp, og burtrijmer þeim med ſijnum
Huggunum. Þo Lijkamen ſie i Egyptalands
Myrkrum ſtaddur, þa er Sælen og Hiartad
i ſijfelldu Goſen Lande himneſkrar Huggunar
Byrtu, Fridar og Fagnadar i heilogum An-
da, Rom. 14. Pegar Guds Huggun er
naa-

nalæg, þvi hennar Lijf er fólgeð með Christo i Gude. Vier kieppustum við að vera byrger af Liófe under Veturenn, til að upplijsa Myrkren med, sofnum nu under Veturenn Huggunar Lióse Guds Naðar Lofana i vor Hiortu, að upplijsa með þeim Myrkur Angistarennar, ef þau kunna að koma yfer ofs, so að Liós Huggunarinnar yfergnæfe hiá ofs Myrkur Sorgarinnar, Pred. 2. og vort Hrygðar Myrkur verde að Lióse, Es. 42. Þetta befalar ofs siálfur Faðer Liósanna, Jac. 1. er hann seger fyrer Munn Esaiæ, Cap. 30. 10. Sá sem geingur i Myrkrunum (það er, i Hörmungunum) og ecke hefur Lióseð (það er lijkamlega Huggun) hann skal vona á Drottenn, (það er, vænta hanns Hiálpar og Aðstoðar.) Item seger hañ enn aptur, Cap. 58. Þitt Lios mun upprenna i Myrkrenu og Þokan (Mótlætinganna) mun vera sem Middegeð.

Hugsum epter þessu, ef ofs kuña að mæta nockrar Mannrauner, á þessum Vetre, giætum að, hvor það er, sem leggur þær á ofs, það er siálfur Gud; Drottenn deyder og lifgar, 1. Sam. 2. Drottenn gaf, Drottenn burttók, sagde Job, þegar þo siálfur Diofullenn hafde giort honum Skaða og Skapraun; Enn Job visse það gat ei skied nema fyrer Guds Tillatseme, og þar við huggade hañ sig. Guds Alag er ecke Sverd

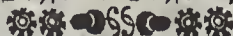
 Dom=

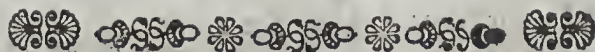
Dómaranns, helldur Hrïjs Fodursins; Þvi hvørn þann Son, sem Faderenn elskar, þann agar hann og typtar, Ebr. 12. Giæt og ad siálfum þier, hvilijkur þu ert, sem lijdur, þu ert ecke Myrkranna Barn fyrer þad, þo þu siert i Myrkrum Sorganna staddur; helldur ertu Bróder Christi, Hebr. 2. Sonur og Barn Guds, Joh. 1. Ja, þu ert Mustere H. Anda, 1 Cor. 3. Þu ert ecke kastadur fyrer Fætur Dioflanna, þo þier sie kastad i Mara Vatn Mótlætingaña, helldur ertu wtbryniadur med Herlide Engla Drottiñs, Ps. 34. Guds Hond gietur um̃breitt þijnum Sorgar Myrkrum i Liós Gledennar þegar hann vill, Ps. 77, hann giører þad og so þegar hanns Tijme er komenn og þier giegner betst, og þo þier kunne ad siinast, sem hanns Huggunar-Liós sie aldeilis fyrer þier wtsloked, þa vert viss um̃, ad vegna sinnar elldheitu Elsku til þinnar Velferdar, typtar hann þig og agar so þu skuler alldrei tapast ad eilijfu, þvi nær vier dæmunst, þá verdum vier af Gude typtader, seger Postulenn Paulus, uppa þad vier fordæmunst ecke med Heiminum, helldur uppa þad, ad vier, ad Hormunganna Myrkrum afstødnum, ødlunst fridsamlegañ Avøxt Rettlætisins, Hebr. 12, 11. Þu munt ecke helldur verda einn a Ferd i þeim svarta Sorganna

anna Kedrons Dal; Aller Guds Astvíner eru hier samferda, hverra Vega=Bref þar i gieg= num þannig hliódar, Act. 14. Fyrer margar Hrellingar hliótum vier inn ad gánga i Guds Rike, Jæ, siælfur Strijds=Forin= enn vor JEsus Christur, hlaut þetta ad lijda og inngæanga so i sijna Dijrd, Luc. 24. Og ef hann hlaut lijda fyrer adra, þvi þæ ei þu fyrer siælfann þig? Hvernig gietur þar dimt vered, sem Sólen er æ Ferd? Hvernig gietur hann vered nema med gladværre Sam= vitsku, sem veit ad Rettlætis Sólen JEsus er i Før med hønum, þo hann gánge i myrk= vum Dal og Daudanns Skugga, hrædest hann eingva Olucku, Ps. 23. Nu er þad viijst hañ skilur alldrei vid þæ, sem bera hañs Kross þolenmódlega, hversu þwngur, hversu sær sem þeim finnst hann ad vera, þvi hier eru hanns Fyrerheit vid Hondina, sem alld= rei bregdast ad Eilijfu. Hann seger hiæ E= sajam, Cap: 41. Ottastu ecke, eg hefe þig endurleyst, nær þú geingur igiegnum Vøt= nen, þá vil eg vera hiá þier, so ad Straum= arner skulu ecke dreckia þier. Item fyrer Davids Munn, Ps. 91. Eg vil vera hiá hønum i Neydenne, hønum þadann útrick= ia og hann vegsamlegann giøra. Þessum og ødrum þviliijkum heilagrar Ritningar Hug= gunar Lióssum, eigum vier ad safna æ hinum

 fyrstu

fyrstu Vetrar Døgunum. Guds Elldur og Lamparner mættu alldrei slockna i Musterinu: lætum þesse Liós himneskra Huggunar Ellda h: Anda ætijd loga i vorum Hiortum, so þau uppliyse Sorga Myrkren vor, þa þau koma yfer oss. J Myrkrinu hvijlast Menn og sofa. J Hormungunum hvijlast Menn af Syndañá Jdiu, þvi hvør hann lidur á Holldinu, sá lætur af ad syndga, seger Petur, 2 Pist. 4. 1. Þegar Myrkrunum linner, þa kiemur Liós og Byrta a epter. Eins og Skined kiemur epter Skwrena, eins og Sumared kiemur epter þennann Vetur, eins giefur Gud, ad afstodnum øllum Vetrar Horkum vorra Mótlætinga, oss eitt gledilegt og hlijendafullt Fagnadar Sumar i Himninum. So er þá Mótlæting þessara Tíma ecke verd vid þá Dírd, sem sídar mun fram vid oss koma, Rom. 8. Hann giefe oss ad beriast gódre Barattu, behallda Trwnni og gódre Samvitsku allt til Enda, 2 Tim. 4. Hann vardveite oss fra vondum Myrkranna Verkum og styrke oss med Naad sijns Anda til ad iklædast Herklædum Liósins: Hann upplijse Myrkur vorra Hormunga med Lióse sijns Hialpprædis, og Huggana. Hann giefi ad vier, ad afstodnum Daudans Myrkrum, odlustum eilijft Fagnadar og Lijfsins Liós i Himninum! Honum sie Lof og Dijrd fra Eilijfd til Eilijfdar, Amen.

4. Hugleiding, af Nóottunne.

Psalm. 77. v. 3.
Eg leitade Drottenns a minnar Neyd-ar-Dege, mijn Hond var um Nottena wtriett, og liet ecke af, mijn Sal villde ecke lata sier hugsvala.

Nel og vijsdomslega hefur hin guddomlega Speke þvi nidurskickad sem ollu od-ru, ad so sem hun gaf oss þann biarta Dag til vors Erfides og Utriettinga, so gaf hann og einnig þa dimmu Nott til Hvijldar og Hressingar: David seger, ad Villudiren hreise sier hellst á Nóttunne, Ps. 104, ecke gio-ra þad nema hin grædugu Villudijr Agyrn-darennar, ad brwka og lata brwka til Erfi-des og Onædes oduglega þann Part Næt-urennar sem til Svefnsins þarf, hverra My-skun ad er sem þess Grimma, seger Salo-mon, Prov. 12, og asælast sijna Þienara med Ofrijke, og gleyma Drottne, Ezech: 22. Slá þeirra Húd af þeim, og þeirra Holld af þeirra Beinum, Mich: 33, þeir giefa ecke

sier sialfum Ro, hvad þa odrum? Davids Hond er lijka okyrr, og wtrett alla Nottina, enn til hvers? Ecke til ad hremma forgeingelegt Goß og Maura, helldur Andlegt og Oforgeingelegt. Ja, til ad bidia og andvarpa til Guds, til ad grꝏta sijnar Synder og Misgiørder: **Hanns Grátur er hanns Fæda Dag og Nótt**, Ps. 42. Anna þionade Dag og Nott; Enn hverium? Gude. Med hvada Starfe? med Fostum og Bænahallde, Luc: 2. Vel sie þeim sem væter um̃ allar Nætur sitt Legu-Rum i Tꝏrum eins og David. Þo ecke sieu Dwrarner hinns ꝏngrada Manns aller lꝏnger, þa eru þeir ynde sleger og holler, þegar hann ꝏ mille þeirra er ymist ad ꝏkalla Gud, edur ad lofa Gud. Þad er Fꝏvitska sumra Manna edur kaunskie Edle þeirra, ad þeir hrædast eitt hvad i Myrkrenu, er þeir ecke hrædast i Byrtunne: Enn ecke veit eg hvad þꝏ er fremur ad ottast, þvi eins eru Hrecker og Vijgviel hinns vidurstiggelega fwla Anda oss osijneleg ꝏ Dagenn sem ꝏ Næturnar. Enn sa einaste mꝏ vera bæde Myrkfælenn og Liosfælenn, sem veit sig ad vera i Reide Guds, og Oforlijktann vid hann, hvers Samvitska lꝏtur hann hverke swpa Sætañ nie sofa Værañ, þvi þeir **Ogudlegu flía þo engenn ellte þá**, Prov. 28. So leinge sem Samvitsku Ormurenn, og Samvitsku Elldurenn lifer, Es. 66.

66, sesur ecke sea Ogudlege med Værd. Eñ villtu, Vinur Guds, læra, hvernig þu skallt so uñ þig bwa, bæde a þessu Kvollde og odrum, ad þu þurfer fyrer engum Haaska, engum illum Anda ad ottast, hverke vegna þiju nie þinna, helldur hvijlast og sofa med Værd under Vængia-Skiole hins lifanda Guds, Ps. 91. þvi hann mun ecke sifia, og ei sofa sem vardveiter Jsrael, Ps. 121, þa skalltu a hveriu Kvollde enda Dagenn og byria Nottena med h: Hugleidingum. Til Dæmes, i þvi Dagurenn endar og Notten byriast, skalltu hugleida ad sea nærstlidne Dagur sie einn sea Tijme, af hvers Brwkun þu verdur Reikning ad standa, a sijdarsta Dege, á hverium aller muñ nú ødlast epter þvi sem þeir hafa adhafst í Líkamans Lífe, hvert þad er Illt eda Gott, 2 Cor. 4. Vid so med saum, enn þo kroptugum Ordum, hvad sem þu ert ad starfa, Gud Fyrergiefningar bæde a þvi sem þu hefur forsomad Gott, og giort Vondt a þeim Dege, og lofa hann fyrer sijna Naad og Polenmæde yfer þier. Enn hafer þu giort nockud sem þu visser Gude til Þægdar, þa þacka honum fyrer þad, ad hann verkade þad med þier, og under eins fyrer hanns Vernd og Velgiorder; Þetta getur þu giort og hugsad, þo ecke ende þitt Erfide med Degenum. Hier ad auke skalltu befala strax under Nottena, allt þad þier

vidkiemur, bæde Saal og Lijkama, Menn og Skiepnur, Hws og Heimile, under Vernd og Varatekt Guds almættugs, og hanns h: Engla. Þetta skalltu giora, hvert sem Þu ert nalægur eda fiarlægur Þijnu Heimile, hvert sem Þu ert Yferboden eda Undergiefen. Þegar lijdur ad Þinne Hvijldar-Stund, skalltu alldrei læta undannlijda ad lesa edur læta lesa openberlega Guds Ord i Þijnu Hwse, æ ollum Þeim Kvolldum sem Þvi verdur so vidkomed, ad aller i Hwsenu giete med Andagt epter Þvi teked, edur velflester, so Þu Þar med locker inn i Hws Þitt Þann sem sagt hefur, Matth. 18. Hvar sem tveir eda Þrír eru samannkomner i mijnu Nafne, Þar vil eg vera midt á medal Þeirra. Med Þessu Mote fyller siælfur Gud bæde Þitt Hiartans og Heimiles-Hws, med sinne Nædar Nærlægd, og Fylkingum h: Engla, so ad Dioflullenn og hanns Andar fæ Þar eckert Plaats edur Rwm ad leinast i, Þier edur Þvi til Skada og Olucku; Andvarpa so jafnframt i Hiartanu med Þeim tveimur sem til Emaus geingu, Vertu hiá oss HErra, Þviad kvollda tekur og á Dagenn lídur, Luc. 24. Þegar nu sæ Tijme kiemur ad Þu villt leggia Þinn Lijkama til Hvijldar, minnstu Þæ alltijd, og læt Þad ei gleymast, æ Þitt sijdarsta Æfe-Kvolld, æ Þijna Grof, æ Þinn sijd-

arska

arſta Dauda-Svefn, ſem þu' ei veitſt nema verde ſœ hiñ ſame, hverium þu villt þœ'ſofna; hvar fyrer þier mun þykia Raad, enn ecke Oraad, ad leſa alltijd eina ſtutta Andlaats-Bæn, edur Andlaats-Vers. œ hveriu Kvollde, ſo ad Saalen ſie i Hende Drottens, Spek: 3, hvad ſem uppœ kann ad koma, þvi þu veitſt ecke hvert þier mune audnaſt af þeim Svefne aptur ad vakna. Váraſtu ad hafa nockurt Oſkickanlegt, Otilheyrelegt Tal i Sæng þinne, enn ſijdur Ogudlegt. Kannſkie þier audneſt ecke optar ad tala, og er þad ecke gods Vite ad hafa lagſt wt af ad Kvollde med illann Munnſofnud, enn ligia kannſkie daudur ad Morgne. Ad ſijduſtu þœ þu hneiger þitt Hofud ad þijnu Hægende til Svefns, þœ upplypte ſier þijn Saal og Hiarta med hinum lijfkroptuguſtu Andvorpunum, uñ allar Lijfs og Saalar Naudſyniar bæde þijnar og þinna; þœ ſkal fyrer Alvoru þinn Ande hitna i Bænenne; leitaſtu vid ad vera ſœordur, enn þo gagnordur. Vittu fyrer vijſt, ad Guds Englar eru þœ vid Hondena, ad taka œ mote þijnum Bænum, og bera þær i Himiniñ, Job. 12. Jœ, ſiaalfur JEſus leggur þœ vid ſitt Myſkunar Eyra, og bidur jafnframt med þier, og fyrer þier. Bid þu hann ad vera under þijnu Hofde eins og andleganu Jacobs Svefn-

 Stein,

Stein, Gen. 28. Vid hann ad lata sijna vinstre Hond vera under Þijnu Hofde, enn hanns hægre Hond ad umfadma Þig, Loff. 2. Vid ad Saalen Þijn fære ad hvijlast i Þeim yndeslega Verndar og Myskunar Fadme sijns Lausnara. Kome ad Þier Svefn-Þijngsle, Þa bid med sem færstum Ordum og mestu Giætne; vara Þig ad ei verde Þier Mismæle, bid Þa Guds Son ad taka vid ad bidia, Þar Þu gietur ei leingur beded. Hafdu helldur heilaga Þanka, heilagar Hugleidingar, vertu ad iunynda Þier Giædsku Drottenns, vid Þig og Degenum framkomna. Imyndadu Þier Sælu Himnarijkes, Kvol og Pijnu JEsu Christi, og hanns elldheitu Elsku til Þijn, og so framveiges, Þar til sialfur Gud svæfer Þig i sijnu Verndar Skaute, allt eins og Moder sitt Briost Barn. Þa Þu a Næturnar vaknar, so vakne Þijn Lofgiord til Guds, sem Þa vaker yfer Þier; vakne Þijn Andvarpan til hanns, ad hann vijke ei fra Þier nie hanns Englar; so hvert Þu vaker edur sefur, Þa siertu Drottenns. Ef Þig dreimer, ad Þu Þykest giora edur tala Þad sem er syndsamlegt edur saurugt, so bid Gud strax sem Þu vaknar ad fyrergiefa Þier Þad; Þo ecke giæter Þu ad Þvi giort, Þa var Þad samt Synd; Bid hann og ad vardveita Þig fra, ad modga hann bæde i Svefne og Voku. Ef Þu hlijder Þessu, Þa mattu fyrer vijst

viist vita, ad Gud bijr i þijnu Hiarta, og þu fær þad strax sem Jacob fieck, er hann svaf um̃ Nottena i Bethel, Gen. 28, þa Gud sagde vid hañ: **Eg vil vera hiá þier og blessa þig:** Hann mun þa upplijsa med siñe Naaþ lægad, sierhveria þijna Nott, eins og hañ upplijste Nottena fyrer Israels Folke, þa þad var ofsokt af Pharaone, Exod. 14. Ef þu bidur og hugsar til Drottenns alla Nottena, eins og Samuel, i Cap. 15, þa mun hann vekia þig i hæfelegann Tijma; og sier þu þad sialfur, hvad yndeslegt, gott og saluhialplegt þad er, ad vera þannig bæde svæfdur og vaktur af sialfum Gude: Þu matt þa segia eins og Brwduren i Loffvædenu, Cap. 5. **Eg svaf, enn mitt Hiarta vakte,** edur sem David i Ps. 3. **Eg lagde mig og svaf, eg uppvaknade,** þvi **Drottenn vidhelldur mier.** Ef þu Barned Guds vaker og sesur hveria Nott med þvilijkum Þanukum og Andvorpunum, þa þarftu ecke ad kvijda þeirre Drepsottenne, sem i Myrkrunum lædest. Eg vil tala þa til þijn med Ordum Salomonis, Prov. 3. **Legger þú þig, þá muntu ecke óttast, þú munt hvílast og þinn Svefn mun sætur.** Gud himneskur blesse og farsæle oss bæde þessa Nott, og allar adrar a þessum Vetre, so þær verde oss Rosamar til Hvijlldar og Endurnæringar. Eg sagde fyrer skommu, ad Menn skylldu a hverin

Kvollde

Kvollde minnast og sinn sijdarsta Dauda-Svefn, hviad sa Natturlege er af heim Gemlu kalladur Brodur Daudans, hvad ecke er illa tilfunded, hvi had er æred margt lijkt med heim.

Giorum so nu, minnunst og hann, vier ætlum innann Skams ad giefa oss til Svefns, giefum oss fyrr til Daudans Umhenkingar. Meige eg kalla Svefnenn Brodur Daudanns, ha maa eg segia, ad margt sie lijkt med Skylldum: Lijker eru heir ad Upprunanum. Svefnenn ordsakast af Vessa heim er stijgur upp af Fædunne. Daudenn ordsakast af Oleyfilegre Nautn vorra fyrstu Forelldra. A hverium heim Dege sem hú etur af hessu Tre, skalltu Dauda deya, sagde Gud vid Adam, Gen. 3. Hvi seger og Paulus Rom. 5. Lika sem fyrer einn Mann er Synden innkomen i Heimenn og fyrer Syndena Daudenn, so hefur til allra Manna Daudenn i gegnumhreyngt sier, i hvi aller Syndgudu. Ha Madur sefur, fær hann aptur Vidrietting heirra Krapta, sem hrornudu i Erfidenu, og verdur hvi hæfilegre og frijskare til Erfidesins aptur uppvaknadur; Eins stiedur had i Daudanum; Aller vorir Kraptar vidrettast aptur, ha sw. blessada Rettlætes Sol JEsus upprennur oss i Upprisunne; Had verdur sád forgeingelegur Likame, seger Paull, Enn upprís aptur Ofor-

Oforgeingelegur, 1 Cor. 15. Þad Madur sefur, hvỳlest hann af sijnu Erfide; Eins seg- er Ande Guds, Openb. B. 14, ad þeir Gud- hræddu giøre i Daudanum: Þeir gánga þá inn i sitt Svefnhús, Grøfina, og láta apt- ur Dyrnar epter sier, Es. 26. Þeir hvíl- ast i Abrahams Fadme, Luc. 16. J JEsu Christi Dijrdar Fadme. O! hversu mikel Um- skipte mun þeirre strijdande Brwdur Christi þikia þad orden, eptir margfallda Mædu þessa Heims, þegar hun badar med eilijfre Unun i Fridar Fadme sijns Brwdguma. Þo Lijkam- enn sofi, þad vaker þo samt Sálen, og hefur sijnar vissar Verkaner: Eins þo Lijkamen deye, þad lisir Sálen þess Gudhrædda i Hende Drottenns, hvar engen Pijna snerter hana, Spek. 3. Þad er wte Otte fyrer Daudanum, þegar hid eilijfa Lijf hefur vidteked. Þad Mad- ur sefur, skeiter hann ei um hvad adrer hafast ad i krijngum hann, þo þeir leike, hefur hann þar enga Skiemtun af, og þo þeir grate, hrig- ger hann þad alls ecke; Eins er sá Burtsofn- ade, hann er komenn til fullkomens Yndes i Himnenum, oll Tåren eru þad þurkud af hans Augum, Gledi og Fognud hefur hann hond- lad, enn Hriggd og Sorg er burtvíken frá honum. Eilijfur Fögnudur er yfir hanns Hof- de, og þess vegna skeiter hann eckert um fall- vallta Veru edur Astand þessa Heims, Es. 63.

Þvi

Þvi Abraham veit ecke af oss, og Israel þeck-
er oss ecke Opt kiemur Svefnenn ovart ad,
og engenn gietur sagt fyrer viist a hverre Min-
utu hañ mune hellst sofna; Eins kiemur Daud-
enn ad Oforvarandis, og engenn veit a hverre
Stundu hanns er hellst Von. Sa sem sef-
ur, honum þiker Svefnenn sætur, hann friiast
fra margskyns Mædu og Anstreyme, sem þeir,
ed vaka, verda ad þola, þvi seger Salomon,
Pred: 5. Hver ed erfidar hønum finnst
Svefnenn sætur. Hver sem vill giæta þess,
hvad margslags Hormungar vier hliotum hier
ad liida, hvad sarar og þwngar Armædu-
Stunder, hann mun andvarpa med Pale,
Phil. 1. **Eg gyrnest ad skilia hier vid og
vera med Christo;** Og med Simeone: **Nú
láttu Drottenn Þión þinn i Fride fara.**
Enn Gud Fridarenns giefi ollum þeim, sem
a þessum Vetre, sofna Daudanns Svefne,
ad þeir sofne sætum og salubialplegum Hvijl-
dar Svefne, so vier aller ad Hormunganna
Nottu, og Daudanns Svefne wtendudum,
mættum odlast eilijfaun Dijrdar-Dag i him-
neskum Fride og Fognude, Amen.

5. Hugleiding,

af Kulldanum.

Matth. 24. v. 11.

Med þvi Ranglæted er orded margfalldt, mun koolna Kiærleikur margra.

Af Guds Anda kiemur Frosted, seger Job, Cap. 37. Ad soñu er þad Radstofun, og Vijsdomsfull Nidurskipan hins lifanda Guds, so lenge Jorden varer skule ei þriota Frost og Hita, Gen. 8. Enn samt er þad þo Mannkynsins Synda Straff, ad sa kalde Vetur giorer ad ordsaka ecke ad eins so mikla Visnan allra edur velflestra Avaxta Jardareñar, helldur og einnenn morg onnur Bægende og Armædu Monnum og Skiepnum, bæde til Lands og Siaafar, sierdeiles i þessum Alfum Heimsins, fyrer hverium Ohægendum, ad þeir, i þeim heitu Londunum, eru ad soñu frijer; Eñ eg hygg, ad þeirra Hite giore þeim ei minna Mein, eñ ofs vor Kullde, so ad um allann Heimenn hefur Synden ordsakad Mañskiepnunne eitthvad Illt, jafnvel i Rijke Natturunnar; Enn Gude sieu Packer ad Eilijfu!

sem

sem giefur oss aarlega Hwsa- og Fata-Skiol, til ad wtelykia fraa oss Kulldans Meinsemder; Hann virdest og af sinne einskiærre Myskun og Medaumkan, ad vægia oss og vorum Skiepnum fyrer ofniklum Kulldum og Frostum aa þessum Vetre, so ad Himenenn verde ei yfir oss sem Jaarn, edur Jorden, under vorum Fotum, sem Kopar, Levit. 26, vegna vorra Synda og Oþacklætes. Marga Hita- og Hlijenda-Stund hefur Giædska Guds laated yfir oss koma aa þessu Sumre, enn hvada Packer hefur hann þar fyrer af oss fenged? So sem Hitenn og Varmenn lijfgade i Sumar allar Skiepnur, og Avexte Jardarennar oss til Blessunar og Notkunar, so er þad maklegt, vegna vorra Synda og Oþacklætes, þo Gud wtdreifi yfir oss i Vetur Hrijm-Frostenu sem Sallte, Syr. 43. Edur þeite sijnum Is, so sem Munn-Bitum, so vier ei stadest faaum fyrer hanns Froste, Psal. 147. Enn væge oss Gud og vere oss Lyknsamur! Hann straffe oss ecke i sinne Reide, og tipte oss ecke i siñe Bræde, Ps. 6. Hann laate ei þær saklausu Skepnurnar gialldа vors Ogudlegleika! Hañ liet þær i Ninive niota þess ad Innbyggiarner giordu sanna Jdran, Jon. 5. Giorum Jdran vorra Synda, eins og þeir, og mun Gud vægia bæde oss og vorum Skiepnum eins og hann vægde þeim, þvi hann mun ei gaanga

að Bak Orða finna, þeirra er hann talaðe fyrer Ezechielis Munn, Cap. 18, Þegar sá Synduge snír sier, þá skal það ecke skaða hann, þo hann hafi vereð ógudlegur: Og þvi seger David, i Psalm. 130, Hiá Drottne er Myskunsemen, og nógleg Endurlausn, og hann mun frelsa Jsrael af øllum Syndum. Enn vilie Menn ecki bæta sig, þá hefur hann hvatt sitt Sverð, sinn Boga hefur hann útspannað, og miðar til, Ps. 7. Enn so skaðlegur sem þesse Utvortes Kullde er Lijkamanum, so skaðlegur og miklu skaðlegre er Innvortes Kullde Hiartans Sálunne. Hver vill furða sig yfir þvi, þo vorer Vetur sieu kallder, þar vier erum siálfer kalldaster, i þvi sem vier eigum að vera heitaster: Það er i Elskunne til Guðs og Náungans, i hveriu eg hygg Verollden fare ætijð vesnande. Fyrer allar sijnar Velgiørðer gyrnest Guð eckert annað af oss, enn Elskuna, þvi þar sem Kiærleikuren er i sijnu retta Stande, þar fliota wt af hønum allar Dygðer siálfkrafa: Enn þar sem hann er kalldur, þar eru øll Dygdanna Blomstur visen. Þetta sannar Paulus, Rom. 13. segiande: Að Kiærleikurenn sie Løgmálsins Uppfylling. Item seger hann, 1. Tim. 1. Summa Boðorðsins er Kiærleikurenn af hreinu Hiarta. Allt þetta styrker vor Lausnare

 seg-

fegiande, Joh. 14. Hver hann hefur min Bodord og helldur þau, hann er sá sem mig elskar. Þar fyrer, vilier þu nu, Barned Guds, leggia Gude vel i Pock, þær Velgiorder er hañ veitte þier a uñlidnu Sumre, þa elskadu hañ af ollu Hiarta, ecke af hálfu Hiarta, ecke Heimenn og Gud med sama Hiarta; Þo ad nu þesse Vetur kuñe ad verda kalldur framar ødrum, þa lát þijna Elsku til Guds alldrei kólna, Gud er sa ædste Góde; Eda hvadan hefur þu þa Blessan, sem nu er i þijnu Hwse? Hver gaf þier allt þad hid Góda, sem þu hefur ødlast a þessu Sumre, og ecke einasta þa, helldur alla Lijfdaga þijna? Þu svarar, þad giørde Gud: Þu svarar riett; Elskadu hann þa framm yfir allt, þar øll gód Giøf, og øll fullkomen Giøf kiemur ad ofann frá honum, Jac. 1. Hafdu alldeiles fest Hiartad þitt vid hañ, og þad ecke vegna þijns eigenn Abata, helldur vegna þess hann er so hiartannlega gódur i sialfum sier: Þu skallt láta hann vera þitt Hiartans Traust og Hlutskipte, Ps. 73 Elskadu hann, þvi hañ hefur elskad þig fyrre, 1 Joh. 4. Þu seger: Eg vil giarnann elska Gud. Enn eg spyr, er þad þijn Alvara? Eru þad ecke Læte ein fyrer þier? Þier er kannskie vel vid hann, medann hann lætur þier allt ad Oskum ganga; Enn elskar þu hann hellst, ef

hañ

hann tiptar edur agar þig? Elskar þu hann meira fyrer hid Andlega enn hid Lijkamlega? Heyr þu þar fyrer, þau óbrygdanlegu Kiёñe-teikn, eins sannarlegs Guds Elskara, og at-huga grandvarlega, og fyrer utann ofmikla Sialfs-Elsku, hvert þu finnur þau hia þier so asigkomen, sem hier seger.

1.) Ef þu hefur alla þijna Unun og Hug-arens Fullnægiu i Gude og hanns Ordi: Þar er allur sem uner, sama seger JEsus hia Matth. 6. Hvar ydar Fiesióдur er, þar er ydar Hiarta. Hafer þu Ynde af ad tala uñ hann, og heyra uñ hañ talad. Þar uñ kiemst sialfur JEsus so ad Orde hia Joh. 14. Hvør hann elskar mig sá mun vard-veita min Ord. Einnenn seger Johannes, 1 Joh. 2. Hvør hann vardveiter hanns Ord, sannarlega er Guds Kiærleike i hønum full-komlegur. Enn hafer þu Leida a ad heyra hanns Ord, ert tregur til ad tala vid hañ i þijnum Bænum, þoler illa gudlegar Aminn-ingar, sannarlega er þinn Kiærleike til hañs Daudlaus og Jskalldur.

2.) Añad Audkienne er, ef þu af Hiarta hatar Syndena og ógudlegt Athæfe, ecke ein-asta eina Synd, helldur allar Synder. Þar er eckert Gude so mótstædilegt sem Synden, Ps. 5. Þú hatar ógudlegt Athæfe, seger David. Marger segia med Munninum: eg

elska Gud, eñ Hiartad og Lijferned seger allt annad. Þu varast ad styggia þann, sem þu elskar af Hiarta, so munder þu Gude giora, ef þu elskader hann af Hiarta; Ef þu hatar þad, sem Gud hatar, enn elskar þad sem hañ elskar, þa ertu ókalldur Guds Elskare.

3.) Audkienne er, ef þu sijner þijna Hlijdne vid Gud, med þvi Móte, ad þu kieppest epter ad fa ad vita hvad Gud heimte af þier og med alvarlegre Astundan kappkostar, ad þu gieter orded honum i ollu hvad þægelegastur, ert so strax reidubwenn ad fraḿfylgia þvi, sem þu veitst ad Gud vill þu giorer. Þegar Gud sier ad þu þess vegna villt stunda hañs Ord, ad þu gyrnist ad giora epter þvi, þa giefur hann þier bæde Rad til ad skilia þad, og lijka Krapta til ad laga epter þvi þitt Lijferne. So er þa einn sannur Guds Elskare ecki einasta Ordsins Heyrare, helldur og einninn Giorare, Jac. 1. Ecki gagnar Fædan, ef henni er kastad upp aptur; Guds Ord skal geymast i þijnu Hiarta, so ad Kraptur þeirrar andlegu Fædu siaest i Ulimum þinna hræsnislausu Góðverka. Þad er ei nóg ad vita miked i Guds Orde, þad fordæmer meir eñ frelsar, ef Menn ecki hlijda þvi þad bijdur, Joh. 12. Hvad seger vor JEsus hia Joh. 13. Ef þier vited þetta, þá erud þier sæler ef þier giøred þad. Item Luc. 8.

Þvi

Þvi kalled þier mig Herra Herra! enn giør-ed þo eige þad sem eg bid ydur.

4.) Kienniteikn er, ef þu med Þolinmæde og aan Moglunar þoler og um̃ber þad, sem aa móte blæs, og reiknar þad fyrer allann Fognud þo þu i adskilianlegar Freistingar faller, Jac. 1, so nær þu hugsar ad eckert kome yfer þig nema fyrer Tilhlutun edur Tillaatseme þess myskunsama góda Fodurs, ef þu af einlægre Hiartans Elsku til Guds segir eins og David, Ps. 116. Þann heilsusamlega Kaleik vil eg afdrecka og Nafned Drottenns míns vegsama, þaa hefur þu ókalldann Kiærleika til Guds. Vetrar-Tijmenn er þvilijkur Tijme, aa hverium margt amar þad ad Manne, sem hiner Tijmarner eru frijer fyrer, so sem kann ad vera Skortur bæde aa Lijfsbiorg Mañaña og Skiepnanna, Kullde og Snióar af Loptinu, og annad þvilijkt. Þetta kiemur allt fraa Drottne, hann er saa sem deyder og lijfgar, 1 Sam. 2. Mogladu aa móte Syndenne, sem þetta ordsakar, enn ecke aa móti Gudi, sem þig hyrtir af einskiærre Elsku, þvi þann sem Drotteñ elskar, þann agar hann, Hebr. 12, og giorer þetta allt þier til Góda. Ef einhver kiæme til þijn og segde, ad aller Steinar i þijnu Hwse skylldu verda ad Gulle, þaa munder þu verda allshugar feigenn, ef þu visser ad þad kynne ad skie; Enn Gud kiemur til þijn, þaa Mótlæted

kiemur, hvoriu Nafne sem þad heiter, og seg-
est vilia umbreita þijnu Andstreyme i eilijfann
Fognud og Unadsemd, Ps. 106. **Peir sem i
Tárunum nidursá, munu med Føgnude upp-
skiera.** Item seger Paall, Rom. 8. ad **Mót-
læting þessara Tíma sie ecke verd þeirrar
Dijrdar, er sidar mun fram vid oss koma.**
Pad kiemur alldrei so hardur Vetur yfer oss,
ad vier ei forþienad hofum hann hardare, og
hvernig munde vidra, ef Gud villde stiórna
Hofudskiepnunum epter vorre Forþienan? Paa
mundum vier alldrei siaa blijdann Dag: Seg-
du þvi med David, þegar þier þyker ecke allt
ad Oskum gaanga: **Eg vil þeygia og ecke
minum Munne uppliúka, af þvi þú giórd-
er þad.**

5.) Audkieñe er þad, ef þu Guds vegna,
enn ecke fyrer þinnar Æru Skulld, giorer gott
og hiaalpar þeim, sem naudstadder og þurftug-
er eru, þvi þaa giorer þu Gudi miog þægt Verk.
**Brict þú Húngrudum þitt Braud, og inn-
leid þá sem Volader eru i þitt Hús,** seger
hann, Es. 55. **Anneft Naudþurfter Hei-
lagra,** seger Paall, Rom: 12. þad er, **Trú-
adra.** Med þessare Dygd sijner þu þig ecke
einasta sannann Guds Elskara, helldur verdur
þu Gudi lijkur. **Hann upplikur daglega sin-
ne Hende,** Ps. 104. Giefdu þad, sem þu
att ecke; enn þu aatt ecki neitt, af þvi þu und-
er

er Hondum hefur, Gud ꝏ þad allt. Fꝏdu honum þad af þvi aptur, sem hann vill giefist Fꝏtækum, hann tekur þꝏ so vel ꝏ móte þvi, so sem þu giæfer þad af þijnu, enn ecki af hañs; Under þetta skrifar Salomon, Prov. 19. Hvør Fátækum myskunar hann lánar Drottne. Item, Hvør hann medtekur ydur sá medtekur mig, Matth. 10. Lꝏttu so sem þu siꝏer ecke þañ Fꝏtæka; hverium þu giefur, helldur siꝏlfann JEsum. Hugsadu þꝏ þu rietter ad þeim Snauda; Þetta sꝏ eg þier, minn HErra JEsu! Giefdu þꝏ þu gietur þeim sem þad leingst man og launar best, enn þad er Gud almꝏttugur. Ølmusur Cornelii voru uppstignar til Minnis fyrer Gude, Act. 10. Guds Sonur hefur giort Rꝏd fyrer ad minnast þess ꝏ sijdarsta Dege, Matth. 25. Þꝏ mun einginn þykiast hafa ofgiefed, þꝏ þar er komed. So er þꝏ mijn Alyktun þesse, ad epter þvi sem þijn Elska er kolld edur heit til Nꝏungans, epter þvi er hun kolld edur heit til þijns Guds. Þeir Fꝏtæky, sem eru Guds Bolader, eru under eins Viner Guds, enn þu ert ecke riettur Elskare, ef þu elskar ecke Vin Vinar þijns; Allt þetta bevijsar Johannes, 1 Pist. 4. Hver sem segest elska Gud, enn hatar (edur, ecke elskar) sinn Bródur, sá er Liúgare.

6.) Ad sijdurstu, er þad eitt hid vissasta Kienni-Teikn til þess, ad þijn Elska til Guds

sie ecke kolld ef þu hanns Vegna elskar þa, sem þier hafa giort Illa til; Elsked Ovine ydar, seger JEsus, Luc. 6. Þetta Bodord er þwngt fyrer hid heiptræka Holld og Blód; Enn hvad tiaer um̃ ad tala! Gud hefur skipad þad og Gud hefur sialfur giort þad, hann elskade oss, og gaf oss sinn Son þa vier vorum hanns Oviner, Rom. 5. Þu villt heita Bróder Christi, eñ hañ beidde fyrer sijnum Ovinum; Laattu þa vera lijkt med Skilldum. Kañskie Ovinur þiñ sie sw Svipa med hvorre hañ vill hyrta þig og reyna, kysstu a Vondeñ eins og gódu Börnen; Hvad er sræigilegra eñ ad yferviña sialfañ sig? Hvad er gódmañlegra edur gudrækilegra, eñ ad vilia ecke hefna a Ovin sijnum, eñ gieta þad þo? Hvor kañ ad komast hærra i Dygdunum, eñ ad likiast Gude? Vier módgum hañ Dags daglega, hañ blessar og mykunar oss daglega. Sæll er sa, sem þessa giæter og giörer þar epter. O þu óuppausañlege Kiærleikans Bruñur, HErra JEsu! Verm þu vor elskulausu og Iskelldu Hiortu med Il og Varma þ. Anda, so vier ollu framar elskum þig, og i þier Foduren̄, sem sialfur er Kiærleikureñ, 1 Joh. 4, og þañ h. Anda, sem er Ande Elskuñar, 2. Tim. 1. Gief oss, ad vier elskum hvor añañ innbyrdis med falslausum Kiærleika, og leid oss ad sijdurstu epter þann kallda Vetrar-Tijma Heimsins Hörmunga afstadenn, inn i þad eilijfa Dijrdar-Sumared, fyrer þijns Nafns og Elsku Saker, Amen.

6. Hugleiding, af Visnanenne.

Matth. 7. v. 17.

Eitt gott Trie gietur ecki fært vondann Avøxt, og eitt fwed Trie gietur ecke bored goodann Avøxt; Hvert þad Trie sem ecki ber goodann Avøxt skal upphøggvast og i Elld kastast.

Þad er Edle Vetrarenns' ad hleypa Visnan i Trien og Grøsen, og Forrotnan i Avextena. Þad er Edle Syndarennar ad hleypa Spilling i Lijkamena og Sælernar, og Forrotnan i Dygdernar. Aller Hluter voru so i Aundverdu af Gude skapader, ad hann siælfur sa ad þeir voru harla goder, Gen. 1. Þar voru morg Trie i Eden Alldingarde, sem voru lystileg ad sia, og god til ad eta, og Lijfsins Trie midt i Alldingardinum, eirninn Skilnings Tried Gods og Ills, Gen. 2. Þo var Manneskian siælf hin lystilegasta af ollum þessum, þvi hun bar dijrmæta Avexte Rettlætesins, Heilagleikans, Odaudlegleikans, Spekinnar og syndlausra Tilhneiginga, þvi Madurenn var

skapadur epter Guds Mynd, Gen. 1, og var ad Sinnislagenn Gudi lijkur; Enn þesse Blomgan varde ecki lengi, þvi Diofullenn hleypte þeirre Visnan og Forrotnan i alla þessa Avexte, ad þeir urdu ad eingvu, so Madurenn vard ad taka Fijkiublod ad Laane til, ad hylia sijna Blygdan med: So vard hann uppvisnadur! O! þau skiotu og hryggilegu Umskipte; Og ei einasta visnade hann og vard Avaxtarlaus, heldur uxu aa honum aptur fwler, vonder og eitrader Avexter Rangláetisins, Syndarennar og Daudans, sem upptalder eru af sialfum JEsu, hia Matth. 15, er hann seger: Af Hiartanu framkoma vondar Hugsaner, Manndráp, Hórdómur, Frillulífe, Þiófnadur, falsker Vitnisburder; Item af Postulanum Paale, Gal. 5, kallast þeir Holldsins Avexter, hveria hann einninn upptelur. Sijdann gaf Adam af sier eins Dygda-visen Born og hann var sialfur, epter þessare Lastanna Omynd, Þad er sinne edur jafnvel Diofulsins Mynd, Gen. 5, 3. laa so ei annad fyrer, edur vid Bord, enn hann og aller hanns Nidiar mundu, sem aavaxtarlaus Trie verda upphoggner og i Elld kastader; Nu hefur Giædskan Drottins bætt so aptur vort Raad fyrer Medalgaungu sijns elskulega Sonar JEsu Christi, ad vier hofum aptur aa nij odlast eitt himneskt Friofgunar Edle, af hvóriu upp kunne ad spretta hia oss so mik-

ler

ler Dygdanna Avexter, ef vier annars brwkum þœ Krapta riettelega, sem oss eru þar til giefner, ad Gud vill vera med þœ nœdarsamlega œnœgdur. Eda hvad er annars þad, sem Petur seger: Ad vier sieum ordner Hluttakarar gudlegrar Nátturu, 2. Pet. 1. þad er, gudlegs Edlis, ad vier gietum gyrnst þad sem Gud vill, og hatad þad sem hann hatar; Edur mun ecke hin sama Meining i Ordum Johannis Postula, 1 P'st. 3, er hann seger: Hvør af Gude er fæddur, sá driger ecke Synd, þad er, Illgyrnis Synd; Þvi hanns Sæde blifur i hønum; Hvors Sæde? Guds, hvad fyrer Sæde? Guds Edle og Náttura. I hverium bliifur þad? I þeim i Skijrninne endurfædda Manne; Þesse yndislegu Umskipte urdu œ Rœdi voru skomu epter vora nœttúrlega Fædingu; Þvi þar vier vorum gietner og fædder i Syndenne, Ps. 51, af Nœtturunne Reidennar Born, Eph: 2, giørde Gud oss i Skijrnarlauginne ad sijnum Bornum og Erfingium eilijfs Lijfs, Tit. 3, iklædde oss JEsu Christo sijnum elskulega Syne, Gal. 3, og giørde oss ad friossomum Greinum œ hønum, sem er þad sanna Vijn-Trie, Joh. 15. Enn Gud hreinsar hveria þœ Grein œ hønum, sem ber Avoxt, so hun bere enn þœ meire Avoxt, so ad nijkomner frœ Skijrnar-Sœnum vorum vier hvad blomlegaster, og bœrum so mikla Avexte,

ad

ad sialfur JEsus seger: Nema þier giøreſt so sem Smá-Børn, munud þier ecki inngánga i Himnaríke. O! hvad farſællegt var þa vort Rad? Þa var JEsu blessadur Mysſkunar Fadmur vor Eden, og hann sialfur sem eitt Lijffins Trie. Lijffins Tried var til þeſs ſkapad, ad Manneſkian ſkyllde neyta af þeſs Avexte, so hann bædi ſkylldi lifa og ecki gieta daed; Einnig til þeſs hann ſkyllde niota sijfelldrar Heilbrygde og engra Meina kienna; Til hverutveggia þienade oſs þa vier vorum Ungborn þad blessada Lijffins Tried JEsus. Hann var þa Drotteun vor Grædare, Ex. 15, og fyrer hanns Beniar urdum vier heilbrygder, Es. 53, af Uppruna Syndarennar Sarum: Þo vier hefdum þa burtsofnad, þa hefdum vier ecke sied Daudann ad eilijfu, Joh. 8. Þa glansade a oſs hvijtur Liliu-Farfe JEsu Christi Sakleyſis, þa ſkein a oſs sa raude Ros-Farfe hanns Rettlætis, þa gloade a oſs sa fagre Gull-Farfe Trwarinnar, þa kvalde oſs ecki Ofundin, þa dro oſs ecki nidur Agyrndin, þa brendi oſs ecki Hatrid nie Reidin, þa uppblies oſs ecke Drambſemin nie Ærugyrndin, þa saurgade oſs ecke Loſtaſemen, og þa fordæmde oſs ecki Orvæntingen; Þa vorum vier sanner Guds Nazaræi, fraaſkylder Solle og Svacke Heimſins, þa var Sealen vor Brwder Christi, Joh. 3. Dotter þeſs himneſka Konungs,

ungs, Psalm. 45. Þa vorum vier riettkall-
ader Syner lifanda Guds, Hos. 2. Utvald-
er Guds, Sauder hauns Hiardar, Ps. 100.
Fyrerheitisins Born og Frelsingiar, Gal. 4.
Viinber a Viin-Trienn Christo, Joh. 15.
Þa vorum vier god Trie, sem Avoxt barum
a rettum Tijma, Ps. 1. Þa var Hiartad
vort Musteri og Bwstadur Christi, Eph. 3.
Ja, vier vorum rettur Helgidomur Guds,
Ps. 96. Þetta var Haadege Æfi vorrar,
þetta var þad yndislegasta Sumar vorrar Æ-
fe. Enn Gud nade! Hvad hryggilegt er til
þess ad hugsa, og hvad grætlegt um̃ þad ad
tala, hversu ad vier erum sijdann uppvisnad-
er, so ad i hvert Sinn sem vier vyrdum fy-
rer oss eitt Ungbarn, mætte oss med Harme
i Hug koma: Æ! Hvad miked gott hef eg
mist sijdann eg var eins og þu ert nu? Æ!
hvad miked Illt hefe eg sijdann adhafst, og i
Stadenn hloted? Þvi þa oss vox Fiskur um̃
Hrigg og Gud for ad upplijsa oss med Liosi
sijns Ords og Anda, so vier feingum þeckt
hversu gott þad var ad vera af Gude fæddur,
Joh. 3, og ad vera einn dijrdlegur Sofnud-
ur hafande hverke Fleckan nie Hrucku nie an-
nad þvilijkt, Eph. 5, þa tokum vier strax ad
hneigiast til þess, sem var þvert i mote, og so
vard Spillingen megn i voru Holde, ad æ
þvi fremur sem vier feingum þeckt Guds go-
dan

ann Vilia, æ þvi fremur hrillte oss vid ad fylgia honum, og þvi fremur, sem vier feingum þeckt Vidurstygd Diofulsins og Syndarinnar, fiellum vier þvi helldur an þeirra Sveif, þar til vier urdum margur hver af oss alldeilis uppvisnader ad Rotum, og bærum eingann duganulegann Avoxt Dygdanna, helldur eitrada Avoxtu Ranglætisins, hverra Vegna vier vorum makleger ad kastast i eilijfann Elld. Þanninn hofum vier framdreged vort Lijferne aller samann Syndarar, hafande Skort a þeirre Hrosan, sem fyrer Gude gyllder, Rom. 3. Hofum ei viliad hallda Sattmaala þann, sem vier bundum vid Gud i Skijrninni, nie gaanga i hanns Logmaale, Ps. 78. helldur urdum aptur under Syndena selldet, so eckert gott bio i voru Hollde, Rom. 7. Holldlega sinnader Menn, þeir eckert skynia, sem vera ber, af þvi sem Guds Anda er, 1 Cor. 2. Jaa, vier urdum Syner þessa Heims, Luc. 16, Horu=Slekte, Jer. 7, Swen Trie, Matth. 7. Oviner Guds, Rom: 5. Vier tokum fyrer oss þverwdarfullann Anda, Rom: 11, þionande Gyrndum og margvijslegu Vijslijfe, gaangande i Illsku og Ofundskap, hatande hver annann Innbyrdis, liedum vora Limu Ohreinleikanum fraa einu Ranglæte til annars, þar til vier urdum alldeilis herleidder Prælar Syndarennar, Rom: 6. A. þenngnn Haatt er

allur

allur vor Skijrnar-Blome uppvisnadur, og þar skialldan ad sw Mannræna hefur ad oss komed, ad vilia giora hid Goda, þa hefur þad ordid oss nærsta ordugt, af þvi, ad alltijd hefur lodad vid oss þad hid Vonda, og vor hin skarsstu Verk hafa ecke verid nema Haalfverk, þvi þau hafa vered giord annadhvert vegna eiginn Avinnings, edur af Hræsne, so þau voru ecki nema Hismi, Bloden tom, enn eingenn Avoxtur, nockru nijtur.

Nu vil eg spyria: Hvad velldur þvi þaa, ad vier þo ecke enn þaa med Guds Reide Exe, hver epter annann upprætter, og i eilijfa Helvijtes Glod erum kastader? Þvi er þetta fliwgande Blad enn þaa ei vijds Vegar burtsoked? Þvi er ecke þesse visne Haalmur uppbrendur? Job: 13. Hvar fyrer eru ecke þesser Villu-Kvister upprætter? Matth: 15. Hvar fyrer er so seint þeim Onijtu Þionum kastad i hin ytstu Myrkur? Matth: 24. Hvi er ecke saa Onijte Þion settur af Raadsmennskunne? Luc: 16. Og hvers vegna er enn þaa ecke bwed ad skella i Lok Brwdkaups Stofu Himeysins fyrer þessum faavijsu Meyum? Matth: 25. Hier til ligeur Svar; Þvi velldur þijn Forþienusta, þijn Fridþæging og þijn Fyrerbon, allra æstwdlegaste HErra JEsu! Þegar þinn Fader hefur reidt til Hoggs, þaa hefur þu, Jaa, þu hefur alltijd komed i Vegenn, og so sem griped um Axar-

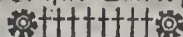
ar-Skapted med þinne Arnan og Fyrerbon; Þu hefur bored þig sialfann fyrer Hogged, og beded þinn Fodur ad lata oss niota þess sem þu leidst fyrer oss; Þegar hann hefur spennt sinn Boga, og midad til vor, þa hefur þu bored af oss Guds Reide Pijlur med Skillde þinnar Forþienustu. Þu hefur arlega, Ja, daglega beded, ad þesse hin avaxtarlausu, ja avaxtarvondu Trie mætt u standa eitt Ar enn, Luc: 13. Þu hefur ecke viliad lata Formæling ganga yfir þesse avaxtarlausu Fykiu-Tre, Matth: 21. Helldur hefur þu sijfelldlega og ydduglega grafed i krijngum, og hreinsad Rætur vorra Hiartna med Ploge þijns Ords og Motlætinganna; Þu hefur bored þar ad Myke, þad er, þu hefur minnt oss a vorar undannfarnar Synder med Predikun þijns Ords, og Andans Aminningum i vorum Hiörtum, so vor Synd skyllde jafnann vera fyrer oss til Minnes, Ps. 51, til Idrunar Upporfunar, ad vier a ny kynnum bera verdugann Avoxt Umvendunarennar, Matth: 3. Þu, epter þijnu Talsmanns Embætte, 1 Joh: 2, hefur alltijd milldad og forþijdt fyrer oss Sakernar hia þijnum himneska Fodur; og þetta er Ordsoken einasta, hvar fyrer vier stondum enn þa Obrender, Owrkastader, Oassetter, Oburtsokner og Oupprætter: Þitt Nafn sie blessad, og þu sialfur ad Eilijfu siert þar fyrer blesss-

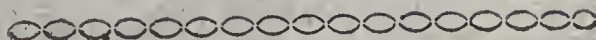
blessadur. Hyggium nu vel ad þessu, þier Guds Fólk! J Dag! J Dag! a medañ vier heyrum og formerkium Rødd hanns Fyrerbónar, medann vier finnum Krapt hañs Forþienustu, þa forherdum ecke vor Hiortu, Ps. 95. Oss er þvi hættara sem vier hofum lengur stadeð sem visnader Fauskar; Nóg er af orded fyrer oss! Vær hofum allt ofleinge bored swo Viinber, ja eitrud Ber Illskunnar. AE þvi er midur og verr! Gud nade oss! Marger af oss offrudu Dioflenum þvi heita AEskunnar Blóde, þeim friisku Ungdómsins Kroptum, þeim yndislegasta Parte AEsinnar, enn ætlum nu ad kasta þeim visnu Beinum Ellennar uppa Guds Altare til Fórnar, og gefa þau fyrer Saalu vorre, rænande so fra Gude þvi sem hann atte med Rettu, hvar fyrer eg hrædest ad skrifa þad Dóms Atqvæde er Drottenn leggur a þa sem so fara med hanns Offur, og skrifad stendur hia Malachiam Spamanne, 3 Cap. Aller Frumburder attu ad vera Drottne helgader, i gamla Testamentenu, Ex. 3. So atte og ad vera Frumburdur AEfi vorrar, medann vier hofdum óvisnada Krapta, þeir attu þa ad fórnfærast Gude til þess Offurs sem lifande er, og heilagt, og Gude þacknæmt Rom: 12. Synden er þvi sterkare sem hun er Elldre, Manneskian þvi veikare, sem hun er Elldre;

þad skal varla beigiast sem i Ellenne a ad vera boged, annars stockur þad: Enn lofadur sie Gud, þad er ecke enn þa bwed ad wteloka oss fra þeirre himnesku Jerusalem, Gud hefur enn þa gód Rad, og giædskusullann Vilia til ad giora oss avaxtarsama og af folnudum Straum blómleg Alldine; Snúed ydur til mín, seger hann, þá vil eg snúa mier til ydar: Svorum honum aptur, Jer: 31: Snú þú oss Drottenn þá verdur oss snúed. Giætum ad! Gud hefur lijka annad Medal helldur enn Skijrnena ad fæda oss med a ny, (jafnvel þo vier sieum bwner ad tapa þvi gudlega Edle sem vier odludustum i heñe) þad er Ord Guds lifanda, þad óforrotnanlega Sæde, sem blífur um Eilifd, 1 Pet. 1. J hvert Sinn sem þad vinnur so a Hiortum vorum, ad vier ydrunst Syndanna, og latum af þeim, enn iklædumst aptur þeim nya Manne, sem epter Gude er skapadur, Eph. 4. Þa endurfædunst vier, og odlunst gudlegt Edle a nij; Latum nu Gud sia oss Blómlega upp fra þessu, so vel a epterkomanda Vetre sem alltijd þar epter. A Sumrenu lifna Grosin vid aptur, þau er visnudu og dóu a Veturnar. Einhvorstadar er nu Sumar, þo hia oss sie Vetur, þo ad Veturen sie hid Ytra hia oss, þa latum Sumar Gudhrædslunnar og Lijfernesins vera hid

Inn=

Innra, sem ordsake Þañ Varma i Hiartanu, ad hid Ytra sieaest wtspringa Alldine og Avexter christelegra Dygda, heyrum giarnanu Guds Ord, Joh 8. Lœtum Þad gœnga oss til Hiarta, hofum Vilia og Vidleitne ad giøra Þad, sem Guds Ord skipar, Joh. 7. Fœrum af Þvi Avoxt, Luc. 8. Hofum eina lifande Trw, Joh. 6. Ja, framkvœmum allar Dygder af Trwune, 1 Pet. 1. Elskum Gud, 1 Joh. 4. Ottuust hann med sonarlegum Otta, 1 Tim. 4. Offrum Gude vorum Lijkama, Rom. 12. Bidium hann opt og ydugleg a i Anda og Sannleika, Joh. 4. Losum og Þockum honum, Eph: 5. Verum œnœgder med hvad sem hann lœtur yfir oss koma, 1 Tim. 6. Giørum Gott hverium Manne, einna mest Þeim sem eru af Trwareñar Heimkynne, Rom. 12. Jeinu Orde ad segia: Kieppunst vid ad iñgœnga alltijd hid Þraunga Ported, Luc. 13. O JEsu! Þu blessada Sarons Blómstur, sem alldrei uppvisnar ad Eilijfu: Gief oss Nœd til ad sœkia epter Helganeñe, Ebr. 12. So vier berum Blómstur allra christelegra Dygda, og Þœr vier loksens uppvisnum i Daudanum, Þœ giør Sœler vorar alblómgadar med himneskum Ljóma og Vegsemd i Eilijfdeñe, Þar til vier uñ sijder verdum epter Upprisuna bœde œ Sœl og Lijkama so Blómleger, ad vier samlijkiast mœttum Þijnum forklœrudum Lijkama; Vœnheyr Þad fyrer Þijns blessada Nafns Saker, Amen.

7. Hugleiding,

af Snioonum.

Es. 55. v. 10. 11.

Eins sem Regned og Sniooren niburfalla fra Himnenum og koma ecke þangad aptur, helldur vøkva hana yfirfliootanlega, og giøra hana Avaxtarsama; So skal mitt Ord vera, sem skal wtganga af mijnum Munne, þad skal ecke koma toomt til mijn aptur.

Þad er eptertekta verdt, ad Drottenn lijker i þessare Meals-Grein Esaiæ sijnu blessada Orde vid Sniöenn, og vegna þess ad vier hofum Tijma Sniöanna, sem er Vetrar-Tijmenn, þa inngaungum hann med Yfirvegun þess blessada Liössens Guds dijrmætu Orda, so þau sieu bæde a þessum Vetre, og alltijd endrarnær, Liös a vorum Vegum, og Lampe Fóta vorra, Ps. 119. Drottenn seger i þessare Meals-Grein Esaiæ: Pad skal ecke koma tómt til mín aptur; Þad er, þad skal 1. Lesast, 2. Heyrast, so ad þess Lestur og Heyrn fære þann tilhlijdelega Avøxt, þvi skulum

skulum vier nu i vorre sijdurstu Hugleidingu athuga, hverneun Guds Ord sa 1. Ad vera lesid, 2. Hverninn so á ad hlida þvi, ad þad kome ecke tómt edur Avaxtarlaust til Guds aptur.

1.) Fyrst þegar þu les Guds Ord, sierdeiles h: Ritningu, um hveria JEsus hefur wtgiefid þetta Bodord: Ransaked Ritningarnar, Joh. 5. Þa lat þier til Hugar koma, ad þa Bók hefur sialfur Gud giort og stijlad, þviad Spamønnunum, Gudspiallamonnunum og Postulunum er hun ecki Medals eda Uppfrædingar af Gude inngiefin, 1. Tim. 3. Þeir voru Handskrifarar Guds: Af þeirra Toga er þad spunned sem vier predikum, so framt sem þad samhliódar h: Ritningu. Hvert ma þad þa ecke upporfa ofs til ad lesa og yfirvega h: Ritningu med hinne mestu Audmijkt og Andagt, þa vier athugum ad sialfur Gud hefur hana samannteked og stijlad; Lofadur vere hann og blessadur! Hana er nu allvijda ad sa i vorum Hwsum, enn med hvada Epterterkt og Avexte hun mune af sumum lesen vera, veit hann sialfur best; Enn hitt er vijst, ad hver sa sem hana a, og forsómar ad ydka edur lata ydka hana i sijnu Hwsi, ma bwast vid ad standa þar af Reikning sijdar.

2.) J Annann Mata, hvad hellst Guds Ord, sem þu les (gyllde þig ecke einu þo þad

kome tomt til Guds aptur, og fordæme þig
a fijdarsta Dege, Joh: 12.) Þa giæt vel
ad, ad þad er einn himneskur Fiesiódur, sem
audgar Saalu þijna andlegum og óforgeinge-
legum Giædum: Grenslast þu þvi, eins og
Salomon seger, epter þessum Fiesiód, Prov:
2. Þu finnur i þvi óteliande Greiner, hver-
ium þu att ad safna i þitt Hiarta, so sem
himneskum Edalsteinum: Þetta er sa eine Fie-
siódur, sem þig giörer i Gude rijkann: Hañ
forsorgar þijna Saalu med Guds Naadar
Fyrerheitum. Onnur Audlegd er ecke betre eñ
so, ad einn Heidinge getur lijka vered rijkur
af henne: Enn þessum Aud safna ei nema
Guds Born, sem standa til ad odlast eilijfa
Arfleifd a Himnum. Þeim Heimilldar- edur
Eignar-Skiolum sem Meñ hafa fyrer Jordum
sijnum og Odals Gotze, glata Menn ei, og
lesa þau med mestu Gaumgiæfne. Guds Ord
er þitt Heimilldar-Bref fyrer Himnarijke, gleym
þvi ecke nie glata, les þad med mesta Athuga:
Þu veitst ecke nema sw Grein, sw Klausa,
sem þu les med Athugaleysi, og aan Epter-
tektar, sie sw, sem þier reid mest a epter ad
taka. Þu villt ad Gud sie þiñ Gud; Ran-
sakadu þa Ritninguna og hanns Ord: Þar
færdu ad þeckia ad hann blijfur i oss fyrir
h: Anda, sem oss er gefinn, seger Joh. 1,
Pist. 3. Villtu vita hvert þu ert sialfur

Erfinge

Erfinge Fyrerheitesins, þad finnur þu i Guds Orde, þvi hann hefur wtvaled oss til Saalu-hiaalpar i Helgunenne, 2. Tim. 2. Þeir sem eru Kier Nádarennar, skulu og verda Kier Dírdarennar.

3.) Aliittu Guds Ord þaa þu les þad, so sem eitt Tya-Hús edur Vopna-Hyrdslu, hvadann þu skallt taka Veriur þær er þu att ad brwka mot Sathan og Syndenne, þvi Guds Ord er eitt skarbeitt Sverd, sem af-snijdur vondar Hiartans Gyrnder, og Grein-er Lastanna. Til Dæmes: Þegar Hofmodu-renn blæs þig upp, þaa seger Guds Ord; Gud mótstendur Drambláturn, 1 Pet. 1. Item, seger Salomon: Dramblátt Hiarta er ein Anstygd fyrer Gude og mæter víst Heg-ningu, Prov. 16. Þegar Hatur og Reide hreiser sier, upprærer Guds Ord hana; reidest enn syndged ecke, seger Paall, Rom. 12. Þegar Lostagyrnden upptendrast; Guds Ord slockur hennar Baal: Engenn Ohreinn hefur Arftøku i Rike Christi og Guds, seger þad, Eph. 5. Jaa, i þessu Tya-Húse eru Veriur mot siaalfum Sathan; Þegar hann freistade Christi, fieck hann af honum þriu stor Saar med þessu Sverde, skrifad er, sagde hañ all-tijd, Matth. 4, safnadu þvi þessum Vopnum i Hiarta þitt, þaa þu les Orded, so þu þar med kuñer wt ad slockva oll elldleg Skeite hiñs prettvij-sa Ovinar, Eph. 6. J 4 4.)

4) Skalltu láta Guds Ord vera þier so sem einn Speigel þá þu les þad; settu þennann Speigel fyrer þig, þá þu ert ad iklæda þig Guds Her-Skrwda, Drottenns Bodord er klárt sem upplíser Augun, seger David, Ps. 19. Heing þu þennann Speigel upp i Hws Hiarta þijns, og horf ydngleg a i hann, þá sier þu strax hvad þig lijter, og gietur med Guds Hiálp komed þvi aptur i gott Lag. J ødrum Speiglum siá Meñ sitt Andlit, i þessum siá Menn sitt Hiarta, Iá, Guds Myskunar Hiarta siest i honum, þad er hid mesta Sálarennar Epterlæte i þad sem optast ad horfa: Drottenn upplís min Augu, ad eg meige siá þína undarlegu Hlute af þínu Løgmále, seger David, i Ps. 119. Hier sier þu siálfann JEsum Christum, Brwdguma Sálar þinnar, þar mátt þu horfa á hanns uppmáludu Mynd, og una þier vid hana, þángad til hann kiemur; Hier sier þu hanns Personu, Náttúru og Embætte, enn eilijft Lijf er under þvi komed, ad þu þecker hann, Joh. 17.

5.) Þegar þu les Guds Ord, álijttu þad, so sem eitt Læknisdóma Hús: Þar er ad finna og fá Lækníngar vid øllum Sálarennar, Hiartans og Samvitskunnar Meinum, Iá, vid siálfum Daudanum, þitt Ord giørde mig lifande, seger David, Ps. 119, þad

stiller

stiller þann andlega Hiartverk med Guds Náðar Fyrerheitum.

6) Lestu Guds Ord, so sem þá Bók, epter hverre þu átt síjdar að dæmast; Það Orded sem eg hefe talað, mun fordæma hann á síjdarsta Dege, seger JEsus, Joh. 12. Hvern þá? Þann sem athugalauslega las það og heyrde, og lagadest ecke epter því. Ef þu lifer epter þessarar Bókar Innehallde muntu verda fríjdæmdur, enn lifer þu þar þvert á mote, muntu epter henne fordæmast. Þar jeru tvær Bækur, sem þu skallt lesa med mestum Athuga, Bók Samvitskunnar, og Bók h. Ritningar. Onnur á að verda þier að Vitne, onnur að Domara, lát þá fyrre lagast epter þeirre seinne; Ef þu giæter alls þessa, þá þu les Guds Ord, þá er eg viss það kiemur ei tómt til hanns aptur, helldur færer þvilijkur Lestur þann Avöxt hiá þier, er síjner sig bæde i Ordum og Verkum Gude og godu Folke þocknanlegann.

7.) Enn so miked sem á því ríjdur að lesa Guds Ord med Andagt og Athuga, so ríjdur og ecke minna á að hlíjda því med hinne mestu Epterterkt og Saumgiæfne, so að ecke eige helma hiá oss það Drottenn klagar yfir hiá Ezechielem, þeir munu koma til þín, og sitia fyrer þier sem mitt Fólk, og heyra þín Ord, og eckert giøra epter þeim, Ezech. 33.

Giætum þvi fyrst þess þa vier hlijdum a Guds Orda Frambūrd, ad þad er sialfur Gud sem þa er vid oss ad tala. Nær Kongurenn talar, hlijda Menn med Gaumgiæfne; Enn Gud talar fyrer Predikarann, so framt þad er Guds Ord sem hann talar, og ecke hanns eiged Heila-Rugl, edur wr annara Skrifum til Laans tekinn Þvættingur; Þvi skylldu Menn þa ecke med Athuga hlijda a Tal hanns, sem er Konungur Himens og Jardar? Þegar Samuel vard þess var, ad þad var Gud sem talade til hanns, sagde hann: **Taladu Drottenn, þinn Þienare heyrer þad**, 1 Sam. 3, sa sem foragtar ad hlijda, þa Gud talar i sijnu Orde, skal verda ad hlijda, þa hann talar i siñe Reide, Ps. 2. Athugum þar nærst Vigtugleika þess Efnis sem vered er um ad tala: Oss ber ad vera odrucknum, og arvökrum, ad vier þvi betur getum hlijdt. **Eg tek Himen og Jørd til Vitnis yfer ydur i Dag**, sagde Moses, **ad eg hefe sett fyrer ydur Lifed og Daudann**, Devt. 30. Vier predikum Christum, og þad eilijfa Lijf fyrer vorum Tilheyrendum, mun þad ecke þess verdt ad epter þvi sie teked? **Þad er ecke eitt forgiefens Ord til ydar, helldur Ord ydar Lifs**, sagde Moses, Devt. 32. Þu att hier ad auk ad muna þad þu heyrer, enn hvernenn gietur þu munad þad? nema þu taker epter þvi; Margur klagar hann giete

ecke

ecke munad: Ordsoken er; Gud straffar sumra Epterteektaleyse med Gleymskunne, og lijdur ad Sathan stele burt Ordenu: Himensins Fuglar eta og einnenn Sæded, Matth. 13. Mæske þetta sie i seinasta Siñ þu heyrer Guds Ord lesed edur predikad, kañske þu verder adgænga strax fra þeirre Predikun, edur Lestre þu heyrer, og strax iñ fyrer Dómeñ. Þesser og adrer þvilijker Þænkar eiga ad upporsa oss til Andagtar under Guds Orda Heyrn; þu hlijtur ad standa Reikning af hveriu þvi Orde sem þu heyrder enn hyrdter ei uñ epter ad taka; ef þu giæter þessa vel, þa mun ei Guds Ord koma tomt til hanns aptur, helldur færer þañ Avoxt hia þier, sem Gud hefur tilætlad, þvi þad er lifande og kröptugt, Ebr.4. þad er bæde Sverd, til ad burtsnijda Syndena, og Spore til ad upporsa Nædena. Elldurenn þijder þañ Hlut sem froseñ er: Guds Ord mijker stockfreden Hiortu. **Er mitt Ord ecke sem Elldur,** seger Drotteñ, Jer. 25. **Brann ecke ockar Hiarta i ockur,** sögdu þeir tveir Emaus Reisendur, Luc. 24. Ja, þegar Guds Ord er þannig med Andagt og Athuga lesed, og yferveg- ad, þa giorer þad allann Mannenn andlegann. Sniórenn, þa hann yferklæder Jordena, giorer hann, ad hun verdur sier siælfre olijk og oþeckianleg, so uñbreiter Guds Ord öllum Mönnenum, þa þad flytur hann wr Rijke Sathans, i Rijke Christi, Col. 3. þad giorer oss andlega siæande,

sem

sem aδur vorum andlega blinder, þvi þad upp-
lijser Augu vors Skilnings, **Drottenns Vitn-
isburdur giører Hiørtun hyggen,** Ps. 19.
Vier siaum i Underdiwpenu Kvaler Fordæmd-
ra, a Himnum Sælu Utvalldra, og Raaden
til ad fordast þitt, eñ odlast þetta; þad giører
oss andlega heyrande, so vier gledium oss af þvi
til vor verdur sagt: **Vier skulum inngánga i
Hús Drottenns,** Ps. 27, þad giører oss and-
lega veltalande; so leinge Meñ fram̃-ana i Syn-
denne eru þeir so sem Maal-lauser, so ad jafnvel
Bæn hiñs Oguδlega verdur ad Synd, Ps. 109
þvi seger David: **Hefda eg nockurt Ørett i
minu Hiarta, pá heyrde Drottenn ecke mina
Bæn,** Ps. 68. **Gud bænheyrer ecke Syndu-
ga,** sagde sa sem blindur var borenn, Joh. 9.
Enn þegar Guds Ord heyrest med athugasømu
Hiarta, þa kiemur Trwen fyrer þess Heyrn, Rom
10, med heñe um̃fodmum vier Christum, fyrer
hvern vier hofum Diorfung og Adgang i fullu
Trauste fyrer hañs Trw, Eph. 3, sem er **For-
likun fyrer vorar, og ecke einasta fyrer vor-
ar, helldur allar Veralldarennar Synder,** 1
Joh. 2, so ad Tungan vor hefur Diorfung ad
upplypta sinne Bæn i Skijen til Guds; **Bæn
hins Rettferduga** má miked pá hun er al-
varleg, Jac. 5. Vier erum seinfætter, Ja,
draahallter, ad gaanga a Vegum Drottenns,
og þo vier sieum endurfædder, briotum vier aller
marg-

margfalldlega, Jac. 3, sá hinn Rettláte fellur siø Sinnum, Prov. 24, enn Guds Ord lagar so vort Edle, þa vier tokum rettelega epter þvi, og vidretter Krapta þess andlega Lijfsins, ad vier bæde vilium giora og gierum giort, þad Gud vill, og heyrer til vorar Saluhialpar, þad greider Fætur vorar fram a Veg Fridarens, Luc. 1. Paull aamiñer i Pist. til Hebr. 12. Cap. v. 13. Giøred rettann Gáng med ydar Fótum, so þad sem Hallt er, fare ei framar villt. Allt megnum vier fyrer Christi Krapt sem bijr i Ordenu, enn ekkert an hañs: An min fáed þier ekkert orkad, seger hañ, Joh. 15. Gud er hann sem i oss verkar bæde Viliann og Mättenn, Philipp: 2, enn fyrer hvert Medal? Fyrer sitt blessad Lijfsins Ord. Sniórenn fellur wr Loptenu yfer Jordena: sw edla Gafa Guds, hanns blessad Ord, er ofañ komed fra Fodur Liosanna, Jac. 1, þvi sá eingietne Sonurenn sem er i Fødursins Skaute, hefur oss þad openberad, Joh. 1. Sniórenn hefur miallhvijtann Lit; Orded Guds er Lios á vorum Vegum, og Lampe Fóta vorra, Ps. 119. Sniórenn smelltur af Solar Hitanum, vokvar Jordena; Guds Ord af Ellde h. Anda Kraptar, smelt i vorum Hiörtum, vokvar vorar Saaler; þvi hver hann dreckur af þvi Vatne sem eg mun giefa hønum, þad er, hver hann hlijder minne Kienningu, þá mun hann

ecke

ecke þyrsta ad eilífu, seger JEsus, Joh. 4. Sniórenn hlijfer Jordenne vid Frostenu; Guds Ord hlijfer oss vid ollu því, sem ordsakar Uppvisnan Gudhrædslunnar, því þad er þad ofor-rotnanlega Sæde, 1 Pet. 1, Sniórenn neimur hellst Stadar i Læglendenu, enn sijkur af þeim hæu Fiollunum; Guds Ord færer hellst Avoxt i lijtelætum Hiortum, enn wr þeim af Drambsemenne uppblæsnu Hiortum sijkur þad, því Sathan, sæ ille Ande Drambsemennar, stelur því þadann, Matth. 13. Þegar Sumared kiemur, Solen skijn og vermer, þæ siest hellst hvert Gagn ad Sniorenn hefur giort Jordunne; Þegar þad eilijfa Gledennar Sumar kiemur, og Sol Rettlætesins upplijser og vermer vorar Sæler og Lijkame, þæ reynum vier fullkomlega, hversu gott þad leider epter sig, ad taka epter Guds Orde, og færa af því Avoxt i Þolenmæde.

O! þú allra ylmsætasta Ord þíns himneska Födurs, HErra JEsu Christe! Gief þú ad þesse hier ad framann tølud, samt øll ønnur þín Ord, verde øllum þeim, sem þau lesa edur heyra, Ylmur Lífsins til Lífsins! Hier med Fødurnum og heiløgum Anda, sie Lof og Dird ad eilífu, Amen.

Bænar- og Packlætis - Vers i Sumar Jñgaungu,

kveden af Profastinum Sr. Sigfúsa J. S. Son, Eiliist Líſed er æſkilegt.

Kennur oſs upp ad niju nu, Naadar- og Sumar-Liós, margfallDeſt Lof þitt, miñ JEſu, Magt, Æra, Dijrd og Hrós: Ur Hafi Misgiorda hrópum vier, i Haf þiñar Miſkunar: Biarge oſs þijner Blód-Læker, burt-þvoe Synderuar: Liós þinnar Naadar lióme betſt, Liós Trwarinnar vidnæreſt, Liós þinna Orda lijſe hier, Liós ſkyne Kiærleikans; Gief i Liósinu gaungum vier, glæd þu Lios Skijr-leikaũs: Med Bornum Liossens bleſſader, byg-gium Lios Himna-Ranns.

O! Þu bleſſade Alldanna, eilijfe Fader. kiær, met þu oſs Skipte Miſſera, i Myſkun þinne vær, med niju Sumre hinn nija Mann, Naaden þijn upplijſe, ſo þægilegur þier ſie haũ, þinn

þinn Vilia stundande: Samvitsku Þiaaning sesa nu, sofande Hiortun uppvek þu: Hryggvum vertu trwr Huggare, hiaalpande Naudstoddum, Iservalldanna Verndare, Vorn betsta Þegnunum, Kior-Huossid allre Christnenne, krostug No Deyendum.

Sumar-Giof JEsu siertu vor, Sumar Farsælld veit, Sumarsins helga sierhvort Spor, Sumar-Faung giefdu neyt, Sumar Fridar og Samlyndis, Sumar Lijfs Betrunar, Sumar innra Mañs Sælgiætis, Sumar Guds Naalægdar: Synda Kvittunar Sumar gief, Sumared þinne Blessan vef: I Sumar ef burtu sofnum vier, og swpum Daudañs Skaal, eda hvenær sem þocknast þier, þriote Lijfs Reisa haal, i Sumars eilijfa Samvister, siaalfur tak vora Saal!

Vers i Sumar Utgaungu.

Ton, Lofed Gud, lofed hann hver sem kann.

Lofum Gud, lided er Sumared, haagofgud, Hiarta Lofgiordum med, sie Þolinmæde þijn og Naad, Þrenning blessada, Hiwkun, Vernd og Hiaalpar-Naad, vid Heiminn sakada: Þad til er, þier Lof-Saung biode, þar syrer: Þu Fader gode! Hond þijn hier, hrindir fraa Mode, hana kyssum audmiwkt aa, prijse JEsu Hiaalpar Hond, Himin og Jordin, legdu þar til Lijf og Ond, litla Guds Hiordin.

Avi

Avi! Hvad, opt høsum syngdann Gud, grætir þad, Guds Nmd er forsktud: Hañs er Ande hrelldur tijdt, Himin saurgadur, mijnum JEsu móti strijdt, Mammon elskadur: lemstrud Sæl, lyndt vid Ofóma, Verk og Mæl, vanid Hiegóma, þiker Brigl, ad þeynkia um̃ Guds Dóma: Væg oss Drottenn vesælum, suw oss JEsu, sneidtu Pijn, snijd Synda-Bandid, bw oss JEsu burt til þijn, og blessada Landid.

JEsu miñ, jeg fel i Hendur þijn, Saudinn þinn, Sælu dijrkeypta mijn, Græt-þiafada, Gud veit þad, góde Meistare, þad mlijte þitt Hiartad, og þessu til svare: Amen Jæ, eg sie Naud þijna, kom og sæ, Kvolldmæltijd mijna, vert mier hiæ, eg vil þier ei tijna. Þad góda Andsvar gnæfir allt, þæ er Hiarta bætt og blijdt, Bolid er unnid, og eilijst Sumar Indis-þijdt, upp aptur runnid.

Vers i Vetrar Jñ g a u n g u.

Ton, Sæler eru þeir aller nu.

Strijds-Merke JEsu under eun, uppbyrium Vetur christner Menn, andlega beriast eigum, sem herkuer Strijds-Menn HErrans þó, hver fyrer oss æ Krosse dó, uppgiefast ecke meigum: Verum trwer og vakande, vongóder ætijd bidiande, senn kiemur Sigurvinning: J Fridar Einingu framgaungum, fy-

rer Varnar Skiolld æ hofum, Christi Kross-Dauda Minning.

Vertu JEsu i Vetur med, verm og upp-lióma Sálar-Bed, med þijnu Orde og Auda, reisa oss dijru Rettlæte, reidstu ei voru Oug-leyse, hijr virdstu hiá oss standa, Ovvænting-unne æ burt hrind, eyd sem Skij-Flóka vorre Synd, daglegu deil oss Braude, sáluhiálp-lega send þu Nægd, sijndu i ollum Raunum Vægd, er þienar þijnum Saude.

Eg fel so endurleysta Ond, O! sæte Gud i þijna Hond, med ollu þvi er og orka, i Lijfe, Deyd og Dóme bid, Drottinn JEsu mier veittu Lid, briót Satans Bana-Forka; Halld þu mier JEsu hraust vid þig, HErra JEsu ei forlát mig, gief mier vid þig ad þreya, látt-tu mig JEsu lifa hier, lijka deya nær hiedann fer, og syngia eilijft, Eya!

Vers i Utgaungu Vetrar.

Ton, O Gud vor Fader sem i Himmarike ert.

Himnesska Fodurs Hiartagiædsku Hlijenden, yfir innra og ytra Mann, i Vetur sveimad hafa, oll Hægd og Blessan af hanns Hendi er wtfloten, Nægtin af Brunne Náadar rann, nidur til vor siálfkrafa, midt i þvi sem hann módgum vier, Myskun hanns ad oss streymer: O! hvad Madur er Minnis-þver, til Milldi Guds varla dreymer, þo hiá oss Daga alla er, sem Auga Siáalldur geymer. Inn-

Inndæluſt JEſu Adſtod þijn og Augna Vakt, vegſamiſt bædi a Himni og hier, um Heims giørvallar Byggder, þier ſie Hrós, Æra, Hátign, Vellde, Heidur, Mágt, loſe þig allt hvad i oſs er, fyrer eilijfu þijnar Tryggder: Veri bleſſad þitt Vængia-Skiól, vel heſur þad oſs dugad, þitt dijrmæta Sannleiks Ord oſs ól, engin Hørmung ſteck bugad, O! þu Rettlætis ſanna Sól, þier æ ſie um oſs hugad.

HErra JEſu, er Hrygda Vetur hærſtañ ſannſt, og Freiſtinga Elin ſærleguſt, fyrer oſs Synd-þiakada, hvar med eilijfar Værder Sælum vorum vannſt, og Hlijenden Sælu hagſtæduſt, heim leid oſs i þier glada. Þo lijdum Skwrir Hrygda hier, HErra verde þiñ Vilie, þolinmóder gief þreyum vier, Þiæninga-Tijmanns Bilie, enn enginn Hlutur oſs fra þier, O JEſu, JEſu ſkilie.

Eñ Pſalmur i Iñgaungu Sumars.

Ton, Arid hlra, nu hid nýa.

Nu i JEſu Nafnſ Nafne, nijtt Sumar ad lidnum Vetre byria ber, Ar ſierhvert, þo Æſe ſafne, ad hun ſtortad ſkitter Fet, þad vitum vier; Dagurinn einn fær annann Vottinn, alldrei ſo þad dreagſt i Hlie, hver annari hermir Nóttinn, hverſu Drottinn, agiætlegt ad prijſa ſie.

Laatum oss af Alwd þacka, allt þad Laan, sem Vetur þenna, Gud oss gaf, vier sem høfum sied og smackad, sæta hanns Ast og Naadar-Rennu aused af: Yfer Synda breidest Blette, Blóded JEsu, Pijna og Deyd; Gief ad sierhvør sig vidriette, so ei dette, i Glotun og Andar Neyd.

Blessun nija af Lopte og Laade, lijka Siaa og Votnum sende gódur Gud, hañ eiñ stiórne Efne og Raade, adstodande, so oss hlotnest Biorg og Braud: Hws, Meñ, Kviñur, Hiw og Børnin, hanns aabreidest Vængia-Skiól, vere hann Voludum Vørnin, Villtum Stiórnin, Grǽttum fogur Gledi-Sól.

Yfervølldin audge og blesse, allra Høfud-Stietta Stod og Styrkur sie; J sijnu Kalle sierhvern hresse, so gudlega kynnum mettast Fride og Fe: Þeim i Sorgum kvalnir kvellter, Kastale trwr sie Drottinns Nafn; Hvernenn sem hier ymsu eldt er, og Vo sier vellter, vor Gud er þo samur og jafn.

Saal og Lijf, Embætted, Æru, og þad Laan sierhverium gaf Guds Hiaalpar-Hond, honum allt offrum og færum, oss hann veite Styrk og Stod uñ Log og Lond, þaa vier skulum skiliast vidur, og skomtud linnir Heimsins Tof, i Dijrd innleide oss med ydur, og Guds Fridur, sie vor, allra Sumar-Giof.

J Jüngaungu Vetrar.

Med sama Lag.

J JEsu Nafne nu inngaungum, nij æ koma Vetrar-Tijd, sw bendir brætt, ad hvor Mann med Efterlaungun, æ til Guds med Þockum vende hliótt og hætt, innre bæde og ytre Kraftar, ættu nu ad heyra og siaa, Morgun hvorn og eins um Aptan, Skylldu skapta, Skaparans Verk ad minnast æ.

Hañ gaf Byrtu Sólar sinar, sekum oss, enn Skwrer sette Akra æ, og vor minutest, eins og hinna, er Lijfernis-Ferel riettañ giordu gæ. Enn, Gud næde! swrf Ver Synda, samt vier bærum Þar æ mót: Tijd mun Hyrdulepse ad hrinda, Hiartans blinda, med Jdrunar riettri Rót.

O hvad marger i burt deya, oss til drecka Þesser Daudanns skeinkta Skæl! O, hvad marger epter Þreya, og metta med Harma-Braude sarda Sæl! Vid Þau Dæmin vakna gæum, vort Takmark er einnig nær, og i Tijma ad oss siæum, ei meir sæum Dagenn Þaun, sem gafst i Giær.

Drottenn giefe oss gódar Stunder, giorvallre Þvi æ hann Hyggiu vorpum vier; Þeim sem svijda ysdar Under, ysergiefner lijka sijnast um Heim hier; Minn Gud! ysergief Þæ eige, ecke Þeim fiarlægur siert, Þu hefur Þo Þusund Vege, ad Þeirra Trege, i Foguudeñ snuist bert.

Þier i Skaut Þrij-Einum HErra, Þeim sem alls a Himne og Jordu gierer gaa, allt mitt Raad eg vil innvesia; Oss Þitt Skiol og Skugga gierdu i Lykn ad liaa. Senn mun eilijft Sumar skijna, Sorgar epter lided Jel. Vor Gud anneſt alla ſijna: mig og mijna, Myskun hanns eg jafnann fel!

Psalmur i Jüngaungu Sumars, kvedenn af Sr. Magnúse E. S.

Ton, HErra Þier skal Heidur og Virding greida.

Aller Dagar eiga Kvolld um ſijder, Ar, Missere, Maanada-Tijmar frijder, Vikur, Stunder, ſtijladar Munder, Stiorn Guds under, ſtanda Heims um Tijder.

Hann er ſaa, ſem Himin Liosum prijdde, Haudred breida ſøgrum Blomſtrum ſkrijdde, og Fiſka um Geima, Fiolld liet ſveima, ſijdſt Þvi gleyma, ſyndugum Monnum hlijdde.

Hann er ſaa, ſem hreinum Vokva fleyter, af Himins Skijum, Jord er Avoxt veiter, ſo ſaum Vætur, Fadirinn mætur, ſyrer oſs lætur, ſijn Fot-Spor drwpa af Feite.

Han ver Drep-Sott, Hallære og Strijde, i honum liſa, eru og hræraſt Lijder, Upphaf ſtendur, hanns i Hende, hier med Ende, og Heims giorvallar Tijder.

Hann er ſaa, ſem hveria Skiepnu ſedur, Hwngrada ſyller rijkum Giædum medur, lietter

ter Naudum, lyknar Snaudum, Lijfed Dauð-
um, sær, og Grœtna gledur.

Hann oss alla Astar-Ormum vefur, og
i sijnu Lijfe bored hefur; Hann oss grædir,
hann oss fædir, hann oss klædir, hann oss
Giædi giefur.

Hann er saa, sem Hiartans Naudum
fargar, Hiœlparlausum milldilega biargar,
Krapte hreinum, hrinder Meinum, hañs vier
reynum, Mysfunsemder margar.

Hann er Skiolldur, Hæle og Skioled
betsta, Hüsdar-Mwr þeim vid hann Trygder
festa, þolinmodur, þijdur, godur; Heidur og
Hrodur, hanns skal alldrei bresta.

Himins og Jardar hærste Al-rœdande,
þu hefur oss enn i þessu voru Lande, Millde
þijna, og Myskun sijna, er maa ei dvijna,
audsijndt Oþreytande.

Þvi œ Vetre þeim, sem nu er lidenn,
þu oss lienter Blessan, Heilsu, Frideñ, hag-
stæd Vedur, Hiwkun medur, og hellst sem
gledur, Lijfs og Lima Gridenn.

Eins sem Fader Elsku- og Dygda-rijkur,
ollu Godu ad sijnum Bornum vijkur, eins
þu breitter, allt Gott veitter, og ad oss fleyt-
ter, einngenn er þier lijkur.

Æru og Dijrd þier aptur skulum gialldа,
fyrer Elsku, Trygd og Blessan þusundfallda;
Hvad sig bærer, hvad sig nærer, hier þier sære,
Lof, og um̃ Allder Allda. K 4 Vor-

Vorra Synda Minning oss nu mæder, sem medur Paunkum, Ordum, Verkum bæde, safna nædum, sijst ad gædum, sialfs Pijns Rædum; Hefndin: straung Þvi hræder.

Fyrer blodug Saar og beyska JEsu Pijnu, Bræde heft, enn afmaa Synda-Lijnu, Sekudum vægdu, Hegning hægdu, Hrygder lægdu, og lijkna Folke Þijnu.

Sumar-Tijmann nu vier byrium nija, naaduge Gud! og til Þijn giorum flija, i JEsu Nafne, Sorga-Safne, svift; Enn dafne, Fridur og Gleden frija.

Himninum virdstu hier ad ofann bioda, hann yferdoggve Jardarennar Groda, so Avoxt bære, oss og nære, einninn fære, Argiædskuna goda.

Blessa oss Ute, Boten allra Nauda, blessa Avoxt Nauta vorra og Sauda, blessa Heimkynne, blessa oss Inne, Blessan Þinne, blessa i Lijfe og Dauda.

Himin, Jord og Hafid med sijn Giæde, hiaalpest ad og styrke vort Biargræde, Audna, Pægder, Hirvkun, Hægder, Heilla Nægder, oss sadme, gledie, fæde.

Mißstu ad siertu Mivr og Vorn glvanande, sem mote ollum Herviikingum stande, og hrekie Snauda, i Hafid auda, Hel og Dauda, fraa voru Fodur-Lande.

Stid þu Kongsins Stol og Erfda-Sæte, Stiorn hanns prijde Vitska, Nad, Retdæte, þitt Hialpræde, hann umklæde, og Heillum giæde, med Fognud og Fridar. Mæte.

HErra þijna Hyrdarana alla, a Hædum Zions þeir ed vaka og kalla, klæd i Mænum, Krafte af Hædum, Christi Rædum, hia vss lat ei halla.

Valldsmonnunum Vitsku og Skilnings Anda, veit, so kynne i sijnu Kalle standa, hefia froma, unn Hefnd og Doma, hinum roma, sem Gridum og Fride granda.

Elska, Fridur, Eining og Samlynde, Egta-Folksins Hiortu saman binde, so Bod þijn hallde, Kijf og Kallde ei kome ad Giallde, enn friofgest Fridur og Ynde.

Lattu mijkiast Hiortun þau Stein-hordu, Hressing finna þa hina Sundur-mördu, Siuka grædast, Synduga hrædast, Huggun giædast, þa hier græta giordu.

Freistader aller felest JEsu Sarum, so finne Takmork sijnum Eymda-Barum, þeirra hrædda, Hiartad mædda, Hrigdum klædda, fyll med Fride klarum.

Þeim Deyendum hyrm i Nad og vægdu, þeirra sarn Andlats Kvolum hægdu, fyrer JEsu Dauda, og Dreyran rauda, vr Divpe Nauda, þa drag, og Kvijda lægdu.

JEsu, lát þitt rauda Blodeð blæða, at Børn þijn oll og Sáalar Under græða, fyrer þijn Sáaren Sorg og Táaren, oss gief Aren, eilijfra Sumar-Giæða, Amen.

Psalmur i Jñgaungu Vetrar.

Ton, O Drottenn allsvalldande.

OD Drotteñ allsvalldande, under hvers Stiorn ad lifum vier, af Himne, Hafe og Lande, sem hagkvæma Blessan meddeiler, þu lienar Vord, Lijd ad næra, lætur Jord Avoxt færa, Þackargiord þier syngest og Æra.

Þu af heilogum Hædum, hingad ofann leitst til vor, wtbijtter Gæsum, Giædum, med Godgyrne draup hvert þitt Spor, ei þijn þver, Elskan hreina, æ sem vier meigum reyna; Lof sie þier Læknér allra Meina!

Grunnlaust Haf alls hinns Goda, og Giædsku-Brunnur ertu hreinn, Naud og Piæningar Pioda, þu ælijtur i Millde einn, margfolld þar mest Onaumur, Myskunar þinnar Straumur, Giæde oss bar, gledst þvi Madurenn aumur.

Eins sem ad einne tijdust, onnur fylger Báara æ Sio; eina so efter frijdust, onnur framkiemur þo, þar æ nein Þrot ei verda, þegar Mein ad oss herda, þijn Giædskan hrein, giorer vort Bol ad skierda.

Þeim sem i þessum Heime, þærdu Dvol fyrer vora Tijd, af Drottenns Giædsku Diwp-

streyme, Drickur veittest og Svolun frijd, vid sama Brunn Sorga i Hreggium, Saalar Muñ enn vier leggium, Naaden kunn næger so hvertveggium.

Þesse Uppspretta ei þrijtur, fyrer Þurd og Skort ei undergaar, af somu Blessan fram-flijtur, forn æ medann Heimur staar, gofgum Þann Gud sem veiter, og Glæpugann so vid breiter, aumann Mann, yms þá Mæda þreiter.

Sumarsins lystelega, ad Lokum runnen nu er Tijd, O minn Gud! alla vega, oss þijn hiwkade Naaden blijd; Himin, Jord, Hafed vijda, hreifde Vørd aumra Lijda, engen spord oss var Giofen frijda.

Blessan, Heilsa, Fauna, Fridur, Farsælld og Ro i hverre Stiett, af Hædum flaut hingad nidur, hefur þu Drottenn lijka sett, Verndar-Skiolld, voru Lande, Vondsku-Olld so ei grande, Synda-Giolld sijst ad oss leggiande.

Þetta allt hosum þeiged, af þinne Naad med engre Nyrd, þar fyrer þier nu segie, Þackargiord, Heidur, Lof og Dijrd, Himen blaar, Haudur, Geymar, hvad þar staar og inne sveimar, allar Kroar, efre og nedre Heimar.

Þo ad nu hafe þannenn, þyrmt oss og hiwkad Giædskan blijd; O Drottenn! margann Mannenn, maa finna lidna Sumar-Tijd, þijdast Ged, þitt sem stigde, og þwngum med Glæpum hrigde, sviptast ried Saalar oll Heilbrigde.

Fre-

Fraa Hvirfle og allt ad Ilium, Orkumlen diwpu berum Þvi, æ Fader! vier Þo vilium, vid Þig fridmælast enn aa ny, so Lækning Þijd, lienest Saarum, linne Strijd, Þurde Taarum; nær Þinn Lijd, Naadar-Dropum klaarum.

Fyrer Frelsarans Saaren, fyrer hanns beysku Saalar Neyd, fyrer hanns felldu Taaren, fyrer hanns Hlijdne Blod og Deyd, Brot margfolld fyrergiefdu, serleg Giölld oli upphefdu, so hitte ei költd Hefnd, enn Naad um̃ vefdu.

Himens Vedur aatt væga, aa Vetre gefoss nu byriudum, hier med Tijd heppna og Þæga, hamla Olucku Tilfellum, eidest Tion Ellds Onauma, eins um̃ Fron Vatna-Strauma; Þijn hædst Um̃sion, hiwpe oss vesla og auma.

Stijr fraa Storm-Vinda Megne, Stor-Sottum, Dijrtijd, Flug-Elldum, Hagle og Haaska Regne, hamla skadsømum Ovedrum, Magt briot hier Myrkra Anda, so megne ei Þver, neinu granda, samt af ver Slisum allra handa.

Heyrdu Kvein, horfdu aa Taaren, hiartkiære Fader! Barna Þijn, græd vor Samvitsku-Saaren, Saalar og Hiarta mykt u Pijn, Þeim Sorger fann, Fognud tærdu, freistadann endurnærdu, villtann Mann aa Vegenn retta færdu.

Kross Þiaada christna alla, sem kremur einhver Sorg eda Neyd, og veinande um̃ Vægd Þraakalla, Vænge Myskunar yferbreid, Þijn Hiarta Digd, Hiartanns Fader, hrinde Stigd, so ei skade, enn sialfs Þijns Trigd sieum innsveipader. IE-

JEsu sem Daudann deidder, med Dauda Pijnum saklausum, enn aftur Lijf inn leidder, lyknadu ollum Deyendum, Lijfs vid Maal, lietteſt Mæda, Lijſſins Skaal Pinna Eda, dreip ꝍ Saal, og Dijrdar ſlit til Hæda.

Epter aflidenn Vetur, Utlegdar Mædu i Verolld hier, giefdu oſs Glede Adſetur, Gud i himneſkre Dijrd hiꝍ Pier, hvar Purda ſieſt Sælu aunga, ſijſt reineſt Mædan Praunga, enn unum beſt vid eilijfa Zions Saunga, Amen.

Sumar Heilſan,

kveden af Profaſtenum Sr. Hallgr. E. S.

Ton, Hiartad Pánkar etc.

Salve Bloma Sumared rietta, Salve Dagurenn hlijr og vær, Salve Lioma Solen metta, Salve Hagurenn nijr og kiær; Salve Fugla Saungur hijr, Salve Jardar Grodur dijr, Salve Hlijda Sælu Minden, Salve Pijda Kiælu Linden.

Innſtu Dygda Akurlende, Avoxt hvenn fære ſkiott, verde Stygda Vetrar Ende, Von og Trwen næreſt ſliott, Elſkan ſprette og Audmijktinn, og Andans riette Blomenn hinn, Pad Sumared innra ſolne eige, Po Sumared ytra folna meige.

Drottenns Myſkun diwpuſt hylie, drijgdra vorra Synda Hæd, Sandkorn lijted ſem ad dylie, Siꝍfar Haſſins meſta Ed, allar hiadne

hiadne Araaser, sem Jsenn bræadne Glod syrrer, Angurs-Kiælan oll sw hlijne, eins og Sol i Heide skijne.

Drottenns Smurda Sumar-Somenn, sijvaxande krijne hæatt, Christur styrke Kiennedomenn, so kunne vinna Diofuls Mæatt, Valldstiett rate veralldlig, Vitskuñar þann retta Stig, Hwsstiorn Biorg og Blessan sæe, best hver sinhar Skyldu gæe.

Girding vor sie Guds Hiælpræde, Grodrar Doggen JEsu Blod, Jndes-Blærenn, Andans Giæde, Orded Drottenns lijsi Þiod, Lækne oss Sæaren Lausnarans, lauge Tæaren dreyrug hans, Sacramented Sæalena neste, sinn ei Hollded Vorderyn breste.

Sumared Næadar so vier hølldum, sijprijsande Drottenn Gud, ad Dyrdar Sumar æ efsty Olldum, oss veitest med Hæafognud, Sumar og Vetur sie, þier Dyrd, Sumars og Vetrar HErrann, skijrd, þig Vetur og Sumar vier ækollum, Vetur og Sumar Lykna oss ollum,

Sumar Kvedia.

Med sama Lag.

Far vel Sumared fágad Blóma, Far vel Dagurenn hlír og vær, Far vel Sólen full af Lióma, Far vel Hagurenn dír og kiær, Far vel Saungurenn Fugla skír, Far

vel Jardar Gródur nír, Far vel Hlída fagra Minden, Far vel Þída Vatna-Linden.

Innstu Dygda Akurlende, Avöxt sprottenn geyme sinn, Sumar-Trygda ei sie Ende, eble Drottenn Kiærleikinn, Von og Trúen vidhalldist, Vökvenn Andans margfalldist, Innra Veturinn ei þad skierdi, þo Ytra Veturinn Frostid herdi.

Mistred Synda frá oss fære, fyrergefande Astar-Þeir, so sem Vinda Blástur bære, burtu. Sky þau siást ei meir, Augum Guds þad allt sie fiær, sem Austred kiemur ei Vestre nær, afmád Skrift sem engenn reki, eins og Driften Folldu þeki.

Drottenns Smurda gróe Giæde, sem grænn Cedrus á Vetrar-Tíd, Kiennedómurenn kís eg stæde, sem kiarngód Vidsmiörs Eiken frid, sú veralldlega Valldskiert sie, sem Vötnum nærre plantad Trie, þo Hússtiórnena Þúngenn þiáe, þroska Pálmavidarens náe.

Vort sie Drottenn Vetrar-Næde, Vetrar-Svölun JEsu Blód, hanns Verdskulldan Vetrar-Klæde, Vetrar-Liós hanns Orden gód, Vetrar-Lækning vor hanns Sár, Vetrar-Laug hanns dreyrug Tár, Vetrar Fæda hanns Velgiörningar, Vetrar-Ræda hanns Setningar.

Vetrar

Vetrar Betrun vorre heitum, á Vetre Nauda christner Menn, i Vetrar Setrum varlega breitum, Veturinn Dauda kiemur senn, Vetur og Sumar vere oss hiá, sá Vetre og Sumre stíra má, hann Vetur og Sumar vier äkøllum, hann Vetur og Sumar lykne oss øllum.

Mis-Prentaner.

A Bladsijdu 34. lijnu 22. lesest: gietuer. Blads. 57. lin. 20 lesest: Hiælprædisins. Bls 124. lin. 10. lesest: Heilbrygde.